

ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਪਾ: ੧੨

ਹਸਤਲਿਖਤ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-library

Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-library has been created with the approval and personal blessings of Sri Satguru Uday Singh Ji. You can easily access the wealth of teaching, learning and research materials on Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-library online, which until now have only been available to a handful of scholars and researchers.

This new Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-library allows school children, students, researchers and armchair scholars anywhere in the world at any time to study and learn from the original documents.

As well as opening access to our historical pieces of world heritage, digitisation ensures the long-term protection and conservation of these fragile treasures. This is a significant milestone in the development of the Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-Library, but it is just a first step on a long road.

Please join with us in this remarkable transformation of the Library. You can share your books, magazines, pamphlets, photos, music, videos etc. This will ensure they are preserved for generations to come. Each item will be fully acknowledged.

To continue this work, we need your help

Your generous contribution and help will ensure that an ever-growing number of the Library's collections are conserved and digitised, and are made available to students, scholars, and readers the world over. The Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-Library collection is growing day by day and some rare and priceless books/magazines/manuscripts and other items have already been digitised.

We would like to thank all the contributors who have kindly provided items from their collections. This is appreciated by us now and many readers in the future.

Contact Details

For further information - please contact

Email: NamdhariElibrary@gmail.com

੧੬ ਵਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤੇ ਲਿਖਤੁ
ਇਆਲ ਸਿੰਘ ਤੇ ਉਜਲਾਈ ਦਾ ਰਸਿ
ਬੁਧ ਸੁਬਗਾਨ ਕੇ ਸਧੰਨ ਤੇ ਸੁਬਉਪਮੰ

੨੭ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ ਸਿੰਘ ਵਹਿਗੁਰੂ ਜੀ
ਫਤੇਬੁਲਾਈ ਪ੍ਰਮਾਣ ਕਰਨੀ ਜੀ ਹੋਰਮੰ
ਈਆਬੀਬੀਆਂ ਕੇ ਰਾਂਝ ਸਤਵਾ ਬਲੀ॥

ਹੋਰ ਦੇ ਸੇ ਸੁਖ ਅਨੰਦ ਹੋ ਤੇ ਸੁਖ ਸੰਗਤ
 ਕੀ ਸੁਖ ਸੀ ਕਮੇ ਸਾਂ ਸੰਗ ਵਿਹਾਂ ਹੋਰ ਰਾਜੀਅ
 ਸੀ ਸੁਖ ਰਾਖੁ ਸੀ ਗਾਂ ਅਮੀਰੀ ਤੋ ਰਸਤ
 ਹੋਇਆ ਹੋ ਗੁਰੂ ਸਾਹਬ ਕੀ ਮਿਹਰ ਬਖਸ਼
 ਨਾਇਕ ਜਿਸ ਜਗ ਹਗਾ ਅਸੀ ਦੁਲਾਰ ਹਿੰਦੇ
 ਹਾਂ ਦੇ ਬੇਅਰੋਇ ਨੀਵਲਾ ਪਾਤਸ਼ਾਹ
 ਹਿੰਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਓਹ ਮਰਗਿਆ ਅਸੀ ਓਸ
 ਰਾਅ ਅਸੀ ਦੁਲਾਰ ਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਅਰੋਇ

ਖੁਹਾਨਹੀਥਹੁਲਖੁਹਾਵੀਲਗਾਇਤਹੈ
 ਨਸਾਡੇਵਾਸਤੇਛੇਸਾਤਸੈਰਪਮਾਲਕੇ
 ਹੋਰਖਾਲਪੇਨਲਕੀਕੋਦੀਕਮਤੀਨਹੀਏ
 ਇਕਸੰਗਤਕੇਦਿਛੇਜੇਕਾਬਡਾਦੁਖਹੈਲੇ
 ਹਭੀਭਾਗੁਮੇਲਦੇਊਗਤਾਂਮਦਜਾਉ
 ਤੇਸਾਡੀਆਮਰਜਾਬੀਤੇਬੇਨਤੀਆਦ
 ਗੁਰੂਅਗੇਹੈਨਤੇਸੁਨਲੇਵਾਲਾਬੀਗੁ
 ਰੂਹੇਭਾਈਸਿਆਮਸਿਘਜੀਤਸਾਸਾਕ

ਸੰਗਤ ਕੇ ਹੁਕਮ ਸੁਣਾਏ ਵਲ ਕੇ ਰੋਗਾਰੀਖ
ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕੇ ਪਾਵਨ ਤੇ ਬਾਲੀ ਕੇ ਨ ਕਰਨੀ
ਸੁਖ ਬੁਝੇ ਬਾਲੇ ਮਾਈ ਬੀ ਬੀ ਪਿਛਾਹਾਤਿ
ਇਸਨ ਨ ਕਰਨਾਂ ਤੇ ਲਜ ਕੇ ਲਜ ਕੀ ਮਾਂ
ਕੇ ਅਖਰ ਪੜਾਏ ਲੇ॥ ਤੇ ਲਖ ਸਕਤ ਸੇਵ
ਬੀ ਕਰਨੀ ਮਨ ਬਸ ਕੀ ਲੇਜ ਸਭ ਕੀ
ਨਲੀ ਬਾਹੇ ਕੇ ਸੇਪੀ ਸਕਾਹ ਦੇ ਭਾਂਦੇ ਨਿਟਕ
ਬੀ ਹੋਵੇ॥ ਤੇ ਹੋਰ ਭਾਈ ਲਿਜ ਕੀ ਮਾਂ ਕੇ ਅ

ਨਿਦਪੜਾਵੇਲੇਸਿਧਾਬੀਹੋਵਨਤੇਰਿਯਕ
 ਪਾਲੀਬੀਹੋਵੇਤੇਮਤਸਿਰਾਹੋਵਨ।ਤੇਜੇ
 ਕਰਕੇਲੀਲਜ਼ਕਸਿਧਪੁਰੀਆਂਦੇਹੋਵੇ
 ਤਾਂਦੇਖਲੈਨਹਾਰਿਤਾਂਵਡੇਅਮੀਲਹੈਲੁ
 ਤੇਨਲੇਓਨਕਾਬਾਪਭੈਲਦਾਰਹੈਹੋਰਯੋ
 ਲੀਆਪਲੀਮੁਜੀਕਾਹੋਵੇਤਾਂਦੇਖਕਰਬੀ
 ਬੀਅਕੇਅਨੰਦਕਰਦੇਵਨੇਹੋਰਭਾਈਕ
 ਹਨਸਿਧਜੀਦਿਕਤੁਹਾਨੂੰਕੀਸਾਰੀਸਿਧ

ਤਵਾਸਤੇਹਕਮਹੈਬਾਣੀਕਨਕਰਨੀਤੇਭਜ
 ਨਕਰਨਾਂਤੇਵਡਛਕਨਾਂਤੇਇਸਨਾਨਕਰਨ ॥
 ਤੇਜਥਾਸਕਤਹੋਰਜੀਏਹਬਾਤਹੈਜੋਜੇਤ ॥
 ਹੁਰਸਾਹਬਨੇਗਉਮਾਂਕੀਰਖਾਕੀਤੀਤਾਂਕ
 ਤੀਨਹੀਤਾਂਸਾਰੀਪ੍ਰਥੀਬਡਾਦੁਖਪਾਦੇ
 ਕ੍ਰਿਸਕਰਕੇਕੇਗਉਮਾਂਤਾਬਿਲੇਖਾਇਲੇ
 ਗੇਤੇਨਾਂਬੋਲਮਿਲੇਗਾਰਗੀਬਾਂਕੇਤੇਨਾਖ
 ਰਖਾਹੋਵੇਗੀਤੇਏਹਤਾਂਹਿਦਕਾਬਡਾਇਸ

ਥਾਏ ਬੋਧੀ ਮੁਕਰਾਈ ਅੰਗ ਨਤੇ ਦੇ ਬੋਧਾ
 ਨੂਟੇ ਨਾਂ ਨੇ ਗਉ ਲੇ ਏ ਤੀ ਸੀ ੧੦੦ ਸੈਰ
 ਜੇ ਤੇ ਤੇ ਸੇਰ ਕਥਾ ਦੁਪਟੇ ਦੀ ਬੀ ਹੋਰ ਦੇ ਬੋ
 ਏ ਗੀ ਗਉ ੩੦੦ ਤਿਨ ਸਉ ਨੂੰ ਮੁਲ ਦਾ
 ਹੋਰ ਦੇ ਸਦੇ ਸਦ ਰਖਾ ਨਾਲ ਪਾਹ ਨਹੇ
 ਏ ਹੋਂ ਨਹੇ ਰਖੇ ਤੀ ਨਹੀ ਕੇ ਦੀ ਉਂਦੀ ਦੇ ਸ
 ਕਰ ਕੇ ਦੇ ਨਾਲ ਕਾ ਕੀ ਲਿਗਾਈ ਹੋਂ ਤੇ ਅਪ
 ਨਿ ਦੇ ਸਤਾ ਸਾਰੇ ਦਹਾਰ ਗਉ ਅੰ ਪਿਛੇ

ਉਦੈਹੈਲਤੇਅਗੇਜੇਹਾਹੁਜੀਕੋਭਾਵੈਹਾਹੁ
 ਸਾਹਬਜੀਕਿਹੁਕਾਮਹੈਕੋਮੇਅਪਨੇਸੀਤ
 ਖਾਲਸੇਕੀਭਾਣਿਆਕਰੁਗਾਸੋਭਿਹਸਮ
 ਵੀਅਦਿਪਹੁਚਹੈਅਪਨੀਅਕਲਮੇਤ
 ਤੇਅਗੇਹਾਹੁਧਿਅੰਤਹੈਤੇਤੀਸੁਰਹੋਲ
 ਤੇਚਾਲੀਸਾਲੇਅਕਲਾਣਲਿਖਾਹੈਤੇਬੀ
 ਸਬਰਸਲੈਜੇਦੀਅਕੁਫਲਿਖੀਥੀਸੋਮ
 ਕੁਫਹੀਰਹੀਸੋਹੋਰਕੁਦੀਸਿਅੰਮਸਿਯ

ਜੀ ਮੇ ਦੇ ਸਬਾਤ ਤੇ ਵਡਾ ਹੋ ਰਾਨ ਹਾਂ ਕੇ ਦਿ
ਹੁ ਸਿਖ ਸਾਧ ਦਾ ਭਾਉ ਰਖ ਦੇ ਪਨਾ ਦਾ ॥
ਸੋ ਗੁਰ ਸਾਹਬ ਜੀ ਨੇ ਲਿਖਾ ਥਾ ਕੇ ॥ ਰਿ
ਆਸੀ ਧਿਆਸੀ ਰਹੀ ਪਨਾ ਦਾ ॥ ਨਾਮ
ਜਪਤ ਪਰਪਰ ਮੇ ਮਾਛਾ ॥ ਸੋ ਨਾਮ ਜ
ਪਨਾ ਦਾ ਲਿਖਾਂ ਕੇ ਸਾਧ ਸਾਰੇ ਮਾਛ ਕਰ
ਨਲ ਗੇ ਤੇ ਪਨਾ ਦਾ ਰਜਿ ਮਾਂ ਕੇ ਕਹਾ ਹੋ
ਤੇ ਸੋਈ ਦੇਖ ਲਵੇ ਕੇ ਚਿਰੇ ਚਿਰੇ ਸਿਖਾਂ ਨੇ

ਸਾਧਨੇ ਵੈਰ ਭੁਭਿਕ ਹਾਰੈ॥ ਕੁਲੀਲੋਕ
ਮੇਨੁ ਹੀਆ ਪਏ ਹੋਲ ਲੋਕ ਕੇ ਕੁਸਦੇ ਸੇ
ਹੀ ਕਿਰਲਿਅ ਹੋਤੇ ਰੂਰੁ ਵਲ ਨਿਗਾਹ
ਨਹੀ ਕਿਸੇ ਦੀ ਦੇ ਨਾਲੋਂ ਕਾਂਟੀ ਪ੍ਰਗਰੂਜੀ
ਕਾਹੀ ਹੁਕਮ ਥਾਏ ਮੇਹੀ ਸਬ ਨੇ ਬਿਛਕੀ
ਤਾਏ ਸਪੰਥ ਨਲਿਤੇ ਦੇ ਹੁਜਿ ਤਨੀ ਕਿਰ
ਹੋ ਸੋਦ ਸਮੇ ਪਾਤਸਾਹ ਕੀ ਹੋਤੁ ਸਾਂਸਤ
ਕਰਮ ਨਲਾਂ॥ ਕੁਲੀਲੋਕ ਹੁਕਮ ਮੇਰੇ ਕਰ

ਨਕਾਨਾ ਬਾਤੇ ਨਾਇਹੁ ਮਨੁ ਪਤਿ ਹੋ ਸਕਦਾ ॥
 ਤੁਸੀ ਵਿਚਾਰ ਕੇ ਦੇਖੋ ਕੇ ਮਰੇ ਸਿਖ ਸਾਧਤਾਂ ॥
 ਹੋਵੇ ਮੈਂ ਨ ਤੇ ਦਿਹ ਕੰਮ ਤਾਨ ਤੇ ਰਲਿ ਮਾਭੁ ॥
 ਈਦੋ ਨ ਲੋਕ ਨੇ ਦਿਹੁ ਕਾਰ ਕਾਰੁ ਜੀ ਕੀਯਾ ॥
 ਜਾਣੀ ਤੁਸੀ ਹੀ ਦੇਖ ਲਵੋ ਕੇ ਕਦੇ ਦੇ ਤਨੇ ॥
 ਭੋਗ ਪਦੇ ਹੋ ਸਾਨ ਤੇ ਮਗਰੀ ਤਾਂ ਕੀਥਾ ॥
 ਹੋ ਤੁਸੀ ਹੁਨ ਹੀ ਦੇਖ ਲੋ ਕੇ ਹੋਰ ਲੋਕ ਬਿਨ ॥
 ਨਾਮ ਧਾਰੀ ਮਾਂ ਤੇ ਕਿਤ ਨੇ ਕੁਭ ਭੋਗ ਪਾਵੇ ॥

ਹੋਂ ਨਾ ਤੇਕਿ ਤਨੇ ਕੁਝ ਜਨ ਬਾਣੀ ਕਰ ਦੇਹੋਂ ਨ
 ਤੇ ਦੇ ਕ ਬਚ ਨਹਾ ਰੁਜ਼ ਨਿਹੋਰ ਕਹਾਹੈ ਦੇਹੁ
 ਹਾਇ ਨ ਆਨ ਦਸ ਸਤ ਬੀਤਿ ਜ ਬਸਿ ਮੁਲੇਹੁ
 ਭੀ ਦੇ ਨ ਕੋਹੀ ਕਹਾਹੈ ਤੇ ਅਗੇ ਰੁਜ਼ ਦੇ
 ਭਾਈ ਦੇਹਾਂ ਕਾ ਮੇਲਾ ਤਾਂ ਮਨਿ ਤਹੈ ਤੇ ਜੋ ਸਬ
 ਦ ਕੇ ਸਾ ਬਸਿ ਲਹੈ ਦੇਹਾ ਤਾਂ ਸਦਾ ਹੀ ਮਿਲ ॥
 ਰਹੇਗਾ ਦੇਖ ਕਰਤਾਰ ਕੇ ਰੰਗ ਤਾਂ ਸੇਕ
 ਰਤਾ ਕੀ ਕਰ ਦੇਹੈ ਹੋਰ ਬਹੁਤਾ ਕੀ ਲਿਖੀਏ

ਨਾਂ ਮਨਾਂ ਮਤਾਂ ਲਿਖੇ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੇ ਲਿਖੇ ਤਾਂ ਕਰ
 ਤਦ ਧਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤੇ ਕਦੀ ਕਿਰੇ ਜਾਂ ਹਰ ਦਾਸ
 ਕੀ ਹਰ ਦਾਸ ਇਕ ਰੂ ਰੂਰੀ ਬਸ ਹਰ ਹੈ
 ਰੂ ਰੂਰੀ ਬਜੀ ਮਨੀ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟ ਰਾਗਾਂ ਕੀ ਇ
 ਹਾਂ ਜਾਂ ਕੀ ਹਰ ਦਾਸ ਧਰ ਹੈ ਬੇਜ ਸਬਦ ਮੇ
 ਲੇਹਾਂ ਬਣੀ ਰੂ ਰੂ ਰੂ ਹੈ ਬਸੀ ਦਿਚ ਬਦ
 ਅੰ ਮਤ ਸਾਰੇ ਰਾਈ ਖਾਲਸਾ ਮਨ ਤਰੇ
 ਮਨਾਂ ਮਲਿਖੇ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੇ ਲਗ ਮਖੂ

ਸ੍ਰੀ ਪਦਮ ਨਾਂਦੀ ਮੇਰੀ ਤਾਂ ਅਲਪ ਮਤ ਹੈ
 ਹੋਤਾਂ ਮੁਰਖ ਮੁਰਖ ਧਰਮ ਪ੍ਰਸੰਨ ਗੁਰੂ ਸ
 ਹੋ ਬਜੀ ਕੀ ਲਈ ਹੈ ਅਗੇ ਜੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ
 ਉਦੇ ਗੁਰੂ ਉਦੇ ਕਾ ਮਾਲ ਕਰੇ ਮਸਿਖ ਪਤੇ
 ਬਖਸ਼ ਸਨ ਜੇਗ ਹੈ ਪਤਤ ਪਾਵਨ ਹੈ ਸ੍ਰੀ ਵਾ
 ਹਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਹਾਇ ਹੋਈ ਸਾਰੀ ਸਿਰਤ ਕੇ
 ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿ ਗੁ
 ਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਿਤੇ ਹਰ ਦਾਸ ਦੇਵਨੀ ਸਿਮਾਂਮ

ਸਿਖਕੇ ਸਿਹਾਲੀ ਸਤਸਿ ਅਕਾਲ

੧

ਲਿਖਤੁ ਦਿਆਲਸਿਖ ਤੇਜੇਗਭਾਈਹ
ਰੀਸਿਖਜੀਤਸਾਂਸੂਤਰੀਅੰਕੋਦੇਹੁਬ
ਤਬੋਲਦੇਈਕੋਜੋਲਕੇਕੁਜਥੁਪਾਵੇ
ਗਾਤਾਚੇਰਹੋਉਗਾਰੁਕਾਓਸਕਾਰੁਜਸ

੫

ਬਾਣੀ ਕੀਤੀ ਬਿਰਥਾ ਜਾਇਰਾ ਪਥੰਡਨ
 ਹੀ ਕਰਨ ਕਿਸੇ ਨੇ ਤੇ ਜੇ ਬੁਢਾ ਮਮਲ
 ਚੜ੍ਹ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਪੀ ਮਾ ਚੜ੍ਹ ਜਾਵੇ ਪ੍ਰਯਾਨ
 ਕੇ ਪੰਡਨ ਹੀ ਕਰਨ ਕਿਸੇ ਨੇ ਭਾਈ ਪਥੰਡ
 ਕੀਤੀ ਮੁਹਕਾ ਲਾਹੀ ਦਾ ਹੋਈ ਨਿਦਾਨੀ ਦਿ
 ਚ ਤੇ ਬੁਢਾ ਮਮਲ ਚੜ੍ਹ ਜਾਵੇ ਤਾਂ
 ਚਿਸਕੇ ਦੁਖ ਨਹੀ ਦੇਵਨ ਕਿਸੇ ਨੇ ਤੇ ਜੇ
 ਕਰਕੜਾ ਹੁਸਾਇਨ ਹੀ ਲੇਵੇ ਤਾਂ ਨਾ

ਨਕਤਹ ਪ੍ਰਸਾਦ ਕੇ ਹਜ਼ਾਰੀਆਂ ਭਰਿ ਦਿਹੈ
 ਖਾਨ ਤੇ ਭਾਈ ਜਗਾਭੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੋਰ
 ਬਤੇਰੇ ਤਿਆਰ ਹੋਯਾ ਦੇਹੈ ਨਸਾਨੁ ਪ੍ਰੀਤ ਹੀ
 ਤਨੁ ਖਾਵੁਨਾ ਤੇ ਜੇ ਕਰਾਮਤ ਪ੍ਰੀਤ ਆਂਤੀ
 ਆਪ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੇਹੈ ਨਤ ਭੀ ਸਗਾਹੁ
 ਦੇਹ ਭੀ ਰੇਈ ਭਗਨ ਹੀ ਤੇ ਅਗੇ ਜੇ ਕੋਈ
 ਈਸੀ ਪ੍ਰੇਮ ਦਿਖਾਏ ਨਕੇ ਆਂਦੇ ਸਾਨ
 ਜੇ ਤੇ ਜੇ ਕੋਈ ਭਿਹਨ ਕੁਝ ਲਲਾਹਿਓ

ਭਾ

ਨਤੇ ਵਡਾ ਕਲੇਸੁ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਸਿਉ ਹੁਤ ਸਇੰ
 ਉਕਰਨੀ ਜੇਹੜਾ ਕੁਝ ਕੇਆਵੇਹਮ ਨਕੀ
 ਭਾਵਿਤ ਪੈਲੁ ਚਿਸਕੇਤੁ ਸਾਧੈ ਜਪੁ ਦੇਵਨ॥
 ਮਰਦਾਤਾਂ ਹੋਹੀ ਨਹੀਂ ਬਿਹੜਾ ਬਹੁਤਾ
 ਲਸਹੋ ਜਾਉਗਾਤਾਂ ਚਿਹਜਾਨੇਆਪੇਹੀ
 ਹਦਜਾਉ ਪ੍ਰਭੂ ਲਸਹੋ ਦੇਤੇ ਪਹਿਲੇਹੀ
 ਨਾਹਦਾ ਵਲਾਂ ਵਡਾ ਹੋਮਤਾਂ ਹੁੰਦਾਹੀ ਨ
 ਹੀਕੇਮਰਹੀ ਜਾਉ ਪਾਰਬਤੀਵਾਂਗ੍ਰਾ॥

ਜੇਕਰਹਦਾਈਦੇਹੈਨਤਹੋਰਬਥੇਰੇਅੰ
 ਦਦੇਹੈਂਪਦਨਕੇਂਤੇਵਡਕਜੀਆਹੈਂ
 ਹੈਂਭੋਰਾਕੇਦੇਸੇਬੋਹਜੇਬਹੁਤੇਅੰਕੇਹੋਜੇ
 ਨਦੇਨਾਂਕਾਲੇਪੀਲੇਭਾਈਭੁਜਨੁਬਾਲਿਕ
 ਰੇਤਕਜੇਹੋਰੇਅੰਸਦੇਹੈਂਇਸਨੁਕਰਾ
 ਸਦਾਪਹਿਰਤੇਕੰਮਕਾਰਭਾਂਘੇਬੋਹਜੇਹੋ
 ਕਰੇਤਾਬੀਗਾਭੂਖੁਕਤਕਰੁਗਾਬਿਨਾਂਭੁ
 ਜਨੁਬਾਲਿਕਕਤਨਹੀਹੈਦੀਕਾਸੇਮੇਵੀ

ਤੁਸੀਂ ਦੇਖ ਲਵੋ ਆਪਣੇ ਗੱਪਾਂ ਤੋਂ
ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਖਾਲਸਾ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤੇ ਮੁਰਦਾਸ ਲਿਖੀ
੨ ਗੁਰੂ ਕੀ ੧

ਸ੍ਰੀ ਮਤ ੧੮੩੬ ੩੭

ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ

ਜੋਗ ਸੁਥਉ ਪਮਾ ਜੋਗ ਚਿਤਲ ਦੀ ਦਾਰਨ ਰਮਲ
 ਬੁਧ ਸੁਥ ਗੁਣ ਸਪੰਨ ਭਾਈ ਸਮੁੰਦ ਸਿੰਘ ਤੇ ਸੁੰ
 ਦਰ ਸਿੰਘ ਕੋ ਸੁਧ ਗਾਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲ ਸਮਿ
 ਦਾਹਿ ਗਾਰੂ ਜੀ ਕੀ ਛਤੇ ॥ ਬੁਲਾਈ ਪਦ ਪੁਰ
 ਰਲੀ ॥ ਹੋਰ ਭਾਈ ਅਸੀਰਾ ਜੀ ਖਸਿ ਹਾਂ ਤੇ ਹੋ
 ਰਤਾਂ ਕੋਈ ਦੁਖ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਇਕ ਸੰਗਤ ਕੇ
 ਵਿਛੋੜੇ ਕਾ ਬਜ਼ਾ ਭਾਰੀ ਦੁਖ ਹੈ ਸੋ ਗਾਰੂ ਜੀ
 ਕੇ ਸੇਵਨ ਕਾ ਹੈ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਦੇ ਸੇਵਨ ਦਾ ਨਹੀਂ

ਸਾਨੂੰ ਪਾਨ ਪੇਨ ਲਏ ਸਭ ਕੁ ਸਮੀਲ ਦਾ ਹੈ ਪੰਡ
ਅਉ ਦੁਪਚਾਵਲ ਲਠਾ ਪਾਸ ਤੇ ਜਾ ਰਾ
ਚੀਰੀ ਹੈ। ਵਿਚ ਪੂਰੀ ਲਗਾਇਤੀ ਹੈ ਸੁਕਾਹ
ਨੇ। ਛੇ ਸੌ ਰੁਪਆ ਲਾਕੇ ਦੇ ਸਜਗਾ ਮੇਅਰੋਇ
ਲੀਵਲਾ ਬਾਦ ਸਾਹਰਹਿ ਦਾ ਸੀ ਤੇ ਰੋਜਗੇ
ਰਾਪੁਛ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕੇ ਸਬਲ ਸਬਰਾ ਬਰਹੈ ਕੇ
ਕੋਈ ਚੀਜ ਕਮਤੀ ਹੈ ਜੇ। ਕੁਝ ਦਿਹਾ ਕੇ
ਹੋਇ ਦੇਹਾਂ। ਸੋ ਅਵਿਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਣੀ ਮਾਂ

ਸਾਹੁ ਕਾਰ ਕੇ ਸਦੇ ਦਾ ਹੈ॥ ਪ੍ਰਸੰਗ ਤ ਕੇ ਦਿਛੋ ਜੇ
 ਕਾ ਬਡ ਦੁਖ ਹੋਇ॥ ਆਹੰਗੁ ਲਾਪੁ ਮੇ ਸਰ ਕਾ ਹੋਇ
 ਥਾ ਸੋ ਹੋਇ॥ ਆ ਕੇ ਲੀਕਿ ਸੇ ਸਮੇ ਖੋਲਾ ਬੀਜੁ ਬੀ
 ਜਿ॥ ਆਗਿ॥ ਆਸੀ ਸੇ ਮੇਨੁ॥ ਆਇ ਪਰਾਪਤ ਹੋਇ॥
 ਆਹੁ ਛਾ ਜੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਰਿਜਾਇ॥ = ਰੁਜਾਨਾ
 ਦੀ ਕਰ ਦੇਹਾਂ॥ ਦਿਕਾ ਦਿਛੋ ਜੇ ਤੇ ਬੀਜ ਕੇ ਲੀ ਦੁਖ
 ਨਹੀ ਹੋਰ॥ ਅਸੀ ਰੀਖ ਨੀ ਹੋਈ ਹੈ॥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ
 ਸੁਨ ਕਰ ਕੇ ਇਨ ਕ ਦੇਹੇ॥ ਨਖਾਲ ਸਾਜੀ ਬਾਣੀ ਕੀ

ਨਕਰ ਨੀਕੀ ਜੀ ਮੰਡੇ ਬਡੇ ਬਾਲੇ ਨੇ ਮਾਲ ਫੇਰ ਨੀ ਬ
 ਈ ਪੰਜ ਗਰੰਥ ਜੋ ਪੜ੍ਹ ਗਏ ਸਨ ਬਹੁਤ ਭੁਲਾਉ
 ਗਾ ॥ ਏਸ ਤਰਾਂ ਨਾ ਮਾਧਿਓ ਕੇਰਾਂ ਮਸਿਘ ਕੋ ਬਾਈ
 ਨੇ ਫੜਾਇ ਦਿਤਾ ਹੈ ਤੇ ਸੰਪੂਰਨ ਪਦ ਕੀ ਕਰੁ ਗੀ ਮੰ
 ਨੁਤਾਂ ਗਾਈ ਮੇਰੇ ਕੋ ਸੇਖੋ ਏਕਰ ਮਨੇ ਦੇਖੋ ਲੈ ਮਦ
 ਹੈ ਪਰ ਜਨ ਬਾਣੀ ਕੇ ਪਤਾ ਪਨੇ ਦੇਖੋ ਬੀ ਦੁਖਾਇ
 ਸੁਖ ਦੇ ਛਡਿ ਮਾਰੇ ॥ ਦੇਖ ਨ ਕਿਤੇ ਦੁਲ ਨਹੀ ਪੰ
 ਜਾਂਦਾ ॥ ਅਸੀ ਤਾਂ ਮਾਪ ਨਹੀ ਹੈ ਮਰੇ ਤੁਸੀ ॥

ਏਹਾਹੁ ਜੀ ਕੇ ਹੁਕਮ ਵਲ ਧਿਆਨ ਕਰਨਾ ॥ ਭਾ
 ਟੀ ਸਮੁਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਸਾਰੀ ਸੰਗਤ ਕੇ ਹਰ ਦਸ
 ਸੁਨਾਏ ਨੀ ਸਾਰੇ ਦੇ ਸਾਂਕੀ ਸੰਗਤ ਕੇ ਖਾਸਾ ਪ੍ਰ
 ਸੰਗ ਕੇ ਘਰ ਕੇ ਸੇਤਰਾਂ ਕੀ ਘਾਲ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਦਿ
 ਰਖੀ ਨਹੀ ਜਾਂਦੀ ਹੋ ਲਿਖ ਹੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਿਕਾ ਤਿ
 ਲ ਨਹੀ ਭੀ ਘਾ ॥ ਤੇਤੁ ਸੰਤ ਦੁਖ ਦੇ ਨਦਾਲੇ
 ਸਭ ਸੁਖਾਂ ਮਾਰ ਕੇ ਹੋ ਲੇਹ ਜਾਂ ਲਗੇ ॥ ਸਤ ਕਰ ਕੇ
 ਮੰਨਣਾ ॥ ਮੇਧ ਤਾਇ ਕਰ ਭੀ ਠੀ ਹੋਇ ਹੁਖ ਤ ਕੋ

ਬੇਸਾਡਕੋਈ ਨਾ ਬਾਹੁ ਬਿਨਾਂ ਸੋਗਾਹੁ ਸਹ
ਬਕਾ ਬਚਨ ਬਾਹਿ ਬੇਹ ਬਨ ਅਪਨੇ ਕੁਕਲ
ਦੀ ਐ ਪੁਕਾਰਾ ਚਿੰਨ੍ਹ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਲੀ ਹੋਵ ਕਰ
ਲੈ ਅੰਤ ਦੁਹਾ ਸੋਖ ਲਸਾਜੀ ਦੇ ਬੇਸਾਡਕੋਈ
ਨਾ ਬਾਹੁ ਬਿਨਾਂ ਹੋਰ ਜੇ ਕਰ ਨਿੰਦਾ ਕਾ ਬਚ
ਨ ਕਹੋਤ ਨਿੰਦਾ ਤਾਂ ਜਗਤ ਕਾ ਅਹਾਰ ਹੀ ਹੈ।
ਕਿਸ ਕਿਸ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਗਤ ਨੇ ਅਤ
ਸਾਂਗਾਹੁ ਜੀ ਦੇ ਬਚਨ ਦੁਲਸਿ ਮਾਨ ਰਖਨਾਂ।

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਦੇਹ
 ਹੈ ਪਤਥਾ ॥ ਹੋਰ ਭਾਈ ਸਮੁੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਜੋਤ
 ਸੀ ਪੁਛੀ ਹੈ ਬਾਤ ਸੋ ਮੇਰੇ ਸਭ ਸਮਝੀ ਹੈ ਭਾਈ
 ਮੇਰੀ ਤਾਂ ਮਰੇ ਵੀ ਸਾਦੀ ਕਰਨ ਕੀ ਸਿਲਾ
 ਨਾਂ ਬਾਤੇ ਨਾਂ ਹੁਣ ਜਿ ਤਨੇ ਦਿਨ ਜੀਵਨ ਹੈ
 ਤਨੇ ਦਿਨ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਪਸੰਦੇ ਹੋ ਦਾਨ ਮੰ
 ਗਾਇ ਗੰਗੇ ਸਾਸ ਸਾਸਾ ਮਾਪਨਾਂ ਨਾਂ ਮਜਧਾ
 ਵੀ ॥ ਤੇ ਮਰੇ ਜੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਰਵੀ ਹੈ ਸੇਕ

+

ਭਲੀ ਹੈ ॥ ਸੋਗਾਭੂਜਣਾ ॥ ਹੋਰਾਮਤੀਏ ॥ ਪਿਉ
 ਦੇ ॥ ਮੇਰੇ ਸਾਲਿਖਦਾਹਾਂ ਕੇਤੁਸੀਰਿਉਨਹੀਅ
 ਤੇ ॥ ਭੈਰਵਨਹਾਇਏ ॥ ਫੇਰਪਈਹੋਉਗੀਫਲਾਂ
 ਮੇਰੇਉਭੈਲਗਈਫਲਾਂਨੇਕਨਕਵਡੀਆਫੇ
 ਰੇਉਹਾਂਨੁਫਲਫੇਦਹੋਉਤੇਨੁਬੀਕਹਾਥਕਿਜ
 ਏਕੇਕਹੀਅੇਹੁਬਾਤਮੁਕੀਅਗੋਸਨਾਂਹੋਕੇਕੁ
 ਸਾਲਸਿਪਕੀਬਭੀਬਟਨਾਂਮੀਹੋਈਹੋਸੁਸ
 ਹੈਪਜੇਹੁਨਸਿਧਰਗਿਆਤਾਂਸੀਗਤਨੇਬਖ

ਸਲੈਦਾਂ॥ ਭਾਈ ਨਿਰਦੋਖ ਤਾਇ ਕਰ ਗੁਰੂ ਹੀ ਹੈ॥
ਹੋਰ ਚਿਹੜਾ ਹੁਕਮ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਸੇਸ ਮੇਂ ਸਮੇ॥
ਸੁਬਹੁ ਦਾ ਹੈ ਸਹਿਜੇ ਹੀ॥ ਭਾਈ ਅਰੇ ਗੁਰੂ
ਲੇਖਿ ਛੇਤਾ ਸੁਭਹੇਇਆ ਹੈ ਤੇ ਅਗੇ ਕੁ
ਆਸ ਹੈ॥ ਹੋਰ ਜੀ ਲਿਖਦੀ ਜੇ ਬਤ ਲਿਖੀ ਹੈ
ਸੇਇ ਉਬਾਤ ਹੈ ਜੇ ਜਿਤਨਾਂ ਕੁ ਸੁਭਹੇ ਚਿਤਨਾਂ
ਕੁਲਿ ਰਾਪ ਦੇ ਲਿਖਨਾਂ ਕੀ ਹੈ॥ ਸੁਬਦਨਾਉ
ਪਰਾਮੰਨ ਦਾਨ ਲਿਖਾ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ॥ ਨਮਜ

ਨਮਥਪਾਠਤੇਮੀਨਮਥਪਾਠਤੇਸਾਵਾ। ਜੋਲਿਗ
 ਰਕੀਸੇਵਾ। ਰੇਗ। ਚਿਸਕਾਬਹੁਤਕੁਲਹੋਰਿ
 ਗਾਸਤਿਕਰਕੇਮੀਨਲਾਂਹੋਰਕੁਲੀਦੇਥੇਸਾ
 ਲੂਕਸਨਹੀਚਾਹੀਦਾਰਮਦਾਸਪੁਰੇਪਾਵੇ
 ਲਿਗਰਮੇ। ਹੋਰਕੁਲੀਸੀਤਪਸਾਦੀ
 ਬਤਾਮਗੇਕਲੀਬਾਹਲਿਖਾਏਸੇਕੁਲਾਨ
 ਕੇਲੀਕਿਸੇਨਦੇਵੇਤੇਸਕੇਕੀਕਿਸੇਵਾਖਾਵੇ
 ਤੁਸਾਨਹੀਸੁਨੀਹੋਵੇਗੀਕੁਲੀਸੀਤਪਸਾ

ਤਾਂ ਬਚਨ ਮੰਨ ਲਏ। ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਤਾਂ ਦੇ ਹੁਸੀ
 ਤਪਸਾ ਦਕਰਿਆ। ਅਜ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮੰਤ
 ਕੋਲੀ ਬੀਨ ਹੀ ਦੇਖ ਜੂਨਾ ਪਕੇ ਬਿਬਾਨ ਉਪ
 ਚੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ। ਤੇ ਬਚਨ ਮੰਨ ਕੇ ਤਾਂ ਅਨੇਕ
 ਉਧਰੇ ਹੋਨ ਸੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਜੋ ਬਚਨ ਹੈ ਚਿਸ
 ਕੇ ਮੰਨ ਨਦੀ ਕਿਰੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰ
 ਨੀ ਕਿਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਪ ਨਾ ਹੁਕਮ ਮਨਾਉ ਅਗੇ
 ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਗੁਰੂ ਦਾ ਤਰੈ। ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਬਚ

ਨਹੈ॥ ਸਾਈਵਸਤਪਰਪਤਹਾਈਜਿਸ
 ਚਿਲਾਇਆਹੇਤ॥ ਜੇਇਹਸੀਤਪ੍ਰਸਾਦਿਛ
 ਕੇ॥ ਜੁਠੇਖਾਇਆਤਾਂਨਹੀਕਿਸੇਦੇਕਪਾਟਖ
 ਲਗਾਇਓਸੇਬਖਤ॥ ਮੇਤਾਂਸੇਲਿਖਦਾਹਾਂਸੀਰ
 ਤਕੀਓਰਜੇਗੁਰੂਜੀਕਾਹੁਕਮਹੈ॥ ਸਾਲਿਖਦ
 ਹਾਂਆਪਨੇਮਨਤੇਕਸਨਹੀਲਿਖਦਾਹਾਂਤੇਜ
 ਤੁਸਾਂਨੇਲਿਖਿਆਹੈਕੇਪੰਥਰੁਲਜਾਵੇਗਾਸੁ
 ਸਾਡੀਤਾਂਇਹਾਮਰਜਹੈਗੁਰੂਸਾਹਿਬਾਮਰੇ
 ਕੇਬਾਰੰਬਾਰਹੈਗੁਰੂਸਾਹਿਬਜੀਤੁਸਾਹੀਸਿਸੁਬਖਸ

ਲੇ

ਬੁਹੇਕੁਲੇਸੁ ਬਤੇਰੇ ਜੀਵਹੈ ਨਾ॥ ਅਗੇ ਜੇ ਗੁਰੂ
 ਜੀ ਕੋ ਕਾਵੇ॥ ਗੁਰੂ ਕੁ ਏਕਾ ਮਾਲ ਕਹੈ ਹੋਰ ਭਾਈ
 ਗੁਰੂ ਤਾਂ ਕੇ ਬਛਾਨਹੀ ਹੋਇ॥ ਆਵੇ ਸਥਾ ਤਕ
 ਬੇਦ ਸਾਸਤਰ ਉਗਾਹੀ ਇਰਹੈ ਹੈ ਨਾ॥ ਕੁਸਸਤ
 ਹੀ ਕਰਮਾ ਬਿਖੇਨੁ ਨ ਤਾਹੈ॥ ਪ੍ਰਾਮਾਣਿ ਹਾਂਸ ਕਰ
 ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਜਤਾਮਾਇ ਡਿਗਾ ਹਾਂ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਇਹੁ ਗੁੰ ਸਾਖ ਹੈ ਜੇ ਗੁਰੂ ਬਖਸੀ ਦ
 ਹੈ॥ ਜੇ ਸੁਨਾਮਾਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਨਲਾਵੈ ਇਹੁ ਬਿਰ

ਯਸੁਆਪੀ ਸੀਦੁ ਤੁਮਾਰੇ ਲਿਖੇ ਕਾਉ ਤੁਸਰੁ ਦੇ
 ਈਯਾ ਆਕਾਸ਼ੇ ਦਾ ਜੋ ਮੇਰੀ ਬੁਧ ਮੇਂ ਅਪਾ ਲਾ
 ਜੀ ਮੇਰੀ ਤਨਾਅ ਕਲਤੁ ਛਹੈ॥ ਸਤਿ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾ
 ਲਾ ਹੋਰ ਰਾਈ ਸਮੁਹ ਪਾਲ ਸਾਰਾਂ ਦਾ ਸੁ
 ਪੁਰ ਕਾ ਜਿਨਾਂ ਮਿਲਿਆ ਮੇਰੀ ਦੁਰਮਤਿ ਉਥੇ
 ਮਿਤਾਅ ਸਾਡੇ ਸੇਈ॥ ਹਉ ਛੁੱਡੇ ਦੀ ਜਗ ਸ
 ਬਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਵਿਰਲੇ ਕੇਈ॥ ਗੁਣੀ
 ਸਾਹਿਬ ਨਿਹੰਗ ਸਿੰਘ ਕਾਂਸਿਘ ਜੀ ਤੇ ਪਹਰ

ਸਿੰਘ ਜੀ ਤੇ ਸੁਧ ਸਿੰਘ ਜੀ ਤੇ ਰਮੇ ਸੁਧ ਸਿੰਘ ਜੀ
 ਤੇ ਹੁਕਮਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਤੇ ਸਮੁੰਦ ਸਿੰਘ ਤੇ ਉਤ
 ਮ ਸਿੰਘ ਤੇ ਦੇ ਨੇ ਜੋ ਗਾ ਸਿੰਘ ਮਾਂ ਨ ਸਿੰਘ
 ਹੋਰ ਸਮੁਹ ਖਾਲਸੇ ਕੋ ਫਤੇ ਪੁ ਮਾ ਲੁਕ ਰਣੀ
 ਹੋਰ ਜੀ ਵਿਹਾ ਹ ਕੀ ਬਾਤ ਖਰੀ ਚੰਗੀ ਹੋ ਸ
 ਮਾਂਗ ਮਏ ਵਿਚ ਹੀ ਅਨੰਦ ਪੜ ਜਾਵੇ ਤ
 ਚੰਗਾ ਹੋ ਹੋਰ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਯਾਰੀ ਸੀ ਗਤ
 ਨੇ ਸਾਂਤ ਕੀ ਦੇ ਹੀ ਜਹੀ ਫੜ ਨੀ ਕੋ ਕੇ ਲੀ ਬਿ

ਸੇਤਰਾਂਕੀਨਿਦਿਆਕਰੇਤਓਸਕੇਵਲਪੰ
 ਨਨਹੀਕਰਲੁੰਚਾਹੀਦਿਓਹੇਕਿਸੇਕੋਕਾਈ
 ਮਾਰੇਤਾਂਵੀਸਬਰਕਰਜਾਣਾਂਪਰਮੇਰਖਿਅੰ
 ਧੀਰਜਵਾਲਿਆਕੇਸਦਾਹੀਅੰਗਸੰਗਰ
 ਹਿਦਾਰੈਗੁਰੂਜੀਫੇਲਿਖਾਹੈ। ਹੋਹੁਸੁਖਕੀਰੇ
 ਨਕਾਤਓਅਭਿਹਮਾਰੇਪਾਸ। ਸੋਓਓਸਕੀ
 ਸਲਾਹਹੋਵੇਓਸਕੇਅਲਲਵੇ। ਹੋਰਕਾਈਜੋ
 ਕੇਈਦੇਸਧਰਮਪਰਚਲੁਗਾਓਸਨੁਸੁਖਸੁ

ਖਪਾਪਤਹੋਨਗੇਸਤਕਰਕੇਮੰਨਦਾਂ॥ਪ੍ਰਿ
 ਮਾਂਕਾਬੜਕੇਮਹੈਹੋਰਮਾਹਰਾਜਖਾਲਸਾ
 ਜੀਸੁਬਨੇਬਿਚਾਰਲੈਈਜੋਭਲੇਕੀਬਾਤਏ
 ਮਰੀਤਾਬੁਧਬਹਤਬਹੜਹੈ॥ਮੇਤਾਂਕੁਸ
 ਜਪਤਪਨਹੀਕੀਤਾ॥ਕਰਮਨਾਜਣੁਧਰ
 ਮਨਜਾਣੁਲੋਕੀਮਾਦਿਆਧਾਰੀ॥ਨਾਂਮਪ
 ਰਿਓਹੈਭਰਤਰੇਬਿਟਕਾਇਹੁਰਾਖਹੁਪੇਜ
 ਤਮਾਰੀ॥ਕੁਦੀਮੇਰੀਲਾਜਿਅਸਾਧਸਿੰ

ਤਨੇਰਖਨੀਏ॥ ਕੁਲੀਜੇਕਰਤੁਸੀਭਲੇਹੋਵੇ
 ਗੇਤਾਂਮੇਨੁਵੀਬੁਰਾਨਹੀਕਿਸੇਨੇਅਖਨਾਂਤੇਤੁ
 ਸਾਂਚੇਪਿਛੇਮੇਨੁਵੀਬਖਸਲਉਗਾਰੂਸੇ
 ਸ੍ਰਬਸੀਤਾਂਮਹੀਤਾਂਨੇਵਿਜਗਹਿਨਾਂਡੋਲਨ
 ਹੀਸ੍ਰੀਦੁਹੀਗਾਰੂਜੀਕਾਖਲਸਾਂਸੀਦੁਹੀ
 ਗਾਰੂਜੀਕੀਫਤੇ ਅਹਰਦਾਸਲਿਖਚਿਤਾ
 ॥੬॥ ਈ੧੫ਕੇ ਸਮਤ੧੮੩੭ਵਿਚ
 ਬਾਂਬੇਸਮੰਦਸਿੰਘਕੇਮਿਲੀਬਖਸੀਸਾ॥

੨੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਲਿਖਤੁ ਮਦਿ ਮਾ
 ਲਾਸਿ ਪਤਿ ਪਾਲਾਸਿ ਪਤਿ ਗਰੁ ਦਿਨਿ ਰੋਣੁ
 ਸਿੰਘ ਜੋਗ ਸਮੁਹ ਪਾਲ ਸਾਸ ਪਸੰਗ ਤਕੋ ਸ੍ਰੀ
 ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਪਾਲ ਸਾਸਿ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ
 ਕੀ ਫਤੇ ਬੁਲਾਈ ਪ੍ਰਦਾਨੁ ਕਰਨੀ ਅਤੇ ਸਮੁਹ
 ਮਾਈਆਂ ਬੀਬੀਆਂ ਕੋ ਗੰਮਤਿ ਵਾਚਨੀ
 ਹੋਰਨੀ ਅਸੀਂ ਅਨੰਦ ਖਸੀਹਾਂ ਤੇ ਸੰਗਤ

ਕੀਅਨੰਦਖਸੀਅਕਲਪੁਰਖਪਸੰਗ
 ਦੇਹਾਂ॥ ਤੇਨਲੇਵਸਨਮੰਗਦੇਹਾਂਸਿਰਤਕ
 ॥ ਅਗੇਜੋਗਾਰੁਜਕਿਓਵੈ॥ ਨਰੰਦੁਸਿਘ
 ਜੀਤੁਸੀਕਹਿਦੈਹਰਹਿਤਕਹੁਕਮਨੁਅਸੀਗ
 ਤਕੋਮਿਲੇ॥ ਸੋਜੀਅਸੀਹੁਕਮਨਮਾਕੀਦੇਨ
 ਹੈਗੁਰੂਸਾਹਿਬਨੇਅਗੇਹੀਦੇਗਖਿਅਹੈਸਾਧ
 ਸਿਰਤਕਤੇਸਾਰੇਕੁਥਾਕੋ॥ ਗੁਰੂਰੀਖੁਸਾਹਿ
 ਬ॥ ਸੋਸਾਖੀ॥ ਪਰੇਅਸਮਾਰਗ॥ ਸੋਦੀਮੇ

ਨੇ ਸੁਬਖਾਲਸਾ॥ ਬਾਣੀ ਪੰਜਗੀ ਬਤਾਂਟੀ ਪੜ੍ਹ
 ਨੀ॥ ਜੇ ਕਰਨਾਂ ਪੁਜਾਏ ਤਾਂ ਜਪੁ ਜਪੁ ਰਾ
 ਹਾਸ॥ ਅਭਰੀ ਜੋਹਿਲਾ॥ ਓੜੀ ਦੀ ਵਰਾ॥ ਸੁ
 ਖਮਨੀ॥ ਉਰਦੀ ਤੀ॥ ਬਹੁਤ ਨਾਂ ਪੁਜੇ ਤਾਂ ਜਪੁ
 ਜਪੁ ਤਾਂ ਜਪੁ ਰਹੀ ਪੜ੍ਹੇ॥ ਫੇਰ ਕਿਰਤੋ ਲਗਾਨ
 ਫੇਰ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਕੀਮ ਕਰਦੇ ਤੁਨ ਨ ਕਰਨਾਂ ਰ
 ਸਨਾਂ ਦਾ॥ ਜੇ ਕੀਮ ਬੇਦੇ ਹਲ ਲਗੇ ਤਾਂ ਇਕਿਤ
 ਇਕੋ ਲੇਖੈ ਠਕਰ ਕਰਨਾਂ ਰੁਜਨ ਚਾਰਾ ਅਖਰ

ਕੀ

ਦਾ॥ ਪਹਿਰਚਾਰਪਤੀ॥ ਜਿਤਨਾਪੁਜਾਮਾਵੇ
ਜੇਹੇਹਲਲਗੇਤਾਂਸਰਕਦਿਸੰਤਬੰਨਲਾਂ॥ ਬਾ
ਲੀਜਿਸਦੇਕੰਨਹੋਵੇਸੋਸਰਕਰੇਜਿਤਨੀ
ਪੁਜਾਮਾਵੇ॥ = ਲਕੜੇਲੜੀਆਕੋਅਖਰਪ
ਕਾਣੇਜੇਆਪਨਾਪਕਿਆਹੋਵੇਤਾਂਆਪਿਨਿਅ
ਲਕੜਕਿਆਪਾਸਿਖਲੈਲੈ॥ ਤੇਲਿਖਕੇਕੰਨ
ਕਰਨੀਬਾਣੀਤੇਆਈਆਬੀਬੀਆਂਨੇਕੰਨਕ
ਰਨੀਬਾਣੀ॥ ਦੇਹਤਾਂਭਜਨਬਾਣੀਕੀਬਾਤਹੋ

ਏ॥ ਹੋਰ ਬਗਾਨੀ ਅੰਸ ਕਿਸੇ ਕੀ ਨ ਲੈ ਏ॥
 ਜੇਨੇ॥ = ਨਾ ਚੁਗਾਇਕੇ॥ ਨਾ ਠਗਿਕੇ ਜੇ ਕਰ
 ਕਿਸੇ ਦੀ ਡਿਗੀ ਪਈ ਭੀ ਲਥ ਪਵੇ ਤਾਂ ਹੋਕਾ ਏਕ
 ਰਾਜਿ ਸਦੀ ਹੋਵੇ ਚਿਨ੍ਹ ਦੇਵਨੀ॥ ਜੇ ਹਫ਼ਾ ਕਰਜਾ
 ਲੈ ਕਰਨਾ ਦੇਵਨਾ ਸੋਈ ਹੋਰੀ ਪਾਏ ਤੇ ਬੀ ਬਡ
 ਪਾਪ ਹੈ॥ ਸੋਖ ਲਸਾਜੀ ਬਗਾਨੀ ਅੰਸ ਕਾ ਤਿ॥
 ਗਕਰਨਾ ਬਡਾ ਪਰਮ ਹੈ॥ ਹਕ ਬਗਾਨਾ ਨ ਕਰ
 ਰਿਸ ਸੁਰ ਚਿਸ ਗਾਇ॥ ਜੇ ਬੁਢੀ ਕਿਸ ਹੀ ਦੂਨੇ

ਗਉਖਾਟਿਲਈ॥ ਜੋਭਿਸਕਾਤਾਂਕੁਸਨਾਂਰਿਹਾ
 ਚਮੋਭਿਖਹੋਵੇਕਾਂਦੇਬ੍ਰਹਿਮਨੁਹੋਵੇਕਾਂਦੇਖੜੀ
 ਹੋਵੇਕਾਂਦੇਮੁਸਲਮਾਨਹੋਵੇ॥ ਭਿਸਕਾਪਖਪਖ
 ਕਰੇਗਾਰੂ॥ ਸਕਰੇਪੀਠਾ॥ ਪਤੀਤਕਰਨੀ॥ ਗੁਏ
 ਨਿਮਾਜਪੜੇਥਾਂਉਨਪਦੇਗੀ॥ ਨਾਏਕੇਬਾਣੀ
 ਪੜੇਸਭਾਨਿਠਠਲਜਾਦੇਗੀ॥ ਅਗੋਲਕਕੀ
 ਅਰਦੇਵੇਜਾਂਬੋਝਦੇਵੇਜਾਂਬਦਕਰੇਇਹੁਬੁਝ
 ਪਾਪਹੋ॥ ਲਕੜੀ॥ ਮੇਥਡੇਗਾਨੁਹੈਨਾ॥ ਅਨੇਕ

ਤਰਾਂ ਕੇਰਿ ਦੇ ਨਹੀ ਜਾਇ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਤੇ ॥ = ਕੁੜੀ ਕਾ
 ਮਾਰਨੁ ਰਹਿ ਤੇ ਬੀ ਵਡਾ ਪਾਪੁ ਹੈ ॥ ਬਟ ਕਰਨ ਤੇ
 ਤੇ ਮਾਰ ਦੇ ਮਲੈ ਤੇ ਇਕ ਤਾ ਵਰ ਕੋ ਜਾ ਮਿਲਦਾ
 ਹੈ ॥ ਤੇ ਹਛਾ ਨਹੀ ਮਿਲਦਾ ਤੇ ਨਾਲੇ ਕੁੜੀ ਦੇ ਪਰ
 ਤੁ ਨਹੀ ਰਹਿਦਾ ॥ ਤੇ ਨਾਲੇ ਕੁੜੀ ਬਹੁਤ ਦੁਖੀ ਰਹਿ
 ਦੀ ਹੈ ॥ ਨਾਲੇ ਕੁੜੀ ਬਿਭਚਾਰ ਨੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ॥
 ਤੇ ਹਸਾਰਾ ਪਾਪੁ ਮਾਧੀ ਮਾ ਕੋ ਲਗਾ ਦਾ ਹੈ ॥ =

ਤੇ ਮਾਪਿਆਂ ਬੀ ਬਹਾ ਹਲ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਮੇਰਾ ਪਾਸ
 ਅਖੀ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਸਤ ਪੁਤ੍ਰ ਤਿ ਜਨ ਨਹੀਂ ਖਾਲਾ
 ਜੀ ਜੇ ਲਭ ਕੀਆਰੇ ਯਾਂ ਬੰਦੇ ਯਾਂ ਬੰਦ ਕਰੇ ਓਸ
 ਦੇ ਨਾਲ ਬੁਤ ਨਾਨੀ ਸੀ ਗਤ ॥ ਤੇ ਨਾ ਓਸ ਦੇ ਪ
 ਰਜਾ ਵਨਾਂ ਤੇ ਨਾਂ ਓਸ ਕੇ ਸੀ ਗਤ ਮੇਰੇ ਬਜਨ ਦੇ ਵਨ
 ਤੇ ਨਾਂ ਓਸ ਕੇ ਹਥ ਕਾ ਜਲ ਪਾਨ ਕਰਨਾਂ ਪਿਛੇ ਜੋ
 ਵੀ ਜੋ ਰੇ ਵੀ ਤੇ ਅਗੋਸ ਮਾਨ ਕੇ ਬਰਤਨਾਂ ॥ ਅ
 ਗੋਸ ਮਾਨਾਂ ਨਕੀ ਬਾਤ ਰੂਸਾ ਹਿਬ ਜੀ ਨੇ ਲਿ

ਲਿਖੀ ਹੈ ਮਕੇ ਵੀ ਗੋਸਟ ਦਿਓ ਕੇ ਮਾਸ ਸੇਖਾ
 ਦੇ ਸੋ ਜਿ ਸਕੇ ਖਾਵੇ ਸੋ ਤਿ ਸਕੇ ਭੀ ਖਾਵੇ
 ਤੇ ਜੇ ਜੀਵ ਦਿਨ ਸਕੇ ਤਾਂ ਭੀ ਆਹੋ ਦਿਨ
 ਖਾਏ ਵੇਖ ਤਾਂ ਸਿਖਾਂ ਨੇ ਕਹਾ ਜੀ ਨਿਹਿਰ ਸਿੰਘ
 ਕਹਿ ਦੇਹੈ ਮਕੇ ਮਕਾਲ ਪੁਰਖ ਕੋ ਰੋਗ ਲਗਾਵ
 ਹੈ ਮਾਸ ਕਾ ॥ ਤਾਂ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਕੋ ਰੋਗ
 ਮਾਂਸ ਕਾਲਗਾਵੇ ਰੋਗ ਪਰ ਜਿਸ ਦਿਨ ਮਾਂਸ
 ਖਾਏ ਕਾ ਜੇ ਕਤਾਂ ਆਪ ਨੇ ਸਹੀ ਰਕਾ ਮਾਸ ਕਦ

ਕੇਰੀ ਬਨ ਕੋਲ ਗਵੇਰੋਗਾ ਮਕਾਲ ਪੁਰਖ ਕੋ ਜੇ
ਕਰਾ ਮਾਪ ਨਾ ਮਾਸ ਕੁਟ ਕੇ ਨਾਲ ਗਵੇਰੋਗਾ
ਬਦਲਾ ਦੇਣ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਭਿਸਕਾ ਮਰਾਤ ਬਾਕੁ
ਸ਼ਟੀ ਕਾਲਿ ਖਾਹੈ ॥ ਬਦਲਾ ਦੇਤੇ ਬਢ ਖਲ ਸੀ
ਨਹੀ ਉਂਦੀ ਹੈ ॥ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਉਲਿ
ਖਾਹੈ ॥ ਜੀ ਮਜੇ ਮਾਰਹਿ ਜੋਰ ਕਰਕਾ ਹਿਤੇ ਨਾਂ
ਕਹਿਤੇ ਨਾਂ ਮਹਲਾਲਾ ॥ ਦਫਤਰ ਲੇਖਾ ਮੀਰੀ ਮੇ
ਤਾਂ ਹੁਇ ਗੋ ਕਵਨ ਹਵਾਲਾ ॥ ਹੋਰ ਕਬੀਰ ਜੀ
ਲਿਖਾਹੈ ॥ ਉਨ ਬਿਸਮਲ ਉਨ ਸੁਟ ਕਾ ਕੀਤਾ ਦ

ਇਆਦੁਹਾਂ ਤੇ ਭਾਰੀ। ਕਹਿਤ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹਰੇ
 ਸੰਤਹਾਂ ਅਗਦੁਹਾਂ ਅਰਲਾਰੀ। ਜੇਸੀ ਅਬਧ
 ਕਰਨ ਬਲਿਅਹਿੰਦੂਆਂ ਤੇ ਤੁਰਕਾਂ ਦੇ ਅਗਲ
 ਗੀਤਾਰਹਿਅਕੀ। ਤਾਂ ਤੇਜੇ ਮਾਸ ਖਾਵਨ ਬਾ
 ਲੇ ਹੈ ਨਸੇ ਸਪਨੇ ਕਸਾਈ ਦੁਹਾਂ ਕਈ ਫਿਰੀਗ
 ਲਾਕਦਾਵਨਗੇ ਤੇ ਚੋਰਾਸੀ ਭੋਗਨਗੇ ਤੇ ਨਾਲੇ
 ਨਾਲੇ ਜਿਤਨਾਂ ਚਿਰ ਰਾਊ ਬਧਉ ਦੀ ਹੈ ਚਿਤਨਾਂ
 ਚਿਰ ਛਾੜਕੇ ਦੀ ਨਹੀ। ਕਿਉ ਕੇਛੜੀ ਕਾਧਰ

ਰਮਹੈ ਕੋਗਉਗਾਰੀਬਦੀਰਛਕਰਕੇਪ੍ਰਸਾਦਿਛ
ਕਦਾਂ ਸੋਗਉਬਧਹੋਈਜਾਂਦੀਹੈ॥ ਸੋਭਿਤਨ੍ਹ
ਚਿਰਜੇਮਾਸਕੇਖਲੁਬਾਲੇਹੈਨਸੋਗਉਕਾਹੀ
ਮਾਸਖਾਂਦੇਹੈਨ॥ ਨਾਲੇਜੀਹੀਸਕਰਨੀਨਾਲੇ
ਕਹਿਅਹੈਦਇਅਥਿਨਸਿਧਕਸਾਦੀ॥ ਏਸ
ਨੇਮਤਚਾਹੀਦਹੈਸੀਤਖਾਲਸੇਕਾਸੁਚਜੇ
ਧਰਖਲੀਤੇਸਬਜੀਅਕੋਆਪਣਾਸਰਪਥਾਂ
ਨਕਰਕਥਾਕਰਨੀ॥ ਤੇਛੁਗੀਜੇਮਾਰਦੇਹੈਨ੍ਹ

ਖਦਾ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ ਕੋ ਮਾਰ ਦੇ ਹੋ ਨਾ ਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ ਕੀ ਸਿਰਾ
 ਨੁਦਾ ਹੋ ਜਾਵੇ ਹੋ ਬਾਕੀ ਵਿਸ਼ ਦੇ ਦਰ ਤੋਂ ਹੋ ਸੁ
 ਹੋ ਦਾ ਹੋ ਕੇ ਜਿ ਤਨਾ ਚਿਰ ਦਾ ਨਾ ਵਿਚ ਸਤਾ ਹੋਈ
 ਹੋ ਚਿ ਤਨਾ ਚਿਰ ਦਾ ਨਾ ਸਤਾ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਵਿਸ਼ ਦਾ
 ਤਾਂ ਤੇ ਖਾਲਸਾ ਜੀਤ ਸਾ ਬਹਮੁ ਚਰ ਸਧਾਰਿਆ
 ਹੋ ਤੁਸੀਂ ਸਿਰੇ ਜੀ ਵਿਕੋ ਨਾ ਦੁਖਾਈ ਤੇ ਛੁਰਾ ਬਕੇ
 ਹੁਮਿ ਨੇ ਕੀਤਾ ਹੋ ਰਾਹੁ ਰੰਗ ਬਸਾਹਿ ਬਮੇਸ਼ੁ ਅਪ
 ਨਾ ਪਰਾਇਆ ਨਸੁ ਟੁਟੀ ਖਸਮ ਹਧ ਕੋ ਖਾਇ
 ਅੰਸਾ ਮਧ ਮੁਲ ਨ ਪੀਤੀ ਜੇ ਕਪਾਰ ਵਸਾ

ਇਹ ਤਾਂ ਤੇ ਦੇ ਨੇ ਚੀਜ਼ਾਂ ਕਾ ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ ਦੇ
 ਹਮਲੇ ਛਾਂਦਾ ਖਾਂਦਾ ਜੋ ਖਾਉਂਦਾ ਕੀ ਬੁਧਮ
 ਲਿਛਹੇ ਜਾਉ ॥ ਹੋਰ ਜੀ ਨੀਲਾਰੀ ਮਲੇ ਛਕਾਥ
 ਦਾ ਹੈ ਤੇ ਨੀ ਹੋਰਾ ਦੀ ਰੀਮਤ ਨੀਲੇ ਮਾਰ ਦਿਤ
 ਹੈ ਤੇ ਜੇ ਕਰਕੇ ਦੀ ਕਹੇ ਕਿਸ ਦੀ ਨਾਂ ਪਹਿਲੇ ਤਾਂ
 ਸੁਖਿ ਘਬਰਾ ਬਿਬੇਕੀ ਬਾਤ ਓਸ ਨੇ ਏਹ ਜੀ
 ਬਰਸਾਈ ਤੇ ਫੇਰ ਕਰਕੇ ਜੀ ਖਰਬੂਜ ਲੈ ਨਲ
 ਗੇ ਨਲੇ ਮਾਰਾਈ ਮਾਂ ਕੇ ਮਾਰਾ ਨਲੇ ਮਾਪ ਮੇਰੇ

ਫੇਰਾਮੀਗੋਜਾਨਾਲਲਛੇਫੇਰਾਮੀਮਤਸੁਸੀਥੇ
ਓਪਚਛੇ) ਸ੍ਰੀਦੁਹਿਗੁਰੂਜੀਕਿਖਾਲਸਸ੍ਰੀਦੁ
ਹਿਗੁਰੂਜੀਕਿਫਤੇ ੫ ੧

ਹਰਦਾਸਲਿਖੀਫਗਦੇ ੫
ਸੰਮਤ ੧੮੩੭

੧ ਰਿਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਲਿਖਤੋਮਹਾਰਾਜਜੋਗੁਰਦੀਹਰੀਸਿੰਘਜੀਤਿ
ਹੋਰਸਮੁਹਸਿਗਤਕੋਮੰਘਕੇਸ੍ਰੀਦੁਹਿਗੁਰੂ

ਜੀਕਾਖਾਲਸਾਸਿਦਹਿਗਾਰੂਜੀਕੀਛਿਤੇਬੁਲਾਈ
 ਪੁਆਣਕਰਨੀਜੀਮਿ= ਹੋਰਾਮਸੀਸੁਬਤਰਾਂਸੇ
 ਸੁਖੀਅਨੀਦਹਾਂਤੇਸਮੁਹਸੀਗਤਕੀਖੁਸੀਮੀਗ
 ਦੇਹਾਂਹੋਰਸੁਬਸੁਖਬਲਹੋਇਅਹੋਤੇਇਕਸੀ
 ਗਤਕੇਇਛੋਜੇਕਾਬੜਦੁਖਹੈ॥ਖਾਨਪੋਹਨਲੁ
 ਕਾਕੇਈਘਾਟਨਹੀ॥ਜਗਾਈਬਡਾਰਾਈਬੰਗ
 ਲਾਹੈ॥ਏਸਮੇਅਗੋਦਿਲੀਵਾਲਪਾਤਸਾਹੁਰ
 ਹਿਦਾਸੀ॥ਹੋਰਤੁਸਾਏਹੁਨਹੀਲਿਖਕੇਜੋਲੇ

ਨਾਥੀਲੋਕਾਪਸੋਲੋਲੀਤਹੈਜਾਂਨਹੀਮੇਲ
 ਖਨਾਅਧਿਆਸੀਸੋਨਾਂਲਿਖਾਹੋਰਮਨੀਸਿੰਘ
 ਕੋਕਾਗਤਦੇਵਦੁਲਿਖੇਬੇਸੋਬੀਨਹੀਲਿਖੇਦੇ
 ਤੇਹੈਨਕੇਨਹੀਹੋਰਮੇਲਿਖਾਥਾਕੇਸ੍ਰੀਦਰਕੇਕੁਤੀ
 ਜੋਕੇਦਸਾਲਾਦੇਦੇਨਾਸੋਦਿਤਹੈਕੇਨਹੀਹੋਰ
 ਅਤੀਕੀਥਾਤਬੀਨਹੀਲਿਖੀਕਿਕਿਤੋਅਨੰਦ
 ਰੁਕਲਿਅਪੈਕੇਨਹੀਹੋਰਗੁਣੀਗੁਣੀਸਿੰਘ
 ਕਿਸੇਦੇਕਹੇਭੂਨਾਮਕਿਤੇਗਲਪਾਦਿਲਦੀਭੁ

ਬਾਣੀ ਨਾਂ ਉਹੋ ਗਲ ਪਾਇ ਲਈ ਤਾਂ ਹੁਨ ਬਜ
ਨ ਬਾਣੀ ਕਾ ਵੇਲਾ ਹੈ। ਹੋਰ ਘੋੜਾ ਭੀ ਇਕਾ ਮਧ
ਰਖਨਾਂ। ਸਮੁਕੀ ਜਾਏ ਅਗੇ ਸੋਕੇ ਸਾਹੇ। ਉਚ
ਉਚ ਕਾ ਉਠਾ ਖੜਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਕ ਕੀ ਮਹੇਰ ਬੀਕ
ਰੀ ਕੇ। ਇਕ ਤਾਰਾ ਜਨ ਨਾਂ ਕਿ ਸੋਕੇ ਦਸੀ। ਇਕ ਕੀ
ਸੇਨੁ ਜੁਠਾ ਨਾਂ ਦੇਈ। ਤੇ ਤੀਸਾ ਗਾਈਲਾ ਇਕੋ ਨਾਂ
ਲੀ। ਚਉਥਾ ਕਿਸੇ ਤੇਲ ਤਾਂ ਨਾ ਦਬਵਾਂ ਲੀ। ਜੇਦ
ਬਦਵੇ ਤਾਂ ਜਨ ਨਾਂ ਤੇ ਨਾਂ ਦਬਵਾਂ ਲੀ। ਏਹੁ ਬਤ

ਮੇਰੀਆਂ ਮੰਨ ਨੀਆਂ ॥ = ॥ ਹੋਰ ਦੇ ਹੁਰ ਦਾਸ
 ਦੇਖ ਲੈਣੀਆਂ ਮਹਿਲੇ ਬਹਿਰੇ ਜੀ ॥ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨੀ
 ਦਾਂ ਦਾ ਬੀਆਵ ਬਖਸ਼ਾਂ ॥ ਹੋਰ ਮੇਰੇ ਕੜੇ ਬੀਤਿ
 ਰਗਹਿਲੁ ਜਨ ਨਾਂ ਮੁਦਾਨਾਂ ਸੁਖ ਦੇ ਚਕਰ
 ਹਰੇ ਲੇਖੇ ਲਾਇ ਦੇਵੀ ॥ ਸਾਰੇ ਕਾਖਰਾ ਸੀਦਾ
 ਕਰ ਦੇਵੀ ॥ ਜਿਨ ਰੁਪਾ ਨਹੀਂ ਦਿਤੇ ਤਿਸ ਤੇ ਲੈ
 ਏ ਕਾਗਤ ਦੇਖ ਕੇ ॥ ਹੋਰ ਰੋਗ ਬਹੁਤ ਪਾਏ ਹੋਨ
 ਤੇ ਕੋਈ ਰੋਗ ਬਿਬੇ ਕੇ ਨਾਮ ਤਪਾਵਨੇ ॥ ਸਤੰ

ਹੁਬਾਤਕਰਨੀਕੇਕੁਸਲੀਜ਼ਕਪਜਾਬੀਏਵਲੁ
 ਸਾਡੀਤਿਆਰੀਹੀਥੀਤਾਂਏਹੁਗੁਲੁਬਰਤਿ
 ਆਮੀਰਿਤੇਲੋਕਾਂਨੁਜਥਾਂਸਕਤਦੇਵਲੁਜਿਤ
 ਨਾਬਲੁਆਵੇਸੇਦੇਵਲੁਥੀਤੇਪ੍ਰਮੇਸਕੇਗ
 ਵਨਦੀਉਦੀਹੈਮਨੁਖਤੇਨਹੀਰਜਦੀ॥੩॥
 ਜਥਾਸਕਤਕਰਤੀਜੇਪੁਜਾਆਵੇ॥੪॥
 ਰਤੇਥਾਦੀਬੋਲੀਮਨਤੇਹਨਕਾਨੀਥੀਭੁਗਲੀ
 ਅੰਕਰਨਲਗਪਈਹੈਤਾਂਪਈਸੁਖਾਂਮਾਰੇਜਿ

ਬੇਲੋਕਾਂ ਨੇ ਖੋਹ ਖਾ ਦਿੱਤਾ ॥ ਮੁਹਕ ਲਾਕਰ ਲਾਏ
 ਹੋਰ ਮਨ ਸਿੰਘ ਕੋ ਭੁਝ ਪਦਾਰਥ ਦਿਤਾ ਸੀ ਬਾ
 ਬੇਜੁ ਮਾਹਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ॥ ੬੦ ॥ ਦਿਤੇ ਹੋ ਨ ਸੋ ਮ
 ਨੀ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕੋ ਗੁਣ ਦਾਏ ਹੋ ਨ ਕੇ ਨਹੀਂ ॥ ਹੋਰ ਮੇਰੇ
 ਖਾਸੀ ਕੇ ਬਾਲੀ ਕੰਠ ਕਰਨੀ ਸੋ ਲਗੇ ਹੋ ਨ ਕਰ ਨ ਕੇ
 ਨਹੀਂ ਸੋ ਰੂਪ ਨਹੀਂ ਲਿਖਾ ॥ ਹੋਰ ਤੁਸੀਂ ਛਿਤੀ ਸਿੰਘ
 ਨਾਭੇ ਨਿਮਾਜੇ ਕੁਛ ਸਰੂਪ ਸਿੰਘ ਦਾ ਮੇਲਾ ਦੇ
 ਖਕੇ ਮਾਏ ਬੁਝਤਾਂ ਦੀ ਦੇਖਾ ਜਾਏਗਾ ਜੇ ਸਾਹ

ਵੇਰਾਸੋਦੇਖਾਜਾਵੇਗਾਇਹੁਹਰਦਾਸਦੇਲੀ
ਰਾਂਮਦਾਸਪੁਰੇ॥ਸ੍ਰੀਵਹਿਜੀਕਿਆਲਾਜਸ੍ਰੀ
ਵਹਿਗੁਰੂਜੀਕੀਫਤੇਹਰਦਾਸਲਿਖੀਚੇੜੇ
॥੩॥੬ ਸੰਮਤ੧੮੩੩

੧੬ ਵਹਿਗੁਰੂਜੀਕੀਫਤੇ

ਲਿਖਤੁ ਮਾਇਆ ਮਾਲਸਿੰਘ ਜੋਗ ਸੂਬ ਉਪਮਾ ਜੋਗ
 ਈਰਾਮ ਸਿੰਘ ਤੇ ਬਿਹਾਰਾ ਸਿੰਘ ਤੇ ਤਖਤ ਸਿੰਘ ਤੇ
 ਹੋਰ ਸਮੂਹ ਸਿੰਗ ਤਕੇ ਸ੍ਰੀ ਦੁਹਿਰਾ ਰੂਜੀ ਕੀ ਖਾਣਾ
 ਸ੍ਰੀ ਦੁਹਿਰਾ ਰੂਜੀ ਕੀ ਫਿਤੇਹ ਬਜੇ ਜਕੇ ਸੂਬ ਕੇ
 ਹੋਰ ਜੀ ਸੁਹਖਾਨੀ ਧਾਨ ਪਹੁਚਾਤੁ ਮਾਰਾ ਤੇ ਚੁਪ
 ਹੋਰ ਮਾਸ ਕੋਰੁ ਸਲੇਜ ਨਹੀ ਕਪ ਜੇ ਕੀ ਨਿਛਕਨ
 ਕੀ ਚੀਜ ਕੀ ਨਿਛਕੇ ਪੇਜੇ ਕੀ ਹਮਾਰੇ ਪਸ ਸਭ ਕੁਝ
 ਹੈ ॥ ਰੂਜੀ ਨੇ ਦੇਰ ਖਹੈ ਬਬੇਰਾ ॥ ਸੁਖ ਨਿਧਾਨ

^{ਬੀ} ਲੋੜ ਸੋਈ ਅਇ ਪਹੁਤਾ ਹੈ ॥ = ^{ਨਹੀ} ਬਡੀ ਲੋੜ ਤਾਂ ਦਿ
 ਕ ਸੀ ਗਤ ਕੇ ਦਰਸ ਨ ਕੀ ਹੈ ॥ ਅਰ ਭੁਜਨ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ ਕਾ
 ਕਰਨ ਕੀ ਅਕਰਾ ਵਨ ਦੀ ਬੀ ॥ = ॥ ਸੋ ਜੀ ਤੁਸੀ
 ਤ ਕਜੇ ਹੋ ਕਰ ਭੁਜਨ ਬਾਣੀ ਕਰੋ ॥ = ਸਾਰੀ ਸੀ ਗਤ
 ਕੇ ਬਹੁਤ ਸੁਖ ਹੋਵੇਗਾ ॥ ਤੁਸੀਂ ਫਿਲੈ ਹੋਵਨ ਭੁਜਨ
 ਬਾਣੀ ਤੇ ਪਿਛਾਰਾ ਤਸਵਾ ਪਹਿਰ ਤੇ ਦਿਸ ਨ ਨ ਕ
 ਰ ਸੰਚਾਰੁ ਜੀ ਨੇ ਬਡਾ ਮਹਾਤਮ ਲਿਖਾ ਹੈ ॥ = ਫੇਰਾ
 ਜਿਤ ਨੇ ਦੇ ਲੇ ਹੋ ਜਾਵੇ ਚਿਤ ਨੇ ਦੇ ਲੇ ਜਾਵੇ ਰਕਸਾਂ ਤੇ

ਕਾਦੀਗੁਰਦਿਤਾਰਾਂਅਕੀਸੇਵਾਕਰਨੀਸਿਤ
 ਨੀਬਣਾਯਾਵੇ॥ = ਸੁਬਖਾਲਸੇਸਬਦਗੁਰੁਦਿ
 ਟਾਦੇਈਗੁਰੂਜੀਕਿਪਹੁਚਦੀਹੈ॥ ਸਤਿਪ੍ਰਤੀਤਿ
 ਨਹੀ॥ ਅਰਦੇਹੁਭੀਕਿਹਵਤਹੈਕੇਦਸਮਨੁਖੀ
 ਅੰਲਾਨੀਅਤੇਦੇਕਾਮਾਦਮੀਕਾਬੋਲਹੋਜਾਂਦੇ
 ਸੇਜੇਬਹੁਤੇਸਰੀਰਬੋਜੀਥੋਜੀਸੇਵਾਬੀਕਕਯਾਂ
 ਇਕਜਨੇਦੀਗਾਗੁਜਰਾਹੋਜਾਂਦਾਹੈ॥ = ਜੇਕਰ
 ਮੇਰੇਕੋਗੁਰੂਪੰਜਾਬਮੇਲੈਆਉਤਾਂਤੁਹਨੁਬੀਹਛ

ਹੋਊ॥ ਕੁਜਨਬਾਣੀਕਰਤਕਜੇਹੋਕੇਸਬਦਪੜ
 ਨੇਦੇਲੇਸਬਦਕੇ॥ = ਫੇਰਕੇਈਬੁਝਨਾਰਹੁਗੀ॥
 ਸਤਪਤੀਤਜਨਾਨਾ॥ = ਦੇਸਬਚਨਕੀਸਿਭਨੇ
 ॥ = ਦੇਹੁਹਰਦਾਸਦੇਈਕਲਕਤੇਕਾਈਗਾਂਭਿਜਿ॥
 ਕੋਬਡੀਸੰਗਤਮੇ॥ = ॥ ਦੇਹੁਹਰਕਮਨਾਂਮਕਿਸੇਮ
 ਨਮੁਖਕੋਨਹੀਸੁਨਾਵਨਾਂ॥ ਕਾਈ॥ ਮਨਮੁਖਭਿ
 ਕਾਨਾਂਮਹੈਜੋਰਾਹੁਜੀਨਿਕਰਨਾਕਹਾਹੈਸੋਨਾਂਕਰ
 ਨਾਂਤੇਜੋਨਾਂਕਰਨਾਕਹਾਹੈਸੋਕਰਲੈਦਾ॥ = ਸਤ

ਸੀਰੀਕੋਸੁਨਾਵਨਾਂਸੋਪਜ਼ਦੇਮੇ॥ ਜਿਤਨਾਂ
 ਚਿਰਬੰਦਹਾਂਓਤਨਾਂਚਿਰ॥ ਜਦਗੁਰੂਬੰਦਤੇਛੁ
 ਰਾਉਤਾਫੇਰਭਾਂਮੇਕਿਸੇਕੋਸੁਨਾਦੇਵਦਾ॥ ਜਿਸ
 ਨੂਤੋਰੀਅਰਜਹਿਵੇਰੀ॥ ਤੇਹਕਮਨਾਂਮੇਕੋਤਾਂਬੇ
 ਕੋਪੜਪਰਬੀਨਹੀਲਿਖਨਾਂ॥ ਤੇਇੰਉਬੀਨਾਂ
 ਆਖੀਕੇਮੇਂਦਾ॥ ਲਾਸਿੰਘਕੋਲਗਿਆਸਾਂ
 ਅਰਭਜਨਬੀਤੀਹੀਦਸਦੇਵੀਆਲਾਸਿੰਘਤੇ
 ਹੀਰਾਸਿੰਘਕੋਨਾਲੇਰਹਿਤਦਸਦੇਵੀ॥ ਪ੍ਰਸੰ

ਜਦ ਲੋਕੋ ਦਸੀ = ਅਤ੍ਰਿ ਮਾਉ ਮੇਰੇ ਤੇ ਭਜਨ
 ਪੁਛ ਲੋ ॥ ਤੇਰੇ ਜਨ ਬਾਣੀ ਤਕ ਜੇ ਹੋ ਕੇ ਕਰਨ ॥
 ਕਿਤੇ ਦਸ ਲਵਿ ਚਹੀ ਨਾ ਪੈ ਜਾਂ ਲੁਭੈ ਬੀ ॥ ਅ
 ਖਦੁਆਂ ਨੂਹ ਮੇ ਸਾਂਭੇ ਜਨੀ ਸਰੂਪ ਸਿੰਘ ਦੀ ਤੇ
 ਬਿਲ ਸਿੰਘ ਦੀ ਆਪਸ ਮੇ ਸੁਗਤ ਕਰਨ ਲਗੇ
 ਹੈ ਨ ਜਾਂ ਨਹੀ ॥ = ॥ ਹੋਰ ਜੇ ਹਜ਼ੀ ਮੇ ਹਰ ਦਾ ਸੁ
 ਜਾਹੀ ਆਂ ਵਲੇ ਭੇਜੀ ਹੈ ਓਸ ਤੇ ਜੇ ਲਖਾ ਹੈ ਕੇ
 ਤੁਸੀ ਭਾਉ ਤੇ ਗਬਹਾ ਦਰਜੀ ਕੇ ਸਰਾਫੇ ਹੋਏ

ਜੇਹੇਹੁਬਾਤਉਤੇਸਦੇਲੀ॥ਤੇਹੁਬਾਤਚੀ॥
 ਗੀਨਹੀ॥=ਉਸਦੇਸਾਂਦਿਉਲਿਖਦੇਲਕੇਸੀ॥
 ਤਨਹਿਰਤੁਜੀਦੇਮੇਤੇਦਿਕਬਾਤਨਾਕਰਲਵੇ॥
 ਚਿਤਨਾਂਚਿਰਾਮਸੀਤੁਹਰੇਮਗੇਤਨਖਹੀਬ॥
 ਖਸਾਵਨਕੋਨਹੀਖੜੇਹੀਦੇ॥ਭਾਵੇਤੁਸੀਕਿ॥
 ਤਨਾਂਕਹੇਚਿਤਨਾਂਚਿਰਤੁਸਾਂਦਕਹਿਲੁਸਾਂਨੁ॥
 ਇਉਲਗਾਦਹੈਜੇਸੇਭੂਤਕੀਦਿਦਹੀਈਹੋ॥
 ਮਦਾਸਪੁਰੇਸੁਬਕੋਸੁਨਾਦਿਦੇਲਿਹੋਤਬਾਭੀ॥

ਸੁਖਕੇ॥ = ਨਾਸੇਉਤਰਕਰਕੇਦੇਨਾਂਦੁਇ॥ ਹੋਰਕੁ
 ਦੀਹਰੀਸਿੰਘਜੀ ਹੋਰਨਰੇਦੁਸਿੰਘਤੈਨੇਬਾਰਦੇਜ
 ਮੇਕੀਬਾਤਰਿਥੇਤੇਸੁਨੀਹੈਸਾਂਨੂਦਸੀਲਿਖਕੇ॥ =
 ਜੇਅਸੀਕਹੀਦੇਤਾਬੋਲਨਾਂਨਹੀਤਾਂਨਬੋਲਨਾਂ॥
 ਹੋਲੀਹੋਲੀਰਜਨਬਾਈਕਰੋਤਕਜੋਹੋਕੇਤਾਸਬਕੁ
 ਸਹੋਜਾਉ॥ ਤੇਸੀਗਤਕੇਸੀਲੁਕਾਮਦੇਵੇਸਬਰੁ
 ਜਲਬਾਈਕਰੋਤਕਜੋਹੋਕੇ॥ ੫॥ ਫੇਰਬਹੁਤਸੁ
 ਖਨਿਕਲੁਗਾਸਤਿਪ੍ਰਤੀਤਜਨਲੁ॥ = ਤੇਅਜ

ਕਰਕੇ ਸਤਗੁਰਾਂ ਪਾਸੋਂ ਗੁਰਮਤ ਕਾ ਦਾਨ ਮੰਗ
 ਨਾ ਸਿਟਕ ਦਾਨ ਨਾ ਮੰਗ ਦਾਨ ਮੰਗ ਲਾ ॥ ਦੇਸ ਮੰਗ
 ਤੇ ਸਾਰੇ ਹੀ ਕਿਰਜ ਸੋਰਜ ਲਗੇ ॥ ਹੋਰ ਅਤੀ ਕਾ
 ਕੁਸਨ ਹੀ ਲਿਖ ਕੇ ਕਿਤੇ ਦਿਵਾਹ ਕਰਵਾਇ ਲਿ
 ਆਸੂ ਕੇ ਨਾਂ ॥ ਤੇ ਭਾਈ ਜੀਉ ਤਮੀ ਕੋ ਲੀਜਾ
 ਕਪੜਾ ਰੁਤਿ ਰੁਤਿ ਕਾ ਦੇਣਾਂ ਕੀ ਬਨੀ ਸਾਧਨੀ ਹੈ ॥
 ਹੋਰ ਅਗੋ ਬਹੁਤ ਲਿਖ ਹੈ ਓਹ ਹੀ ਫੇਰ ਦੇਖ ਲੇਣ
 ਸਹਿਜੇ ਮੰਗ ਮੰਗ ਲਈ ॥ ॥ ਦੁਸੁ ਦਾਨਾ ਸਮੇਂ

ਦਰਦਿਆਦਾਂ ਨਾਲੇ ਬਾਹਰ ਦਿਆਦਾ॥ = ਭ੍ਰੰਜ
 ਨਾਨਹੀ ਦੇ ਸਮੰਗਤਿ॥ =॥ ਖਬ ਨਹੀ ਲਿਖੀ ਤਿਸਾਂ
 ਕੇ ਮੈ ਚੰਡੀ ਬਾਰਕਾ ਪਾਠ ਕਰ ਨਾ ਲਿਖਾ ਸੀ ਸੋ ਕਰ ਲਾ
 ਗੇ ਹੋ ਨਜਾਂ ਨਹੀ॥ =॥ ਹੋਰ ਭਾਵ ਲੇਵਾ ਲੇਵਾ ਲੇਕੀ
 ਬਾਤ ਪਛੋ ਪੁਛੀ ਤਿਹੀ ਸੋ ਕੰਮ ਕਰ ਲਿਆ ਤੇ ਹੁਣ
 ਹੁਨਤਾਂ ਹੁੰਦੀ ਬੀਤੀ ਹੈ॥ ਪਰਾਹਿਲੇ ਪੁਛ ਨਾਂ ਸੀ॥
 ਫਕੀਰੀ ਦਾ ਦੇਹੁ ਚਲਣੁ ਹੈ ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਮੇ ਆਵ ਨਾ
 ਜੇ ਤੁਸਾ ਲਿਖਾ ਹੈ ਸੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਬਚਨ ਜਦ ਸਰੂਪ

ਸਿੰਘ ਮਾਏ ਵਿਚ ਆਵੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਨਹੀਂ ਡਿਰ ਸਿਖੀ
 ਹੈ ॥ = ਅਗੇ ਜੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਿਹਾ ਜਾਇ ॥ = ਹੋਰ ਸਿਰ
 ਤਕੋ ਹੁਕਮ ਸੁਨਾਇ ਦੇਣ ਸੋ ਸਥਲੇ ਕਤ ਕੜੇ ਹੋ
 ਕੇ ਕਰੋ ਭਜਣ ਬਾਣੀ ॥ = ॥ ਹੋਰ ਬੀ ਬੀਨੀ ਦਾਂ ਜਦ
 ਸੋਰ ਸਿੰਘਾ ਵਿਵਾਹ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਲੈ ਲੈਣਾ ॥ ਤੇ ਕੁੜੀਆਂ
 ਮੁਰੀਆਂ ਤੇ ਭਜਣ ਬਾਣੀ ਤਾਂ ਜੋ ਕੇ ਕਰਾਵਣਾ ॥ ਤੇ ਨ
 ਲਿਖਾਇ ਕੰਠ ਕਰਾਵਣੀ ਤੇ ਨ ਲੇ ਭਜਣ ਵਣੀ ਤੇ ਗ
 ਰੂਠੀ ਥਾਹ ਬਕੇ ਪਾਠ ਕਰਾਵਣਾ ॥ = ॥ ਤੇ ਪਿਛਲੀ

ਰਾਗ ਸਭੁ ਛੇਦਿ ਸਨਾਨ ਕਰਹੁ ॥ ਚੇਕਰਾਉ ਦੁਪਿਛਾ
 ਰਾਤਿ ਸੇਕੇ ਸੋਨ ਦੇਵਨਾ ॥ ਜੇ ਤੇਰੇ ਪਾਸ ਰਹਿੰਦੇ
 ਹੋਨਾ ॥ ਕੁੜੀਆ ਮੁਢਿ ਆਇ ਚੜੇਰੀ ਮਹੀਤੀ ॥
 ਚਿਤ ਮੀਕਾ ਬੀਆ ਦਰ ਰਖਨਾ ॥ ਉਤਮੀ ਨੇਲਿ
 ਖਾਹੈ ਨਿਮਾਣੀ ਨਿਤਾਈ ॥ ਤੇ ਉਤਮੀ ਤਿਨ ਦਾ ਦੇਕ
 ਹੋਵਿ ਚੜਾਨਾ ॥ ਅਜੇ ਨਿਦਾ ਕਹੇ ਸੋਮਨਾ ॥
 ਹੋਰੁ ਭਾਈ ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਜੀ ਤੁਸਾਇ ਖਨਾ ਕੇ ਜੇਰੇ
 ਖੇਲੇ ਮੇਰੇ ਸੀ ਚਿਹਰਾ ਤੁਲੇ ॥ ਨਕੇ ਨਹੀ ਜਾਣ

ਕੇਈਹੁਨਾਮਾਵੇਤਾਂਇਹੁਲਿਖਦੁਆਂ॥ਅਰਜੋਮੇਰੀ
 ਵਹੀਉਤੇਲਹਿਣੁਲਿਖਾਥਾਸੋਸਭਨੇਇਤਹੈ
 ਜਾਨਹੀ॥=ਜਿਨਾਨਹੀਇਤਾਸੋਰੀਲਿਖੇ॥ਅ
 ਸਾਹਬੇਨੇਜੋਖਾਂਸੀਕੀਦਵਾਈਪਛੀਹੈਸੋਹਮਾ
 ਰੇਤਾਂਦੇਹੀਦਵਾਈਹੈਵਡੀਜੋਕੰਮਕੁਜਨਾਕਰੇ
 ਰਾਤੀਦਨੇਕੁਜਨਕਾਰੀਆਕਰੇਤਕਜੋਹੋਕੇਮਦੇ
 ਹੁਦਾਰੂਸਬਤੇਬਡਹੈ॥ਬੋਜੀਹਭੀਮਖਾਇਕ
 ਰਬਹੁਤਗਲਾਨਹੀਕਰਨੀਆਂਕੁਜਨਕਰੀਤਾਂ

ਅਰਾਂਮਹੋਜਾਦੇਗਾ॥ ਗੁਰੂਜੀਨੋਲਿਖਾਹੈ॥ ਸਬ
 ਗਕਾਮਉਖਦਨਾਂਮ॥ ਨਾਂਮਹਤਿਸਾਰੇਦੁਖਦੁਰ
 ਹੁੰਦੇਹੈਨ॥ ਤਨਮਨਦੇ॥ ਹੋਰਹਰਦਸਲਿਖੋਤਸੀ
 ਸੀਮਹਾਰਾਜਮਹਾਰਾਜਨਾਂਲਿਖਾਕਰੋਖਬਸਾਰਲਿ
 ਖਿਆਕਰੋ॥ =॥ ਅਰਚੀਛੀਟੀਬਾਰਉਗੁੰਦੀਤਕਿ
 ਪਾਠਕਰੀਆਕਰੋਹਮੇਸ਼ਾਂ॥ = ਜੋਮਖਰਨਹੀਪ
 ਜ਼ਿਆਸੋਕੀਠਕਰਲੇਵੇ॥ ਪਜ਼ੇਸੁਰਜਚੜੇਥੀਪਹਿ
 ਲੇਪਲਜਾਇਤਪਹਿਲਾਂ॥ ਪਾਠਤੋਰਨਾਂ॥ ਗੁਣੀਭਯ

ਲਬਾਂ ਭੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਭਾਂ ਮੇ ਕਿਤ ਨਾ ਹੀ ਕਿ ਮ ਕਰੇ ਤਾਂ ਰਿਜ
 ਕ ਦਾ ਵਾਧਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ॥ ਅਰਜੇ ਰਿਜ ਕ ਬੀ ਕਿਸੇ ਦੇ
 ਪਾਸ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਓਸ ਦੀ ਨੀਤ ਨਹੀਂ ਭਰਦੀ ਕਿਸ ਨਾਂ
 ਦੀ ਮਰਾਜ਼ ਦਾ ਹੀ ਲਗ ਰਿਹਾ ਹੀ ਹੈ ॥ ਪੁੰਨ ਦਾ ਨਖੀ
 ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਧਨ ਪਿਆਰੀ ਛੁਡ ਕੇ ਮਰ ਜਾਂਦੇ
 ਹੋ ਨ ਦੁਰਗਤੀ ਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ॥ ਬਿਨਾਂ ਭਜਨ ਪੁੰ
 ਨ ਤੇ ॥ ਹੋਰ ਭਾਈ ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਜੀ ਕਿ ਮ ਥੀ ਵਾਫਰ
 ਨਹੀਂ ਰਖ ਲੇ ਬੈਲ ਤੇ ਮਗੇ ਘੋੜਾ ਨਹੀਂ ਲੈਣ ਕਿਸੇ ਦਾ

ਕਹਿ ਦੇਣ ਕੇ ਅੰਨ ਬਸਤ੍ਰ ਦੇ ਜਾਂ ਜਿਤਨਾ ਬਨਾਵੇ ਅ
 ਅੰਨ ਬਸਤ੍ਰ ਦੇਣ ਜਿਤਨਾ ਕੁਸਰੇ ॥ ਕੁਛ ਦੇ ਕਿਸੇ ਭੋਖ
 ਦਾਹੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਕੋ ਫਕਾਨ ਹੀ ਬੋਲਨਾ ॥ ਹੋਰ ਖਾਲਸਾ ਜੀ
 ਜੋਹ ਦੀ ਦਾ ਵਿਹਾਰ ਕਰਨ ਬਲੇ ਸਿੰਘ ਹੋ ਨ ਓਨ ਕੋ ਕ
 ਹਿਨ ਕੇ ਜੋ ਕਿਸੇ ਨੇ ਗੋਏ ਦਾ ਸੁਭਾਉ ਬਰਤਿਆ ਤਾਂ
 ਨਹੀਂ ਉਥਾ ॥ = ॥ ਜਗਤ ਵਿਚ ॥ ਸੋਗੇ ਦੇ ਮਖਨੇ ਦਾ ਸੁ
 ਭਾਉ ਨਹੀਂ ਬਰਤਨਾ ॥ ਜੋ ਬਰਤੇਗਾ ਸੋ ਕਿਤੇ ਮੁਹ ਦੇ
 ਨ ਜੋਗਾ ਨਹੀਂ ਹੋਗਾ ਅਗੇ ਰੁਸੀ ਜਾਣੇ ॥ = ॥ ਇਹ ਹਰ

ਦਾਸ ਦੇ ਵਨੀਰੇ ਰੇ ਤੇ ਹੁਨ ਜੋ ਆਵੇ ਸੋ ਸਰੂਪ ਸਿੰਘ
ਦੀ ਖਬਰ ਲੈ ਕੇ ਆਵੇ ਜਦ ਬਿਲ ਸਿੰਘ ਤੇ ਸਰੂਪ ਸਿੰਘ
ਘਟੁ ਗਜ਼ ਕਰ ਨਲਗਜ਼ਾਵੇ ਉਰੇ ਸਾਡੇ ਪਾਸ ਆ
ਦੁਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕੀਮ ਨਹੀਂ। ਸ੍ਰੀਵਾਹਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ
ਲਸਾ ਸ੍ਰੀਵਾਹਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤੇ ७
ਸਤਿਸ੍ਰੀਅਕਾਲ

੧੬ ਸਤਗੁਰੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਲਿਖਤ ਦਿਆਲ ਸਿੰਘ

ਅਤੇ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸਿੰਘ ਜੋਗ ਸੂਬ ਉਪਮਾਨੇ ਗਭਾਣੀ
 ਕਾਂਹ ਨ ਸਿੰਘ ਤੇ ਨ ਥਾ ਸਿੰਘ ਹੋਰ ਸਾਹੁ ਹਾਲ ਸੇ ਕੇ
 ਸ੍ਰੀ ਦਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲ ਸਾ ਸ੍ਰੀ ਦਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ
 ਫਤੇਬੁਲਾਣੀ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰਨੀ ॥ ਹੋਰ ਮਾਣੀਆ ਬੀ
 ਬੀਆਂ ਕੋਰਾਂ ਮਸਤਦਾਨ ਲੀ ॥ ਹੋਰ ਸੂਬ ਕੇ ਹਕਮ
 ਹੋ ਕੇ ਦਿਕਤਾਂ ਬਾਣੀ ਕੀ ਨ ਕਰਨੀ ॥ ਪੰਜਗਰੰਥ ਤ
 ਈ ॥ ਜੇ ਕਰਨ ਹੋ ਸਕੇ ਤਾਂ ਜਪ ਜਾਪ ਰਹਿਰਾਸ ਸ
 ਹਿਲ ਸੁਖ ਮਨੀਆ ਸਾਕੀ ਬਾਰਦਿਤ ਨੀਤਾਂ ਜ

ਰੂਹੀ ਕਰਨੀ॥ ਪਿਛਰਾਤ ਸ੍ਰਬ ਨੇ ਇਸ ਨਾਨਕ
 ਰਨਾ॥ ਫੇਰ ਜਿਤ ਨੀਰਾਤ ਤੇ ਪੁਜਾ ਅਵੇ ਪ੍ਰਸਦ
 ਪਹਿਰਦਾਤਾਂ ਰਾਭੂ ਜੀ ਨਿਬੜਾ ਹੀ ਮਹਾਤਮਾ
 ਖਿਆਹੇ॥ ਰਾਤ ਕੋ ਬਾਈ ਪੜਨੀ ਤੇ ਇਨੇ ਭਜਨ
 ਕਰਨਾਂ ਫਿਰਦਿਆਤ ਰਦਿਆ ਕਿਰਤ ਕਰਦੇ ਜੋ
 ਮਤੇ ਦੇ ਹਲ ਲਗੇ ਤਾਂ ਇਕਿਤ ਬੈਠ ਕੇ ਭਜਨ ਬਾਈ
 ਕਰਨੀ॥ ੨ ਅਰਲ ਜਕੇ ਲੜਕੀਆਂ ਕੋ ਮਖ
 ਪੜਾ ਦੇਣੇ॥ ਹੋਰਲ ਜਕੀ ਨਾਂ ਕਿਸੇ ਮਾਰਨੀ ਤੇ

ਨਾਂਬੇਚਨੀਨਾਬਦਕਰੇਤੇਜੇਹੜਾਵੇਚੇਜਾਵ
ਟਕਰੇਓਸਦੇਹਥਦਾਜਲਾਮੰਨਪਾਂਨਨਹੀਕ
ਰਨਾਂਤੇਨਾਂਓਸਕੇਕਿਸੇਨੇਸੀਗਤਾਬਚਨਹੀ
ਬਜਨਦੇਨਾਂ॥=ਹੁਨਬੋਪਿਛੇਜੇਹੇਦਿਆਮਜੇ
ਹੇਦਿਆ॥=ਅਗੇਸਮਝਕੇਬਰਤਨਾਂ॥ਕਿ
ਜੇਦਾਪਨਪਦਾਰਥਨਹੀਲੈਨਾਂਨਾਂਪਕਾਕਰਕੇ
ਨਾਂਚੇਰੀਕਰਕੇਨਾਂਨਹੀਕਰਕੇ॥੨॥ਕਖਅਦ
ਕਬੀਨਹੀਲੇਦੁਨਾਂ॥ਰਾਰੂਜੀਕਾਹਕਮਰੇ॥

ਕਪਰਾਇਆਨਾਂਨਕਾਓਸਸੂਰਉਸਗਾਂਦਿ॥
 ਤਾਂਭਾਈਗਾਂਦਿਖਾਕਰਹਿਦੂਕਹਾਂਰਿਹਾਤੇਸੂ
 ਰਖਾਕਰਮੁਸਲਮਾਨਕਹਾਰਿਹਾ॥ਸੋਜੀਅੰਸ
 ਵਖਤਤਾਂਬਹੁਤਾਮਪਰਾਪਕਰਕੇਬਰਾਨੇਹਕ
 ਨੂਲੇਂਦੇਹੈਨਦੇਸਕਰਕੇਬਜਾਵਖਰੇਰਿਹਾਉ
 ਜਗਤਮੈਮੀਹਿਬੀਬੋਹੜਾਬਰਸਦਾਹੈ॥ਕੋ
 ਕੋਈਬਚਿਆਹੋਵੇਗਾਦੇਸਮੈਦਿਤਤਿਸਕੇਗਾ
 ਰੂਰਖਿਆਹੋਊਗਾਦੇਸਕੀਮਤੇ॥ਹੋਰਜੇਕੋਈ

ਸ

79

ਮੈਂ ਦਾ ਫਿਕਾ ਬੋਲ ਬੋਲੇ ਤਾਂ ਭੀ ਸਿੰਘ ਕੇ ਪੀਰ ਜਤਾ
ਹੀਂ ਦਿਹੈ॥ ਛੇਤੀ ਕੀਤੇ ਗਲ ਨਹੀਂ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਚਹੀਂ
ਦੈਹੈ॥ ਦੇਹ ਭੂ ਸਿੰਘ ਨੂ ਚਾਹੀ ਦਾਹੈ ਕੇ ਭੁਖੇ ਨੂ ਮੈਂ
ਨਨੀ ਗੇ ਨੂ ਬਸਤ ਜੋੜਾ ਦੇਲ॥ ਹੋਰ ਖਾਲਸਾ ਜੀ
ਦਾ ਨਕੀਤੇ ਪੁੰਨ ਪਨ ਨਹੀਂ ਘਟ ਦਾ ਧਨ ਜੋ ਘਟ
ਦਾਹੈ ਸੇ ਕੁਚਾਲ ਚਲਣ ਤੇ ਘਟ ਦਾਹੈ॥ ਅਗ
ਰ ਵਕਤ ਚਾਹੁ ਜੀ ਅਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨੀ ਹੋਗਾ ਰੂ
ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਮੈਂ ਆਪਰਾ ਦੀ ਪਾਪੀ ਜੀ ਵਹਾਂ ਤੇਰ

ਪਤਤਪਾਵਨ ਬਿਹਧਸੁਲਕਰਤੇਰੀਸਰਨਾ
 ਏਆਹਾਂ॥ ਹਨਤੁਮੇਨੂਬਖਸਏ॥ ਤੁੰਕਦੇਨ
 ਵੇਸਰੀਨਾਦੁਖਵਿਚਨਾਂਸੁਖਵਿਚਸਦਾਹੀਮੇਰੇ
 ਹਿਰਦੇਵਸਿਆਰਰੀ॥ ਚਿਥੇਮੇਗਤੀਉਤਵੇ
 ਚਿਥੇਹੀਮੇਰੇਹਿਰਦੇਬਖਸੀ॥ ਚਿਥੇਅਪਨਾਹੁਕ
 ਅਮਨਾਂਦੀ॥ ਤੈਥੇਗੁਰੂਗੁਰੂਪਧਰਕੇਹੁਕਮ
 ਦਿਤਾਹੈਗੁਰੂਰੀਸਸਹਿਬਮੇਜੋਤੀਅਪਨਾਂ
 ਮੇਨੂਸਦਾਹੀਮਨਾਂਦੀ॥ ੨॥ ਤੇਦੇਹੁਦਨਕੀ

ਹੁਕਮ

ਮੰਗਨਾਂ ਕੇ ਹੇ ਰੂਹ ਜੀ ਮਨ ਮੁਖਾ ਦੇ ਸੀਰਤ ਤੇ ਰਖ
 ਲਈ ਮਨ ਮੁਖੀ ਚਲਿ ਚਿ ਬਖਸ ਲਈ॥ ਏਹੁ
 ਬੇਨਤੀ ਕਰਨੀ॥ = ਹਰ ਦੁਕਤ ਰੂਹ ਜੀ ਕੋ ਮਰੇ ਬੇ
 ਨਤੀ ਕਰਨੀ॥ ਅਰ ਚੰਡੀ ਦੀ ਬਾਰਣਾ ਪਾਠ ਕਰਨ
 ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਸੁਰਜ ਚੜ੍ਹੇ ਥੀ ਪਹਿਲੇ ਅਧੀ ਅਜੀ ਪ
 ਠ ਤੇਰਨਾਂ॥ ਬੜਾ ਮਹਾਂਤ ਮਨਿ ਮੁਖਾ ਹੈ ਰੂਹ ਜੀ ਨੇ
 ॥ ਫੇਰਨ ਜੁ ਨੀਆ ਦਿਆ ਜਿ ਨਾਇ ਹੁ ਜਸਗਾ
 ਦਿਆ॥ = ॥ ਪਾਠ ਕਰਨ ਲਗੇ ਮਾ ਬੇਨਤੀ ਕਰ

ਨੀਹੇ ਸਕਤ ਮਾਤਾ ਮੇਰੇ ਸਰੀਰ ਵਿਚ ਜੋ ਮਨੁਖੀ
 ਸੁਭਾਵ ਹੈ ਨਤੇ ਬਾਹਰ ਦੇ ਜੋ ਤਾਮਸੀ ਸੁਭਾਵ ਹੈ
 ਦੁਖ ਦੇ ਨਦਰ ਲੇਹੇ ਸਕਤ ਮਾਤਾ ਦੇ ਨਾਂ ਸਭ ਨਾਂ ਕਾਨ
 ਸਕਰੀ ਹੋਰ ਭੀ ਬਿਨਤੀ ਕਰਨੀ ਜੇ ਹਜ਼ੀਓਵੇ ॥ ੩ ॥
 ਭਗੋਤੀ ਬਿਨਤੀ ਕੀ ਬਾਰ ਕੀ ਬਿਨਤੀ ਪਹਿਲੀ ਪੰਜ
 ਕਾਨ ਮਹੈ ॥ ਭਗੋਤੀ ਪੰਜ ਨੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਚੋ ਬਿੰਦ
 ਸ੍ਰੀ ਪੰਜੀ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਜੀ ਸਹਾਇ ॥ ਭਗੋ
 ਤੀ ਮਾਂ ਕੇ ਪਾਠ ਕਾ ਭੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਿਨਤੀ ਮਹਾਤਮ

ਲਿਖਾਏ ਸੋ ਸਾਧਨ ॥ ਜੇ ਦਿ ਕੇ ਤੁਸੈ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਚੰਗਾ
 ਨਾਜੀਤਾਂ ਸਨਾਤਨ ਚਲੀ ਹੋ ਜਾਨਤਾ ਬੀ ਚੰਗੇ ਹੋਨ
 ਦੇ ਹਰ ਦਸ ਸਮਝ ਕੇ ਸਨਾਦੇ ॥ ਸਤ ਸੰਗੀ ਕੋ ਪ
 ਜਾਏ ਮੇ ਸੁਨਾਵਾ ॥ ਚੰਡੀ ਕੀ ਬਾਰ ਬਾਧਾ ਠਗਾ
 ਤਕਰਨਾ ॥ ਉਚੀ ਨਹੀ ਕਰਨਾ ॥ ਜੇ ਦੇ ਸਹਰ ਦਸ
 ਕੇ ਸੁਨ ਕਰ ਮੰਨੇ ਗਾਓ ਸਕਾ ਬਹੁਤ ਕਲਾ ਹੋਵੇ
 ॥ ਸਤ ਕਰ ਮੰਨਾ ॥ = ॥ ਮੇਰਾ ਭਾਈ ਸੋ ਲਿਖਦਾ
 ਹਾਂ ਸੰਗਤ ਕੀ ਤਰਫ ਜੇ ਰਾਹੁ ਜੀ ਕਹ ਕਮ ਹੋ ॥ =

ਮੇਕੇਈਗੁਰੂਨਹੀਮੇਤੇਰਪਦੀਦੇਕੀਆਫਕਹ
 ਅਗੇਮੰਨਣਸੰਗਤਨੇਹੈਤੇਮਨਾਂਵਨਗੁਰੂਜੀ
 ॥=ਹੋਰਸਵੇਰਸਿੰਘਕੋਫਤੇਵਚਲੀਹੋਰਸ
 ਬੇਰਸਿੰਘਜੀਤੁਸੀਜੋਬਨਆਵੇਸੇਦੇਬੇਹੀਦਾ
 ਨਪੁੰਨਕਰਾਵੇ॥=ਦੇਬੇਆਵਨਮੇਵਿਆਰਥਧ
 ਨਖਰਚਹੁੰਦਾਹੈ॥ਵਖੇਪਤਾਬਹੁਤਹੈਤੇਦਰਸ
 ਨਮੇਲਹੋਨਨਹੀਦੇਦੇਮਹਾਂਮਲੇਛਤੇਜੋਜਹਾ
 ਉਤੇਖਰਚਹੁੰਦਾਹੈਸੇਵਿਆਰਥਜਾਂਦਾਹੈ॥=

ਮਲਿਛੰਕੀ ਪੁਜਾਉ ਦੀ ਹੈ॥ ਅਜੇ ਮੇਹੁ ਕਮਾਇ
 ਪਦਾਹਾਂ ਸੋ ਜੇ ਅਦਾ ਸਮੇ ਲਿਖਦਾਹਾਂ ਜੋ ਮੰਨੂ
 ਏਸ ਹੁਕਮ ਕੋ ਸੋ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਹੀ ਹੈ ਸਦਾ॥
 ਅਰਜੇ ਹੁਕਮ ਨਾਂ ਮੰਨਿਆਂ ਤਾਂ ਓਹ ਸ੍ਰੀ ਰਿਭੰ ਵੇ
 ਕਈ ਗੋਜਾ ਅਵੇ ਕੁਸਲਾਹੁ ਨਹੀ ਹੋਵੇਗਾ
 ਸੋ ਤੁਸੀ ਦੇਥੇ ਹੀ ਕਰੋ ਰਜਨ ਬਾਨੀ ਪੁੰਨ ਦਾਂ ਨ ਕਰੋ
 ਜਥਾ ਸਕਤ ਤਾਂ ਤੇ ਸਾਰੇ ਹੀ ਕਾਰਜ ਸਰਜਾਨੁ ਹੋ
 ਏਥੇ ਹੀ ਪ੍ਰਤੀਤ ਜਾਨੁ॥ ਤੇ ਕਾਹਨ ਸਿਖ ਤੇ

ਮੇਹਰਸਿੰਘ ਨੂਆਖਨਾਂ ਕੇ ਛਪਲੁ ਕਕੇ ਦਿਲ
 ਟਲੇਣੇ। ਸਾਭੇ ਪਾਸ ਨਹੀਆ ਦੁਖ ਕਿਸੇ ਨੇਰਾ
 ਦੀਕੋ ਦੀ ਦਿਨ ਕਾਹੀ ਸਦੈ ਭਾਈ ਤੁਸਾਂ ਦੇ
 ਪੈਰੋਂ ਹੀ ਕਿਰਾਉ ਠੀਹੈ ਹਛਾ ਕੋਈ ਚਿਤ ਨਾ ਕੋ
 ਰਾਹੁ ਜੀ ਕਾ ਹੁਕਮ ਹੀ ਦੇ ਸੇ ਤਥਾਂ ਕਾਸੀ। ਹਰ
 ਜੀਆਂ ਕੇ ਕੀਬ ਸਹੈ। ਜੇ ਦੇਖੈ ਮਿਲਨ ਦੇ ਵਸ
 ਤਾਂ ਸੈਂਕੜੇ ਬੀਆਜਾਂ ਵਨ ਤਾਂ ਬੜੀ ਹਛੀ
 ਹੋਰ ਭਾਈ ਦਰਬਾਰਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਤੁਸਾਂ ਪਿਛੇ

ਬਾਲ ਕਰਕਾ ਸੁਭਾਉ ਨਹੀ ਰਖਨਾਂ ਤਕੜੇ ਹੋਕੇ
 ਰਜਨ ਬਾਂਦੀ ਕਰਨੀ ॥ ਰਾਤ ਦਿਨੇ ॥ ਹੋਰ ਗੁਣੀ
 ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਭੁਵੀ ਦਰਸਾਰ ਸਿੰਘ ਕੋਰਾਜੀ
 ਰਖਣਾਂ ॥ ਹੋਰ ਤੁਸਾ ਬੈਰਾ ਵਨਹੀ ਰਖਣੁ ਕਿ
 ਸੇ ਨਲਾ ॥ ਤੇਜੇ ਕਰਕੇ ਦੀ ਤੁਸਾਂ ਨਲ ਰਖੇਗਾ
 ਤਾਂ ਆਪੇ ਹੀ ਸੇ ਹਥਾਇ ਕੇ ਧੁਖਾਂ ਮਾਰਕੇ ਹਟਜ
 ਦੇਗਾ ॥ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਭੇਖ ਕਾ ਹੋਵੇ ਓਸ ਕੀ ਸੇ ਵਾ
 ਕਰਨੀ ॥ ਅਦਰ ਰਖਣੁ ਰਾਵੇ ਨੀ ਦਾ ਵੀ ਕਰਦ

ਹੋਵੇ॥ ਭਾਈ ਜਦ ਦੇਹੁ ਸਿੰਘ ਦੇ ਤਨੀ ਦੂਰ ਖਰਚਾ
 ਕਰਕੇ ਆਂਦ ਦੇਹੈ ਨ॥ ਤੇ ਸਾਡੇ ਪਾਸ ਛੁਕ ਨੇ ਨਹੀ
 ਮਿਲ ਦੇ ਸੋ ਜੇ ਹੁਇ ਖਮੇਰੇ ਸਰੀਰ ਕੇ ਹੁਇ ਹੋ ਸੋ ਮੇ
 ਆਖ ਨਹੀ ਸਕ ਦਾਹਾਂ॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਰਜ ਕਰ ਦਾ
 ਹਾਂ ਹੇ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਬਾਂਤਾਂ ਤੇ ਇਕ ਕਰ ਦੇ
 ਹੇ॥ ਇਕੇ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਮਾਰ ਦੇਹੀ ਇਕੇ ਤਾਂ ਦੇ ਨਾਂ ਮੇ
 ਲੇਛਾਂ ਕਾਨਾ ਸਕਰਾ ਅਗੇ ਜੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਭਾਵੈ
 ਗੁਰੂ ਭਾਣੇ ਦਾ ਮਾਲ ਕਹੈ॥ २॥ ਅਰ ਦਾ ਸਲਿਖੀ

ਚੇਤਨਾ ਦੀ (५) ਅਦਾਸ ਦੇ ਲੀਤੋਰੇ ਤੀਸੀ ३
ਸਿਮਤ १੮੬ ३੭ ਸਤਸਿਮਕਾਲਿ

੧੮ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਲਿਖਤ ਮਹਿਪਾਲ ਸਿੰਘ
ਜੋਗਰਾਣੀ ਸਮੁੰਦ ਸਿੰਘ ਤੇ ਹੋਰ ਸਮੁਹ ਸੰਗਤ
ਕੋਟਹਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ
ਫਤੇਬੁਲਾਣੀ ਪ੍ਰਮਾਣ ਕਰਨੀ ਹੋਰ ਗੁਰਾਣੀ ਸਮੁੰਦ
ਸਿੰਘ ਜੀ ਮੇਲੇ ਉਪਰਾਮੰਨ ਪਾਣੀ ਮਾਪੇ ਮਾਪਨ

ਛਕਣਾਂ ਕਰਕੇ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਉਪਮੁਕਤਸ
ਦਮਦਮੇ ਸਾਹਿਬਾਨੀ ਸ੍ਰੀਤਸ੍ਰਜੀ ਹੋਰ ਭਾਈ ਸਾਰੀ
ਗੁਰਮਤਿ ਲਾਗੂ ਸਿੰਘ ਗੁਰਮਤਿ ਵਾਲੇ ਪੁ
ਪ੍ਰਦਸਤ ਹੋਏ। ਓਸਨੇ ਮਸਤਾਨੇ ਹੋ ਕਰਨ
ਮੀਨ ਬੇਚ ਕੇ ਸਾਧ ਸੀਗਤ ਕੇ ਪਦਾਇਤ ਹੋ
ਤੇ ਪਦਮਾਲੇ ਵਾਲੇ ਨਾਂ ਮਕਦਾਇਤ ਹੋ ਕੇ
ਗੁਰਮਤਿ ਲਾਗੂ ਹੋ ਗਏ। ਓਹ ਗੁਰਮਤਿ ਲਾਗੂ ਸਿੰਘ ਜੀ ਕੀ
ਗੁਰਮਤਿ ਲਾਗੂ ਹੋ ਕੇ ਸੀਗਤ ਕੇ ਗੁਰਮਤਿ ਲਾਗੂ

ਹੈ॥ ਅਰਬਹਤਬੰਗਾਹੈ॥ = ਦਿਹਬਾਤਬੰਗਾਹੈ॥
ਖੀਹੈਬਹਤਕਰਜਾਨਈ॥ = ਸਮਾਹੈਸੋਲੀਘਜਾ
ਉਗਾ॥ ਦਸਾਜਨਾਕੀਆਲਕੜੀਆਤੇਦੇਕਰ
ਨੇਕਾਬੋਝਹੋਜਾਂਦਾਹੈ॥ = ਅਮੀਸੋਸਰਗਾਂਕੀਸ
ਰਗਾਂਕੀਸੋਦ੍ਰਾਕੀਤੀਹੋਈਬਿਰਥੀਨਹੀਜਾਂਦਾਹੈ
ਬਹਤਮਹਾਕਮੇਹੈਦਾਹੈਸਤਕਰਕੇਮੰਨਨਾ॥ ਕਿਉ
ਕੇਮੰਗਲਾਨਾਤਹੋਰਥਾਉਮੰਗਲੈਦਾਹੈਜੇਹੈ
ਕਥਾਉਨਾਮਲੇੜਾਤੇਜਿਸਨੇਮੰਗਲਾਨਾਉਹੈ

ਤੇਪਲੇਵੀਕੁਸਨਾਂਹੋਵੇ॥ ਓਸਕੀਸੇਵਾਕਾਬਹੁਤ
ਲਾਹਬਹੀਦਾਹੈ॥ ਸਮੁੰਦਸੰਘਜੀਤੁਸਾਦੇਹੁਬਾ
ਤਸੁਬਸੰਗਤਕੇਸੁਨਾਦੇਉ॥ ਹੋਰਸਮੁੰਦਸੰਘ
ਜੀਤੁਸਾਂਆਪਜਾਕੇਅਤਰੀਦੇਆਪਿਆਕੇਆ
ਖਨਾਂਕੇਦੇਹੁਤਾਂਦਿਆਲੀਹੈਤੇਤੁਸੀਕਿਸੇਦੇ
ਲੜਕੇਸਿਖਦੇਨਾਲਾਮਨੀਦਭੁਜਾਦੇਨਾਂਮੇਰੇ॥
ਵਨਦੀਤਾਂਗਲਗੁਰੂਗੋਚਰੀਹੈਗੁਰੂਲਿਆਉ
ਤਾਂਭਵੇਲੇਆਵੇ॥ ਫੇਰਮੇਰੀਓਦੀਦਾਜ਼ੀਹੋਦੀ

ਹੈ ਦੇ ਸਬਾਤ ਕਾ ਸਮਾਨ ਹੀ ਹੈ॥ ਤੇ ਜੇ ਕਰ ਸਾਰੀ ਉ
 ਮ ਕਦ ਨੀ ਸੁਤਾਂ ਸਤ ਸੀ ਤੇ ਪਨ ਲਬੈ ਨੀ ਰਹੇ
 ਭਜਨ ਬਲੈ ਕਰੇ ਤਕ ਜੀ ਹੋ ਕੇ ਮਨੁ ਖਾਜਨ ਮਸ
 ਵਾਲ ਦੇ॥ ਜੇ ਵਿਚ ਭੁਲ ਗਈ ਤਾਂ ਦੁਹਾਂ ਸਿਧੀ
 ਅਤੇ ਜਾਉ॥ ਸਮਾਂ ਬਡਾ ਕਰ ਰਹੇ॥ ਤੁਸਾਂ ਭੁਲ
 ਸਮੀਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਆਪ ਤੁਸਾਂ ਖਾਨੇ ਜਾਣ ਤੇ ਨ
 ਲਹੇ ਰਚਾਰ ਭੁਲੇ ਮਾਨ ਸਨ ਲਲੇ ਜਾਣੇ॥ ਜੇ
 ਕਬਾਤ ਕਰ ਲਵੇ ਪਵਾਣ ਇਕੇ ਤਾਂ ਮਨ ਦਪੜ

ਕਰਾਲਵੇਨਾਂਤਾਂਸਤਸੀਤੇਖਨਾਲਪ੍ਰਮੇਸ਼ਕਨਾਂ
 ਮਜਥੇ ~~ਮੇਨਪ~~ ਉਦਾਕੇਈਘਾਟਨਾਰਹੁਗਾਏ
 ਵੀਸਰੁਪਹੋਜਾਵੇਖੁਜੇਹਛੀਤਰਾਂਹੋਗੀ॥੧॥
 ਛੀਤਰਾਂਜਕੇਸਮਾਜਾਦਿਓ॥ ਅਤੀਦੇਮਾਧੀਅਮ੍ਰਿ
 ਦੇਹੁਬਾਤਿਬੋਹੜਲਿਖਿਕੋਬਹੁਤੀਕਰਕੇਸਨ
 ਲਾਂ॥ ਕਾਈਸਮੁੰਦਓਘਜੀਤੈਭਜਨਬਲੀਸੀ
 ਗਤਪਾਸੇਬਹੁਤਕਰਾਉਲੰਤੇਰਾਬੀਬਹੁਤਭਲੁ
 ਹੋਉ॥ ਸਤਕਰਮੰਨਲਾਂ॥ ਹੋਰਕਾਈਸਮੁੰਦਓ

ਘਜੀਦਸਾਂਪਤਸਾਰੀਆਂਬੋਧਿਛੇਮਹਾਰਾਤ
 ਜੀਗੁਰੂਗਰੰਥਸਾਹਬਕੋਅਜਬਪਨਕਰਗ
 ਏਹੈਨਾਮਸੋਸਦਹੀਦਿਸਬਿਤਹੈਹੋਰਗੁਰੂ
 ਕੋਈਨਹੀਤੇਮਰੋਆਪਨੇਪਾਲਸੇਮੇਦਿਹੁਬ
 ਤਾਗਬਰਤਿਆਹੈ॥ਸ੍ਰੀਵਿਹਿਗੁਰੂਜੀਕਿਖ
 ਲਮਸ੍ਰੀਵਿਹਿਗੁਰੂਜੀਕਿਫਿਤੇਏਈ॥੪॥
 ੴਵਹਿਗੁਰੂਜੀਕਿਫਿਤੇ
 ਲਿਖਤਮਹਾਂਸਿੰਘਤੇਨਾਂਨੁਸਿੰਘਮਰੇਸਮੁ

ਲਖ ਤੇ ਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਪਾਲ ਸਿੰਘ ਤੇ ਉਜ
 ਲਈ ਦਾਗ ਨਿਰਮਲ ਬੁਧ ਪਰ ਉਪਕਾਰੀ ਪਰ
 ਮਕੇਰ ਛਕ ਬਣੀ ਕਾਸਰੂਪ ਸਤ ਸੀ ਤੇ ਖੁਕੀ ਮੁ
 ਰਤ ਸੁਬਰਾਹਮੰਦ ਸਪੰਨ ਸੁਬ ਉਪਮਾ ਜੇਗ
 ਰਾਣੀ ਸੁਪ ਸਿੰਘ ਜੀ ਤੇ ਹੋਰ ਸਬੁ ਹਖਾਲ ਸੇ
 ਜੇਗ ਸੀਦਾ ਹਿਰਾਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲ ਸਾ ਸੀਦ
 ਹਿਰਾਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਿਤੇਬੁਲਾਈ ਪੁਮਾਨੁ ਕਰਲੀ
 ਹਥ ਜੋੜ ਕੇ ਹੋਰ ਜੀ ਦੇ ਬੇਸਾ ਡੇਪਾ ਸਸੁਖ

ਅਨੰਦਹੈਤੇਆਪਕੀਸੁਖਅਨੰਦਅਕਾਲਪੁ
 ਰਖਜੀਪਾਸੇਮੰਗਦੇਹਾਂ॥ਹੈਰਜੀਮਤਲਬ
 ਏਹੁਹੈਸਾਰੀਸੰਗਤਨੁਹੁਕਮਦੇਵਨਾਂਕੇਭੋਭ
 ਪਾਵਨੇਮਿਹਰਬਾਲੀਕਰਕੇਜਿਵੇਪਵਨਤਿ
 ਵੇਹੀਪਾਵਨੇ॥ਤੇਸਾਰੇਹੀਬਾਲੀਕੰਠਕਰੇਜ
 ਨਨੇਮੁਦਾਂਤੇ॥ਕੁੜੀਪ੍ਰੰਤੋਤੇਲੈਕਰਾਮਖਰ
 ਭੀਭੁਝਉਠੇ॥ਅਭੁਜਨਕਰਦੇਗਹਿਨਾਂਛੁ
 ਛਨਹੀਦੇਵਨਾਂ॥ਏਹੁਨਹੀਕਹਿਨਾਂਕੇਕਿਤੇ

ਚਲੇ ਗਏ ਹੈਂ ਨਭਜਨ ਦਸ ਨਵਾਂ ਲੇ ਭਾਈ
 ਹਾਂ ਕਾ ਮੇਲਾ ਮੇਲਾ ਹੀ ਦਾ ਹੈਂ ਦੇ ਹਰਿ ਸੇ ਸਮੇ
 ਬਿਨ ਸਜਾਂ ਦੀ ਹੈਂ ਤੇ ਰੁਜਨ ਬਣੀ ਦਿ ਸਜੀਵ
 ਕੇ ਸਦਾ ਹੀ ਅੰਗ ਸੀ ਗਰਹਿ ਦਾ ਹੈਂ। ਮੈਂ ਪੈਵੇ
 ਲੇ ਨਾਮ ਹੀ ਸਹਾਇ ਕ੍ਰਾ ਕਰ ਦਾ ਹੈਂ। ਭਾਈ ਸੁ
 ਧ ਸਿੰਘ ਜੀ ਤੁਸਾਂ ਮਗੇ ਵਰਗੀ ਹਰ ਦਾ ਸੁ
 ਫੇਰ ਨਹੀਂ ਕਦੇ ਲਿਖ ਨੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਤੇ ਮਹਾ ਪੁਰ
 ਖ ਹੋ ਤੇ ਮੈਂ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੀਤ ਜਨ ਦਾ ਹਾਂ ਜੀ।

੧੧

ਏਹੁ ਹਰ ਦਾ ਸਕਾਹੁ ਕਮਾਉ ਸਾਂਕਿ ਤੇ ਤਾਂ ਅ
 ਆਪ ਜਾ ਕੇ ਸੁਨਾਵਨਾ ਤੇ ਕੀ ਸੇ ਕੇ ਆਪ ਲੇਖ
 ਸਸਦ ਕੇ ਸੁਨਾਵਨਾ ਤੇ ਜਮ ਨੁਗਾ ਓ ਸਕਾ
 ਹੁਤ ਭਲਾ ਹੋਇਗਾ ਸਤਿ ਕਰ ਕੇ ਮੰਨ ਲਾਂ ਤੇ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਹੁਕਮ ਹੈ ॥ ਭਜ ਉਗੇ ਬਿੰਦੂ ਸ
 ਮਤ ਜਾਉ ॥ ਮਨੁ ਖਜਨ ਮਕਾਏ ਹੀ ਲਾਹੁ
 ॥ ਹੋਰ ਜੇ ਕਰ ਸਾਡੇ ਵਲ ਕੇ ਦੀਆਵੇ ਤਾਂ
 ਪਨੀ ਸੁਖ ਸਾਂਤ ਕੀ ਖਬਰ ਲਿਖ ਲਿਖਾਵੇ

ਹੁਨਤਾਂਹਰਦਾਸਾਂਕਾਮੇਲਹੈਦੇਹਾਂਕਾਤੇਗੁ
 ਰੂਕਰਾਵੇਗਾਤਾਂਹੋਵੇਗਾਨਹੀਤਾਂਹੋਚੁਕਾਹੈਨਿ
 ਤਨਾਂਹੋਨਾਂਥਾਂਹੋਰਜੀਸਾਰੀਸੀਗਤਨੂਨਾਂਅਜਪ
 ਵਨਾਂਦੇਸਦੇਸਤਾਂਤੁਸਾਂਕਾਹੀਸਰੀਰਰਹਿ
 ਗਿਆਹੈਤੁਸਾਥਾਨੀਕੰਠਕਰਨਨੂਸੁਖਕੋਅ
 ਖਨਾਬਹੁਤਕਰਕੇ॥ਅਮੀਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇਦਿਸ
 ਨਾਨਕਰਨਕਾਬਡਾਮਹਾਤਮਲਿਖਾਹੈਗੁਰੂ
 ਜੀਨੇ॥ਜਥਾਸਕਤਜੇਵਾਬਕਿਰਸੀਅੰਨਬ

ਸਤਗੁਰੀ ਗੁਰੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਿਤੇ ਤੇ ਪਨ ਨਹੀ ਘਰ
 ਦਸ ਗੋਵਿੰਦ ਧੰਨਾਂ ਦੇ ਹੈ ਪਨ ਕੁਚਾਲ ਬ
 ਲਨ ਤੇ ਪਦ ਦਹੈ ਬੈਰ ਕੁਲਿਖਾ ਬਾਤ ਰ
 ਜਾਨੁੰ ਗੁਰੀ ਨਾਂ ਮਨਾਂ ਮਲਿਖੇ ਤੇ ਕਾਗਤ
 ਦੁਖ ਜਾਂਦੇ ਹੈ ॥ ਖਾਲ ਜਾ ਮਨੀ ਤਹੈ ॥ ਹੋਰ
 ਲੀ ਗਾ ਪਾਲ ਸਿੰਘ ਜੁਦਾ ਲਾ ਸਿੰਘ ਤੇ ਮਲ
 ਸਿੰਘ ਜੁਦ ਤੇ ਬੁਲਾ ਲੀ ਪਮਾਨ ਕਰ ਨੀ ਤੇ ਕ
 ਹਿਨਾਂ ਕੇ ਤੁਸੀ ਕੇ ਲੀ ਅਪ ਕੀ ਹਥ ਟੀ ਹਰ

ਹਾਸਥੇਜਲੀ। ਮਰਜੀਪ੍ਰਮੇਸ਼ਕੀਹਜਾਂਰਾਂ
ਹਾਂਕੀਬੀਚਪੇਰੀਅਹੈਜੀਵਦਿਆਕਾਰੀ
ਹੁਨਤਾਂਚਿਟੀਕਾਰੀਮੇਲਾਥਿਹਾਹੈ।
ਨਹੀਤਾਂਸਤਿਸਿੰਮਕਾਲ ਹਰਦਾਸਪੁਰੀਹ
ਵੀ ॥ ੧੭ ॥ ੧੮ ॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਲਿਖਤੋਦਿਆਲਕ੍ਰਿਪਾਲਸਿੰਘਜੋਗਉਖ

ਗਭਾਣੀ ਮਸਤਾਂ ਨਿਸਿਘ ਤੇ ਕਾਹ ਨਿਸਿਘ ਤੇ ਜੋ
 ਧਸਿਘ ਤੇ ਨਰੈ ਲਸਿਘ ਤੇ ਏਕੁ ਮਜ਼ੀ ਨਰੈ ਲ
 ਸਿਘ ਤੇ ਮਫੈਰ ਲੀਸ ਸਿਘ ਹੋਰ ਸੁਬਤ ਸਫੈਰੀ
 ਏਤੇ ਹੋਰ ਸੁਮੁਹ ਸੀਗ ਤਕੇ ਫਤੇ ਬੁਲਾਈ ਪੁਮ
 ਲਕਰਨੀ ਹੋਰ ਮਾਂਦੀ ਆਬੀ ਬਿਮਿਅੰਕ ਗਾਂਸ
 ਤਿਵਾਚਨੀ ਹੋਰ ਖਾਲ ਸਾਜੀ ਸਭ ਨੇਰ ਲਕੇਰ
 ਜਨ ਬਾਈ ਕਰਨਾਂ ਤਾਕ ਹੋਰ ਦੇਖ ਨਕਿਤੇਏ
 ਲੇਨਹੀਏ ਜਲਨੇ ਸਾਂਤੂਰੀ ਗੁਰੂ ਲੇ ਆਉਤ ॥

ਅਸਾਂ ਬੀ ਦਰਸਨ ਕਰਨੇ ਹੈ ਨ ਸੀ ਗਤ ਕੇ ਜੇਹ
 ਰੂ ਕਰਾਉ ਤਾਂ ਨਹੀ ਤਾਂ ਦੇਹ ਕਾ ਮੇਲ ਤਾਂ ਮਨ
 ਤਹੈ ਦੇ ਬੇ ਕੋ ਨ ਸੀ ਦੇਹ ਨੇ ਰਹਿ ਦੁਹੈ ਅਸਥਿਰ
 ਇਸਥਿਤ ਤਾਂ ਸਦਾ ਨਾਂ ਮਹੀ ਹੈ ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਕੀ
 ਲਿਖ ਨਹੈ ਦੂਜੇ ਹੀ ਹਕਮ ਨਾਂ ਮੇ ਦੇਖ ਲੈ ਲੇ। ਸ੍ਰ
 ਰੀ ਸੀ ਗਤ ਕੇ ਦਾਸ ਤੇ ਹੈ ਜੇ ਦੇ ਨਾਂ ਮੇ ਲਿਖ ਹੈ ਸ੍ਰ
 ਸ੍ਰ ਬੰਨ੍ਹ ਕਰਨਾਂ ਚਾਹੀ ਦੇ ਜਤਿ ਸ੍ਰ ਅ ਕਾ ੮॥

ਹਕਮ ਨਾਂ ਮਾਸ ਪੁਰਨੀ॥

੧੦

105

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਲਿਖਤੁ ਮਇਆ
 ਲਸਿਘ ਰਿਪਾਲਸਿਘ ਜੋਗਸੁਬਉਪਮਾਮੇਹ
 ਰਸਿਘ ਤੇਦਦਿਅਸਿਘ ਹੋਰਸੁਹਸੰਗਤਕੇ
 ਸ੍ਰੀਦੁਹਿਗੁਰੂਜੀਕਾਖਲਸਾਸ੍ਰੀਦੁਹਗੁਰੂਜੀ
 ਕੀਛਤੇਬੁਲਾਈਪ੍ਰਮਾਣਕਰਈਜੀ॥ ਹੋਰਜੀ
 ਅਸੀਸੁਬਤਰਾਂਸੁਖਅਨੰਦਹਾਂਦਿਕਦੁਖਦ੍ਰਿ
 ਊੜੇਸੰਗਤਕੇਦਹਾਂ॥ ਜੋਗੁਰੂਚਹੋਗਾਤਾਂਤਰ
 ਤਹੀਮੇਦਦੇਉਗਾ॥ ਗੁਰੂਸਭਨਾਂਗਲਾਂਕੋਸਮ੍ਰ

ਬਹੈ ਜੋ ਚਹੈ ਸੋ ਕਰੇ ॥ ਸਾਡੀ ਖਾਤਾ ਅਰਜਾ ਬੈ
 ਨਤੀਆਂ ਹੋਨ ਤੇ ਉਸਨੇ ਵਲਾਤਾ ਗੁਰੂ ਹੈ ਅਗੇ
 ਜੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਭ੍ਰਿਗੁ ਵੈ ॥ ਹੋਰ ਗੁਰੂ ਦੀ ਬੀਬਿਆਂ ਕਾ
 ਅਨੰਦ ਭਯਾਨਾ ਦੇਵੇ ਜੋ ਮੰਗੀ ਹੈ ਮੰਤਾ ਅਗੇ
 ਵੀ ਲਿਖਾ ਥਾ ਕੇ ਅਨੰਦ ਭਯਾਨਾ ਦੇਵੇ ਹੋਰ ਭਯਾਨਾ
 ਲਿਖੇ ਤਕ ਜੋ ਹੋਰ ਭਯਾਨਾ ਦੇਵੇ ਗੋਤਾਂ ਰਿਜਕ ਬੀ
 ਬਥੇ ਰਹੇ ਜਾ ਭ੍ਰਿਗੁ ਜੀ ਨੇ ਲਿਖਾ ਹੈ ॥ ਹਰ ਬਿਸ
 ਰ ਤੁਸਕਾ ਮੁਹਤਾ ਜਿ ਜੋਤੁ ਜੀ ਰਿਜਕ ਬਲੀ

ਤੇ ਫਿਲੇ ਨਹੀ ਹੋਵਨਾ। ਜਿਤਨਾ ਬਲੁ ਮਾਵੇਥ
 ਤਨੇ ਵੇਲੇ ਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਮੇਦਿ ਸਨਾਨ ਕਰਨਾਂ ਸਰੇ
 ਦਬਰਨੇ ਕਰਨਾਂ ਅਰਬ ਲਿੰਕ ਕਰਨੀ। ਸਰਨੇ
 ਮਹਰ ਸਿੰਘ ਤੁਮਾਖਿ ਮਾਹੈ ਕੇ ਮੇਰੇ ਤੇ ਬਲਿੰਕਿ
 ਨਹੀ ਹੋਈ ਜੇ ਕਰਨਿ ਤਨਾਂ ਨਾਲ ਲਿੰਕ ਕਰਵੀ
 ਠਕਰੀ ਜਾਵੇ ਹੋਯਾ। ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਬਲਿੰਕਿ ਨਹੀ ਜਾਵੇ
 ਗੀ ਬਲਿੰਕਿ ਕਰਨ ਤੇ ਤੇ ਪੜਨ ਤੇ ਆਲਸ ਨ
 ਹੀ ਕਰਨਾਂ। ਰਿਜੇ ਤੇ। ਭਾਈ ਤੇ ਗੀ ਜੁ ਬਾ ਅਵਸ

ਥਾਹੈ ਕੀ ਠਕਰ ਨਕੀ ਵੇਲਾ ਹੈ॥ ਤੇ ਜੇ ਵਾਹਿਗੁਰੂ
 ਸੁਥ ਕੀ ਕਰਸੀ॥ ਰੋਈ ਕਪੜੇ ਕੀ ਜਥਾ ਸਕਤੀ
 ਵੀ॥ ਹੋਰ ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ ਤੂੰ ਅਖਰ ਪੜ ਲੈ ਹਛਾ
 ਰੂਰੀ ਬਸਾਹਿ ਬਪੜ ਨਵੇਂ ਲਹੇ ਜਾਂ ਵੇਗਾ॥ ਹੋਰ
 ਸਾਡੇ ਨਮਿਤ ਰੋਗ ਪਾਵਨੇ ਨਿਤ ਨੇ ਪੁਜਾ ਮਾਵਨ
 ਤੁਸਾਂ ਤੇ॥ ਤੇ ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਕੀ ਮਥੀ ਵੇਹਲ ਲਗੇ
 ਸਵੇਲੇ ਪਾਠ ਕਰਨਾ॥ =॥ =॥ ਆਪਣੀ ਆਪਣੀ
 ਨਿਆਰੀ ਲਿਖਿਆ ਕਰੋ ਕੇ ਮੇਰੇ ਤਨੀ ਬਣੀ ਕੀ ਠਕਰੀ
 ਹੈ॥ ਮੇਰੇ ਤਨੀ ਕੀ ਤੀ ਹੈ॥ ਹੋਰ ਗੁਰੀ ਦੁਪਈ ਵਲ

ਕੋਗਉਲੈਲੈਲੁ। ਚੀਗੇਵਛੇਦੇਵਨਵਾਲੀਹੋ
 ਅਸਤੁਹਾਂਤੁਸੋਰਪਮਾ ੧੦॥ ਭੇਜਿਆਹੈਸੋਤਿ
 ਥੇਮਰਜੀਹੋਵੇਥੇਵਰਤਲੈਲਾਂ। ਹੋਰਮਾਦੀਤਿ
 ਮਾਖਦੀਹੈਕੇਮੰਤੁਖੰਗਹੀਦੀਹੈਸੋਤੁਮਾਦੀਭੁਤ
 ਨਕਰਿਅਕਰਕੁਜਨਥੀਬਿਨਸੁਖਰੋਗਲਗੇ
 ਰਹਿਏਹੈਨਾ। ਹੋਰਜੰਮੀਨਕਾਮਾਮਲਾਪਦੀਕਾਤ
 ਹੀਭਰਨਾਂ। ਜਾਂਤਾਂਸੀਰੀਰਖਲੈਲਾਂਤੇਜੇਸੀਰੀ
 ਨਾਂਰਖੇਤਾਂਮਾਮਲੇਤੇਦੇਵਉਜੇਵਾਹਧਾਨਾਂ
 ਮਿਲੇਤਾਂਸੁਕਾਰੀਮਾਂਮਲੇਤੇਹੀਦੇਛਤਨੀਹ

ਨ

ਛੇਭਲੇਮਾਂਸਹੋਵਲਾ। ਜੇਹੜੇਬੇਲੀਮਾਨੀ
ਕਰਨਾ। ਤੇਆਪਣੇਵਲੇਸੀਰੀਨਾਲਨਰ
ਮਾਦੀਰਖਲੀਥੋਹੜੇਕਖਪਣੀਪਛੇਗਲ
ਨਹੀਪੰਜਾਨਾ। ਜੇਕਰਮਾਪਨਰਮਾਦੀਰ
ਥੋਗੇਤਾਂਸੀਰੀਭੀਕੀਮਹਛਾਕਰਦਹੈ। ਤੇ
ਜਹਾਂਸਾਧਸੀਗਤਕਾਜੋਜ਼ਮੇਲਾਹੋਵੇਜੋ
ਦੁਹਾਰਾਦੀਮਾਂਤੇਨਾਂਜਾਇਆਜਾਵੇਤ
ਇਕਜਨਾਂਜਰੂਰਜਾਇਆਕਰੇਹੋਰਕੀਲਿ

ਖਨਹੈਬਹੁਤਲਿਖਿਆਹੈ॥ ਕੁਲੀਏਹਭਾ
 ਲੀਆਂਨੇਕਮਖੀਤੀਕੀਕਰਨਹੈਕਿਤੇਜੁਟ॥
 ਜੁਟਨਹੀਹੋਜਾਣਾਂਤੀਵੀਆਂਕੇਕਹੇਤੇ॥
 ਤੇਜੇਕੀਮਖੀਵੇਹਲਲਗੇਤਾਂਬੁਜਲਕਰਾ॥
 ਕਿਤੇਲੋਕਾਵਿਚਥੈਠਕਰਮਗਜਨਹੀਮਰ
 ਨਾਂ॥ ਹੋਰਕੁਲੀਜਧਸਿੰਘਤੀਅਖਰਪਜਾਏ
 ਵਣੇਫੁਲੇਕੀਪੀਕੋਹਛੀਤਰਾ॥ ਹਛਾਹੋ
 ਦਿਆਜੋਵਿਵਾਹਕਰਲਿਆਹਲੀਤਾਂ॥
 ਜੇਕਰਭਗਵਾਸਨਾਂਹਿੰਦੀਤਾਂਬਹੁਤਬੁ

ਰੀਥੀ॥ ਤੇ ਨ ਲਿਨਾਂ ਗਾ ਕੋ ਦਵਾਲਾ ਕੰਹਿ ਦਾ
 ਹੀ ਦਾ ਬਾ ਕੇ ਛੁੜ ਪੈਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਕਬੀਲਾ ਦਾ
 ਭਾਈ ਹਛਾ ਮਗੇ ਭੁੰਮ ਕੇ ਲਾਹੀ ਭੁਜਨ ਬਾਂ
 ਟੀ ਕਰ ਦਾ ਹੀ ਦਾ ਸੀ॥ ਜੇ ਕਰ ਲੜ ਕੇ ਬਾਲੇ ਹੋ
 ਏ ਗਏ ਦੋ ਦਿ ਚਾਰ ਤਾਂ ਦੇ ਕ ਦੇ ਕ ਦੇ ਦੋ ਦਿ ਦੋ
 ਦਿ ਹੋ ਜਾਨੁ ਗੇ॥ ਜਿਅ ਦੇ ਭੁਜਨ ਬਾਲੀ ਹੋਵੇ
 ਗਾ॥ ਬਖਸ਼ ਸਨੇ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਰਾਹੁ ਜੀ ਨੇ ਹੋ ਨ ਛੁੜੇ
 ਬੀ ਤੇ ਕਬੀਲਾ ਦਾਰ ਬੀ ਰਾਹੁ ਰਾਹੁ ਜਪੈ ਤਕ ਜੇ

ਰਚਨਾ ਕਰਮੀ ਨਾਮ

ਹੋਕਰ ਇਹੁ ਹਰਦੇਈ ਕੋ ਦਰ ਛੁਟ ॥

ਅਤਰਸਿਘਕੋ ਲਿਖੀ ਫਰਨਾਈ ॥

ਸੰਮਤ ੧੮੩੮

੨

ਪਿਵਹਿਰਾਹੁ ਜੀਕੀਫਤੇ

ਲਿਖਤੇ ਦਿਆਲ ਤੇ ਰੂਪਾਲ ਸਿਘ ਤੇ ਜੇ ਸੁਖ
ਉਪਮਾ ਭਾਈ ਸਿਆਮ ਸਿਘ ਤੇ ਬਘੇਲ ਸਿ

ਅਤੇ ਨਥਾ ਸਿੰਘ ਤੇ ਕਾਹਨ ਸਿੰਘ ਤੇ ਹੋਰ ਸਮੁ
 ਹ ਖਾਲਸੇ ਜੋ ਗਸ਼ੀਦਾ ਹਿਰਾਭੂਜੀ ਕਾ ਖਾਲ
 ਸਾ ਸ਼ੀਦਾ ਹਿਰਾਭੂਜੀ ਕੀ ਫਤੇ ਬੁਲਾ ਲੀ ਪ੍ਰਵਾ
 ਲ ਕਰ ਲੀ ਜੀ॥ ਤੇ ਮਾਂ ਲੀ ਮਾਂ ਬੀ ਬੀ ਮਾਂ ਕੋਰ
 ਮ ਸਤ ਵਾ ਚਲੀ॥ ਹੋਰ ਦੇ ਬੇ ਸਖਾ ਮਨੀ ਦਹੇ
 ਤੇ ਮਾਪ ਕੀ ਸੁਖਾ ਮਨੀ ਦਮੰਗ ਦੇ ਹਾਂ ਹਮੇ ਸਾਂ
 ਗੁਰੂਜੀ ਕੇ ਪਾਸ ਤੇ॥ ਹੋਰ ਮੀਂਹਾਂ ਸਿੰਘ ਕੀ ਮ
 ਦੀ ਕੀ ਤੇ ਕਾਹਨ ਸਿੰਘ ਕੇ ਦਵਾ ਲੀ ਭਿਖੀ ਥੀ॥

ਕੁਸਦੈ ਦਾਹੇਵਿ ਮਾਹੈ ਤਾਂ ਲਿਖੋ ॥ ਹੋਰ ਮੀ ਹਾਂ ਸਿ
 ਘਕੀ ਦਵਾਈ ਕਰਨੀ ॥ ਮਹਿ ਦੀ ਦੇ ਪਤਿ ਕੋਰੇ ਰੂ ॥
 ਰੇਵਿ ਚਰੇ ਉਛਰੇ ਲੇਤਿ ਨ ਪੈ ਸਾਭੁ ਰਤੇ ਪਾਣੀ
 ਜਿਤ ਨ ਪੀਤਾ ਜਾਵੇ ਪੈ ਸਤ ਵਾਂਗੁ ਮਲ ਕੇ ਸਾ
 ਫਕਰ ਕੇ ਮਿਸਰੀ ਛਕ ਲੇਵੇ ॥ ਜੇ ਲਾਰੇ ਜਖਮ
 ਹੋਵਨ ਤਾਂ ਮਹਿ ਦੀ ਕੇ ਪਤੇ ਪੀਸ ਕੇ ਤੇ ਕਥ ਜਖ
 ਮਾਂ ਉਪਰ ਧੂੜੇ ਜੇ ਕਰ ਦੇ ਸਤੇ ਨਾਂ ਫਾਇ ਦਾਹੇ
 ਵੇਤਾਂ ਨਗ ਦਬਾਉਰੀ ਖੁਦੀ ਲੈ ਕਰ ਰਾਤ ਕੋਟ
 ਕਾਭਰ ਸਵੇਰੇ ਰਾਜ ਕਰ ਸਾਫਕਰ ਕੇ ਮਿਸ

ਰੀਪ ਕੇਛ ਲੈ ਲੀਯੋ ਖਿਓ ਖਾਣਾ ਖਾਣਾ ਮਿਠਾ
 ਨਹੀ ਖਾਣਾ ॥ ਜੇ ਕਰ ਦੇ ਸਦੀ ਨਾ ਫਾਇਦਾ ਕੀਤਾ
 ਤਾਂ ਦਕਾ ਭਰ ਰੰਗ ਗਲੇ ਲਾਂ ਤੇ ਗਤ ਕੇ ਭੇਂ ਉਛ
 ਡਲਾਂ ਦਿਨ ਚੜ੍ਹੇ ਗਤ ਕੇ ਸਾਫ ਕਰ ਕੇ ਮਿਸੀਪ
 ਕੇਛ ਕਲੇ ਲੇ ॥ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੇ ਸੇਵੀ ਨਾ ਤੇ ਦਿਖਾਏ
 ਬੀਨਾ ॥ ਪ੍ਰਫੇਦ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਰਨ ਹੋ ਗੁਰੂ
 ਗੁਰੂ ਜਪਨਾ ਰਾਤਿ ਦਿਨ ॥ ਦਸ ਨੇ ਤੇ ਦੁਆਈ
 ਫਾਇਦਾ ਨਹੀ ਕਰਈ ਮਹਾਰਾਣੀ ਸਿੰਘ ਮਸਿ

ਅਜੀਪੁਜਾਂਗੀਅਕੋਓਨੀਬਰਸਹੋਗਦੇਹੈਨ
 ਭੋਕਦਿਅਕੋਦੇਨਕਾਵੈਰਪੇਗਿਆਹੈਗਾਰੂਨ
 ਲਸਿਸਗਾਰੂਨੇਖਾਲਸਾਰਚਾਹੈ। ਦੇਨਕਾਕੋ
 ਦੀਦਿਕਾਨਪੁਰੀਦੇਹਕਿਸੇਵੇਲੇਕੇਸਾਫੇਹੈਨ
 ਗਾਰੂਜੀਕੋ। ਤੇਨਾਂਮੈਨੂੰਬੁਝਮਾਣਕੀਲੋਜ਼ਹੈਤੋ
 ਨਾਂਮੈਨੂੰਗਾਰੂਸਿਖੀਬੁਝਮਾਣਕੀਲੋਜ਼ਹੈ। ਦੇਹ
 ਤਾਂਦੇਵੈਰਭੋਕਦੇਮਰਗਦੇਹੈਨ। ਇਕਬਾਤਿ
 ਕਹਿਨੀਅਕਾਲਬੁਝਗੇਦਾਲਿਆਕੋਕੋਦੇਹਰਚ
 ਨਾਂਤਹਾਂਨੂਗਾਰੂਜੀਕੀਮਲ੍ਹਿਮਹੁੰਦੀਏਤਾਤੇਤੁ

ਸੀਸਾਰੇਰਲਕੇਤੁਨਖਾਹਬਖਸਾਵੇਨਹੀਤਾਂਮੇ
 ਦਦੇਵੇਕਿਸੇਤਰਾਂਸੇਏਬਾਤਾਂਤੇਇਕਕਰੋਜੇਕੇਸੇ
 ਨਾਂਕੀਤੀਤਾਂਤੁਮਾਰੇਪੇਸਾਮਾਵੇਗੀਤੇਕਹਿਨਾਂਕੇ
 ਹਤਾਂਮਕਗਏਹੈਨਤੇਹੁਨਤਕਦਮਰਹਿਗਏ
 ਹੈਨ॥ ਸ੍ਰਬਕੇਇਹੁਬਾਤਿਸੁਨਾਇਦੇਲੀ॥ ਤੇਪਾ
 ਠਕਰਾਵਲੇਸੀਗਤਨੂਕਹਿਸੁਨਕੇਦੇਖਹੁਖਾਂਕੇ
 ਤਸਕੁਫਾਇਦਾਹੈਦਹੈ॥ ਇਹੁਬਾਤਵੀਕਹਿਦੇਲੀ
 ਜੇਭੁਛਨਾਕੀਤਾਏਹਾਂਤੇਭਾਂਜੇਹਜੇਮੂੰਹਨਾਲਥਿ

ਖਕੇਫੇਗੀਹੈਕਲਾਂਮਚਿਸਮੂਹਤੇਚਾਰਕੂਦਤੇਮ
ਦੀਪਉਗੀ।ਇਹਬਾਤਜਰੂਰਕਹਿਏਦੁਖੀ॥
ਹੋਰਦਾਇਆਕੋਰਕੋਮੇਰੀਗਾਂਮਸਤਦਾਬਲੀ
ਹੋਰਸਿਰਦੁਖਨਕੀਤੇਢਿਲਾਂਕੀਦਵਾਈਜੋਪੁਛੀ
ਪੈਸੋਬੈਦਕਦੀਪੋਥੀਦਿਭਲਿਖੀਹੋਈਹੋਤੇਫ
ਦਾਗਾਰੂਜੀਨੇਕਰਨਾਹੈ॥ਸੁਨਾਇਕੁਦਕੇਕਪ
ਜਛਾਂਨਕਰਨੀਤੇਧਨੀਆਜੁਦਾਕਪਜਛਾਂਨਕ
ਰਨਾਂਤੇਜਲਕੇਪਦਾਂਨਲਸਵੇਰੇਨੋਨੋਮਾਸੇਲੈ

ਈਜੇਕਰਨਾਂ ਸੁਲੇਸਰੀਰਤਾਂ ਸਤਸਤਮਾ ਸੇਲੇ
 ਈ। ਫੇਰ ਚਿਤਨੀਮਾ ਫਕਰੇ ਵੇਚਿਤਨੀਲੇਲੀ।
 ਇਕੀਇਨਲੇਲੀਫੇਰ ਇਕੀਇਨਛਰੇਲੀ
 ਤੇਫੇਰਖਾਲੀਮਖਨਨਾਲ ਕੰਮਕੁਜਨਾਂਕਰਨ।
 ਖਲੀਮਨਨਗੀਖਾਨਾਂਦਾਲਫਲਕਾਪਿਉ
 ਏਹਛਕੇ। ਰਾਤਨੂੰਸੇਰਦੁਪਪੀਕੇਲਾਂਤੇਜੁਧ।
 ਰਮਕੀਕੀਰੇਲੀਨਗੀਖਾਵਲੀ। ਏਹਛਵਾਲੀ
 ਰਿਲਾਂਕੀਵੀਤੇਸਿਰਦੁਪਨਕੀਵੀਤੇਨਜਰਬੀ

ਵਧੇਰੀ ਅਗੇ ਫੈਦਾ ਰਾਹੁ ਸਾਹ ਬਨੇ ਕਰਨ ਹੈ
 ਮਾਝੀ ਬੀਬੀ ਅੰਤੁ ਜਨ ਬਣੀ ਕਿਰੋ ਸਾਰੇ ਤਕੜੇ
 ਸੋਸ ਬਰੋਗ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ ਕੇ ਭਜਨ ਬਣੀ ਕਰਨੇ ਸੋਹੀ
 ਦੂਰ ਹੋ ਦੇਹੈ ਨ ਰਾਹੁ ਸਾਹਿਬ ਨ ਲਿਖਾ ਹੈ ਸਬਰ
 ਗਕਾ ਅਭਿਖਦਨ ਮਾਇ ਹੁਦ ਵਾਈ ਕੁਜੀ ਨੀ
 ਦਾਂ ਕੋ ਵੀ ਲਿਖ ਦੇਵਣੀ ਨੀ ਦਾ ਬੀ ਕਹਿ ਦੀ ਬੀ ਕੇ
 ਮੇਰੇ ਵੀ ਚਿਨਾਂ ਚਿਨ ਦੀ ਅੰਗੈ ਨ ਜੇ ਫੈਦਾ ਕੀ
 ਤਾਂ ਤਾਂ ਹੋਰ ਕੋ ਬੀ ਦਸ ਦੇ ਲੀ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ ਹਛੀ ਕ

ਰੇਗਾਂ ਬਿਨਾਂ ਭਜਨ ਬਾਲੀ ਤਾਂ ਵੇਦੀ ਭੀ ਫੈ
 ਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈਂ॥ ਅਗੇ ਗੁਰੂ ਜਾਂ ਲੇਖਾ
 ਨੇ ਕਹਿ ਕੇ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਹਾਇ ਹੋਈ ਸੁਖ
 ਸੀਰਾ ਤਕੇ॥ ਸੁਖ ਜੀ ਵੇਤੇ ਹੀ ਸੁਨਹਾਂ ਸੁਖ ਜੀ
 ਹੋਰ ਤੁਸੀਂ ਛੇ ਲਿਖਾ ਹੈ ਕੇ ਰਹਿਤ ਕਾ ਹੁਕਮ ਨਾਂ
 ਮਿਲੇ ਹੋਰ ਜੀ ਦੇ ਹੁਰ ਦਾਸਾਂ ਹੀ ਹੁਕਮ ਨਾਂ ਮੇ
 ਹੈ ਨਾ॥ ਹਰ ਦਾਸਾਂ ਮੰਨ ਨੀਆਂ ਬਹੁਤ ਭੁਲ ਹੋ
 ਉਤੇ ਵੇ ਸਦ੍ਰਵ ਦੀ ਤੇ ਸਾਕੀ ਮੇਲ ਸੁਜ ਜਾਈ

ਤੇਸਰੇਵਿਗਾੜਹੀਮੇਲਤੇਹੋਦੇਹੈ॥ ੧੦

ਸਤਸ੍ਰੀਅਕਾਰ

ਦੁਹਰਦਾਜਲਿਖੀਚੇਤਸੁਦੀ ੧੮ ਜੀਮਤ ੧੬੩
ਲਿਖਤੇਇਆਲਸਿਘਜੋਗਸਮੁਹਖਾਲਸਾ
ਸ੍ਰੀਦਹਿਗੁਰੂਜੀਕਾਖਾਲਸਾਸ੍ਰੀਦਹਿਗੁਰੂਜੀ
ਕੀਛਤੇਬੁਲਾਈਪਦਨਕਰਨੀ॥ ਰਹਿਤਨਾਂਮਾਂ
ਸਮੁਹਸੀਗਤਕੇਵਾਸਤੇਲਿਖਹੈ॥ ਪਿਛਲੀਤਉ
ਠਕਗਾੜਵਾਲਜਾਇਕਰਮਦਸੇਹੋਇਆਵਨਾਂ

ਤੇ ਦੋ ਫੇਰੀ ਗਾੜਵਾ ਮਾਜਨਾ ॥ ਦਾਤ ਨ ਕਰ ਕੇ ਦਿ
 ਸਨਾਂ ਨ ਕਰਨਾਂ ਬਾਣੀ ਪੜ੍ਹੀ ਜਿਤ ਨੀ ਕੰਨ ਹੋਵੇ
 ਜੇ ਨਾਂ ਕੰਨ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਕਰ ਲੈਣੀ ॥ ਸੁਥ ਮਾਣੀ ਬੀਬੀ
 ਬੁਡੇ ਬਾਲੇ ਨੇ ਬਾਣੀ ਕੰਨ ਕਰਨੀ ॥ ਤੇ ਮਦਾਂ ਬ
 ਸਤ ਲਾਹ ਕੇ ਜਾਵਣਾ ॥ ਤੇ ਦਿਸਨ ਨ ਕਰੇ ਬੰਧਿ
 ਨਾਂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਂ ਛੁਕਾਵਣਾ ॥ ਜੇ ਕਰ ਬਾਣੀ ਬਹੁਤੀ
 ਨਾਂ ਕੰਨ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਸੁਧ ਜਾਪ ਦੇ ਹਾਂ ਕੇ ਹਜਾਰੇ ਬ
 ਦਰਹਿਰਾ ਸਾਮਾਰਤੀ ਸੋਹਿਲਾ ਦੇ ਤਨੀਤ ਜ

ਰੂਰਹੀਕਰਨੀ॥ ਹੋਰਸੀਲਸੀਤੇਖਸੁਬਨੇਰਖ
 ਲਾਂਤੇਅਠਪਹਿਰਭੁਜਨਕਰਨਾਂਗਾਰੁਸਚੇਦਾ
 ਹੋਰਪਰੀਈਧੀਭੈਲੁਵਿਲਮੀਧੀਵਿਸਦਨਾ
 ਏਖਨਾਅਪਨੀਧੀਭੈਲੁਕਰਜਾਨਲੀ॥ ਤੇਪ
 ਰਾਇਆਹਕਾਮਚੋਹੀਗਾਰੁਜੀਲੇਲਿਖਾਹੈ
 ਓਸਸੁਰਓਸਗਾਂਇ॥ ਹੋਰਜੇਕਰਕੋਈਭੁਜ
 ਨੁਪੁਛਕੇਨਾਂਕਰੁਗਾਤਾਂਓਸਕਾਮੁਹਕਾਲਾਹੈ
 ਰੂਰਹੀਕਰਨੀ॥ ਸੋਲਕਬੇਲਸੁਬਕਾਸਹਿਜ॥

126

ਲਾਈਗਤਨੇ॥ ਜੇਕੋਈ ਮਾਰੇ ਤਾਂ ਬੀਖਿ ਮਾਂਕ
 ਰਸੀ॥ ਤੁਸਾਂ ਵਾਰਛ ਕਰ ਗੁਰੂ ਹੈ॥ ਤੁਸਾਂ ਹਰਦ
 ਖਤਾ ਮਾਪ ਲੀਓ ਲਿਆ ਦਫ਼ਤਰ ਪਾਵਨ ਦੀਕ
 ਰਸੀ ਮਰਹਰ ਵਕਤ ਦੀ ਵੇਨ ਲਾਵਨਾਂ ਤੇ
 ਜੇਕਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਕਰਨਾਂ ਤਾਂ ਜੋ ਕੋਈ ਚਰਚਰ
 ਨਧੇ ਕੋ ਵੇੜਨਾਂ ਤੇ ਹੋ ਮਬੀਕਰਨਾਂ ਪਹਿਲੇ ਰੋਕ
 ਦੇਨਾਂ॥ ਲਕੜੀ ਬੀਬੀ ਕੀ ਜਾਂ ਪਲਾਸਕੀ ਪਾਵ
 ਨੀ॥ ਦੂਕਨ ਹੀ ਮਾਰਨੀ ਹੋ ਮਕੀ ਮਗਨ ਕੇ॥

ਪਖੇਨਾਲੁਲਨੀਹਮਨਕੀਬਸੰਤਾ॥ ਪੰਜਾਮਾਦ
 ਮੀਹੋਮਕੀਤਬੀ॥ ਮਾਥੈਠਕਰਬਾਉਪੜਨਾ॥
 ਜਪ॥ ਜਪ॥ ਚੰਡੀਕੀਵਾ॥ ਚਿਗਦੰਤੀ॥ ਚੰਡ
 ਚਰਿਤ੍ਰਤੋਚੰਦਈਤੇ॥ ਮਕਾਲਉਸਤਤਾ॥ ਤੇਛੰਦ
 ਮਾਦਮੀਅਹੁਤੀਪਾਵੇਸਤਵਾਜਲਕਾਛਵ
 ਦੇਵੇ॥ ਹੋਰਭਾਈਜੇਕੋਈਮੰਦਾਕਰਮਕਰੇਚੋਰ
 ਯਾਰੀਤਾਂਕਿਸੇਥਾਂਦੀਵਾਠਵਿਚਕਿਸੇਨੇਵਜ
 ਨਨਹੀਦੇਵਲਾ॥ ਜੇਕਰਜੇਰਾਵਰਹੇਵੇਤਾਂਸੁ
 ਕੁਨਾਂਨੇਮਿਲਕੇਅਰਦਾਸਕਰਨੀਕਿਹੋਗਾਰੂਜੀ॥

ਏਹਾਮਾਦਮੀਏਥੇਮਾਵਨਜੇਗਾਹੀਨਾਂਰਹੇਤਿ
 ਜੀਮੇਰੀਮਤਬਹੁਤਬੋਜੀਹੈਤੁਸੀਆਪਹੀਸਭ
 ਕੁਸ਼ਸਮਣੁਲੈਲੁਗਹੋਰਜੀਸਭਨੇਰਲਕੇਹਥ
 ਜੇਜਲੇਪ੍ਰਮੇਸਰਾਮਗੇਕੇਹੇਮਹਾਰਾਜਸਾਡਾਧ
 ਰਾਮਬਨਿਆਰਹੇਕਛਾਂਟੇਰਖਨੀਆਇਕਪਾਂਉ
 ਚਾਪਕੇਦੂਸਾਲਹੁਲੁਗਤੇਭੁਜਲੁਬਾਣੀਕਰਨੀ
 ਭਾਈਸਿਖੀਤੇਨਾਂਮਤੇਭੁਜਲੁਬਾਣੀਹੈਤੇਕਛਮ
 ਲਾਤਾਂਉਨਹੈਸੀਤਖਾਲਸੇਕਾਹੋਰਕਿਸੇਨੇਧੀ

ਭੈਲੁ ਕਪੈ ਸਾਨਹੀ ਖਾਵੁਨਾ ॥ ਖੋਫਰ ਖਨਾਂ ਹਰ
 ਵਕਤ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ॥ ਹੋਰ ਵੀ ਸੁਨੇ ਸੀ ਸਾਰ ਕੇ ਦੁ
 ਖਾ ਕੀ ਗਲਾ ॥ ਖਲ ਕਦੀ ਸਮੁ ਸਖਲ ਕਹੀ ਦੂਪੀ
 ਸਾਇਖ ਉਦੀਪਾ ॥ ਭਾਈ ਚਿਹ ਸਮਾਂ ਆਇ ਪੁਜ
 ਹੈ ॥ ਜੇਹੜਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਲਿਖਾ ਸੀ ਅਗੇ ਗੁਰੂ ਦਿ
 ਅੰਤ ਹੈ ॥ ਅਪਨੇ ਕਰਤ ਬਜਾਨੈ ਆਪਾ ॥ ਹੋ ਉਰਾ
 ਜਾਪੁ ਜਾ ਸਨੇ ਆਹ ਨਹੀ ਦਿਲੀ ਆਤਾਂ ਜਰੂਰ ਤਾਂ
 ਹੋ ਉਰਾ ॥ ਤੇ ਹੋਰ ਬੀ ਆਪਨੇ ਸੀਤ ਖਾਲ ਸੇ ਕੀਓ ਫਿ

ਆਵਾਸਤੇ ਪਛਮ ਦਿਸਾ ਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਬੰਦ
 ਆਵੇਗਾ ਮੰਗਵਾਈ ਐਗਾ ਸੋਭਾਈ ਸੀ
 ਸੰਤ ਖਾਲਸਾ ਤਾਂ ਦਿਹਾਹੀ ਹੋਏ ਦੁਖਵੀ ਦੇ ਨਾਂ
 ਬਹੁਤ ਪਾਇਆ ਹੈ ਤੇ ਸਮਾਭੀ ਆਇਉ ਤਪਤ
 ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੇ ਸੰਤ ਖਾਲਸੇ ਕੀ ਛੋਕਰੀ ਹੈ ਸ
 ਠੀਕ ਕਰੂਗਾ ਹੋਰ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਜਲ ਪ੍ਰਸਾਦ
 ਸ੍ਰੀ ਧੰਨ ਛੋਕਰਾਂ ਭ੍ਰਮ ਸੇਧਵ ਲੇਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ
 ਹਥ ਨਹੀ ਛੋਕਰਾਂ ਗੁਰੂ ਕਲਗੀ ਵਿਲੋਕਾ ਹੁਕਮ

ਹੈ॥ ਜਕੀਰਹਿਤਨਜਾਂਦੀਮੇਗੁਰਮੰਤਨਹਿਚੀ
 ਰਾ॥ ਤਾਂਕਾਭੇਜਨਖਾਇਕੈਬਿਸਰੇਹਰਕੀਪ੍ਰਿ
 ਭਾਈਏਹੁਨਹੀਜਾਨਨਾਂਕਾਲੇਪਾਣੀਕੀਆਖੈ
 ਠਾਲੀਕਾਂਕਢਦਾਹੈ॥ ਮੇਤਾਂਭਾਈਸੁਬਕੇਤਲੇ
 ਕੀਜੇਬਾਤਹੋਵੇਸੋਲਿਖਦਾਹਾਂਤੇਸਮਾਭੀਅ॥
 ਦਿਗਿਆਹੈਗਉਆਤੇਸਾਧਾਂਦੇਕਸ਼ਦਮੇਦ
 ਨਦਾ॥ ਨਿਸਚਕਰਨਾਂਤੇਜੇਹੜਾਤਸਾਕਹਿਅ॥
 ਹੈਕੇਕਲੀਸਿੰਘਉਡੀਕਦੇਬੜਗਾਏਹੈਨਤੇ

ਕਦੀ ਸੀਗਤ ਬੋਝੁ ਟਗਾਏ ਹੈ ਨ ਸੋ ਜਣਾ ਅਸੀਂ
 ਪੰਜਾਬ ਮੇਂ ਆਵਾਂਗੇ ਤਾਂ ਵਟੇ ਸਰੂ ਜਾਗ ਉਠ
 ਨਗੇ ਜੈ ਸੇ ਪਹਿਲ ਛਲੇ ਕਾ ਮੀਂਹ ਬਰਸਾਏ
 ਤਾਂ ਭੂਭੂ ਜਾਗ ਉਠਾਏ ਹੈਂ ਨਾ। ਤੇ ਜੇ ਹੜੇ ਚੜ੍ਹ
 ਏ ਹੈਂ ਨ ਸੋ ਸਾਡੇ ਪਾਸ ਆ ਗਾਏ ਹੈਂ ਨ ਤੇ ਜੇ ਹੜੇ
 ਬਿਧ ਹੋ ਗਾਏ ਹੈਂ ਨ ਸੋ ਓਨ ਕੇ ਵਾਸਤੇ ਦਸ ਹਜ਼ਾਰ
 ਰਬ ਸਕਾਏ ਉਗਾਏ ਆਹੇ ਏ ਆਹੇ ਜਿਸ ਕੇ
 ਖਵਾਂ ਵਾਂਗੇ ਸੇ ਬਾਰਾਂ ਬਰਸਾਂ ਕਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ

ਧੰਨਿਅੰਕੇਕਾਲੇਹੋਜਾਵਨਗੇ॥ਸ੍ਰੀਵਾਹਿਗੁ
ਰੂਜੀਕਾਖਾਲਸਾਸ੍ਰੀਵਾਹਿਗੁਰੂਜੀਕੀਫਤੇਹੇ॥
ਗਰਿਤਕਾਹੁਕਮਨਾਮਾਸਪੁਰਨੀ॥ = ੧੧

੧॥ ਓ ਵਾਹਿਗੁਰੂਜੀਕੀਫਤੇ
ਲਿਖਤੇਹੈਆਲਸਿਘਜੇਗਸਬਉਪਮਾਭਰੀ
ਹਰੀਸਿਘਜੀਹੋਰਸਬੁਪਖਾਲਸਾਹਮਦਸ
ਪੁਰੇਕਾਸ੍ਰੀਵਾਹਿਗੁਰੂਜੀਕਾਖਾਲਸਾਸ੍ਰੀਵਾਹਿ

ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤੇ ਬੁਲਾਈ ਪੁਵੰ ਲੁਕ ਕਈ ਜੀ
 ਹੋਰ ਬੀ ਬੀ ਮਾਮਾਂ ਦੀ ਮਾਂ ਕੋਰ ਮਸਤ ਵੇ ਰਨ
 ਹੋਰ ਜੀ ਮਸੀਰ ਜੀ ਪੁਸੀ ਹਾਤੇ ਇਕ ਸੀ ਗ
 ਤ ਕੇ ਦਰਸ ਨ ਕੀ ਬਹੁਤ ਚਾਹੈ ਸੋਇ ਹੁੰਤੀ
 ਰੂਪੁਰੀ ਕਰੇਗਾ ਤਾਂ ਹੋ ਜਾਵੇ ਗੀ ਹੋਰ ਤਾਂ ਕਿਸੇ
 ਦੀ ਪੁਰੀ ਕਿਰਨ ਦੀ ਨਹੀ ਸਮਾਂ ਤਾਂ ਮਾਇ ਪੁਜਾ
 ਹੈ ਅਗੇ ਗੁਰੂ ਬਿਅੰਤ ਹੈ ਅਰਹੁ ਕਮ ਹੈ ਗੁਰੂ
 ਕਾ ਅਨੰਦ ਸਸਤ ਬੀਤੇ ॥ ਮਹਾ ਦੁਰਤਿ ਬੰਨ੍ਹ

ਨਾਸ ਭੁਲੇ ਫਿਰਿ ਗਵਿਰਹੇ ਨਰਿਹਾਰੀ ॥ ਹੋ
 ਰਤਾਂ ਸਭ ਕੁਸਹਰੀਆਂ ਸਮਾਂਤਾਂ ਅਇਯੁ ॥
 ਹੈ ਅਮਰ ਗੁਰੂ ਬਿਅੰਤ ਹੈ ਜੇਤਹੇ ਸੋ ਕਰੇਗਾ
 ਏਦਮਾਲ ਕਰੀ ॥ ਹੋਰ ਜੇ ਪਾਨ ਲਿਖਾ ਹੈ ਸੋ ਕ
 ਰਨਾਂ ਤੇ ਸੀ ਗਤ ਪਸੋ ਕੀ ਕਰਾਇਆ ਕਰੇ ਤੇ ਅ
 ਪਭੀ ਕੀਤਾ ਕਰੇ ॥ ਨਾਲੇ ਕੁਜ ਨ ਬਾਣੀ ਕਰਿਆ
 ਕਰੇਗਾ ਈਸੀ ਖੀਤਾਂ ਕੁਜ ਨ ਬਾਣੀ ਕੀ ਹੋ ਕਛਮ
 ਲਾਤਾਂ ਸੀ ਨਹੀਂ ਮੇਰਾ ਕਹਿਣਾ ਪਾਵਾ ਗਉਣ ਨਹੀਂ

ਜਨਨਾਂ ਮੈਂ ਤਾਂ ਸੋਲਿਖ ਦਹਾਂ ਜੋ ਹੁਕਮ ਹੋ ਰਾਹੁ
 ਜੀ ਕਾ ਮੈਂ ਤਾਂ ਰਾਹੁ ਨਹੀਂ ਮਿਤ ਰਪ ਦੀ ਏਕੀ ਮੁ
 ਕਹਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਨੇ ਗਾ ਸੋ ਹੋ ਵੇਗਾ ਸੁਖੀ ਸਦਾ ਹੋ
 ਰਤ ਕੋ ਦੀਥਾਂ ਉਨਹੀਂ ਇਸਾ ਮੁਦ ਦਾ ਭਾਵੇ
 ਸਿਭੀ ਜਤਨ ਕਰੇ ਕੋ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋ ਰਾਹੁ ਦੀ ਮੁ
 ਜੋ ਬਹੁਤ ਰਖੇ ਹੈਂ ਨਾ ਬਿਅਰਥ ਖਰਚਾ ਰਾਖੀ
 ਚਾਰ ਪਾਂਚ ਛੇ ਬਹੁਤ ਹੈਂ ਨਾ ਦੁਪਥੇ ਰਾਖੀ ਉਦ
 ਹੈਂ ਬੈਲਕੀ ਮਤੇ ਦਾ ਪੇਕਾ ਸਨ੍ਰਿ ਰਖ ਨੇ ਹੈਂ ਨਾ ਰਖ

ਨਬਲੀਕਰਲੀਤਕਜੇ॥ ਅਰਹਦੀਵਾਲੇ॥
 ਕੇਸੁਨਦੇਨਾਂਕੇਜੋਥੋਂਦੇਵਾਂਗੀਕਰੇਗਾਥਿਸੁ
 ਕੇਲੋਕਪੁਲੋਕਦੇਸੁਖਦੁਰਹਜਾਂਨਗੇਅਗੇ
 ਤਿਜਾਂਨਮੇਨੂਜੇਹੁਕਮਗਾਰੂਸਾਹਬਕਾਹੈਸੇ
 ਲਿਖਦਾਹਾਂ॥ ਸਾਰੀਸੰਗਤਕੇਸੁਨਦੇਵਾਂ॥
 ਕੇਲੀਕਿਸੇਕੀਥੀਜਨਾਲੇਵੇਨਾਂਖੋਹਕੇਢਰ॥
 ਕੇਲੋਲੀਤੇਸੈਕੇਨਾਂਦੇਨਾਂਦੇਹਮਹਾਂਪਾਪਹੈਸੇ
 ਜੀਬਗਾਨੀਚੀਜਕਾਸਭਨੇਤਿਆਗਕਰਨ॥

ਇਕਬਾਤ ਹੋਰ ਭੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਨਾਂ ਕੋਈ ਕੁਝੀ
 ਵੇਚੇ ਨਾਂ ਵੇਦਾ ਕਰੇ ਸੀ ਗਤ ਕੇ ਸੁਨਾ ਦੇ ਵੇਦਾਂ
 ਜੋ ਇਹੁ ਬਾਤ ਨਾਂ ਮੰਨ ਚਿ ਸਕੇ ਸੀ ਗਤ ਮੰਨ
 ਵੇਦਾਂ ਦੇ ਵੇਦਾਂ ਕਹਿ ਨਾਂ ਕੇ ਫੇਰ ਨਾਂ ਆਵੀ ਤੇ
 ਜੋ ਕਰ ਨਾਂ ਮੰਨੇ ਤਾਂ ਭੁਭੀ ਆਂ ਮਾਰ ਕੇ ਕਛ ਦੇ
 ਵੇਦਾਂ ਕੁ ਸਕਰ ਦਾਇਰੇ ਜੋ ਅਸਲਿਖਿ
 ਹੋਏ ਸਮੇਂ ਜਾਇ ਕਰ ਸੀ ਗਤ ਕੇ ਸੁਨਾ ਦੇ
 ਜੋ ਹਜ਼ ਨਾਂ ਮੰਨੇ ਚਿ ਦੇ ਨਾਲ ਦੇ ਮੇਂ ਕਰ ਨੀ ਭਾ

ਸਿਖਤਾਂਪਦੇਗਦੇਹੈਨਕੁੜੀਆਂਮਾਰਨਤੇ
 ਮਲੇਛਹੋਗਦੇਹੈਨਤੇਮਲੇਛਖਾਲਸੇਕਾਨ
 ਸਹੋਊਗਾਕਰੁਗਾਰਉਆਦੇਪਿਛਮ
 ਗੋਭੀਹੋਇਆਜੇਸੀਗਤਮੰਨੀਗਤਾਂਤੇ
 ਹਰਦਾਸਾਂਬਦਤਲਿਖੀਆਂਹੈਨਾ ਤੇਜੇਨ
 ਮੰਨੀਆਦੁਕਮਤਾਂਦੇਸਰੂਦਸਗਲਾਂਲਿਖ
 ਭੇਜੀਦੇਤਕੇਦੀਛਾਇਦਾਨਹੀਨਿਕਲਾ
 ਮੈਂਤਾਸਾਰੀਸੀਗਤਕੀਸੁਖਕੀਬਤਲਿਖ

ਦਾਹਾਂ॥ ਚਿਸਸੇਂਜੁਖਹੋਵੇ॥ ਤੇਤੁਖਕਦਿਆਜ
 ਵੇ॥ ਅਗੇਸੀਗਤਜਲੇ॥ ਇਕਕੋਨਹੀਸਾਰ
 ਸੀਗਤਕੇਵਾਸਤੇਹੈਨਹੁਲਦੇਸਾਖੰਡਦਾਨਾਮ
 ਰਾਮਦਾਸਪੁਰਾਸਾਦਿਆਕਰੋਨਾਮਧਾਰੀਹੋਰ
 ਲਿਕਾਂਕੋਨਹੀਆਖਨਾਂ॥ ਸੀਗਤਾਮਾਖੇਰਾਂਮ
 ਦਾਸਪੁਰਾ॥ ਹੋਰਹੁਨਦੇਖੋਆਵਨਤੇਮਨੋਕ
 ਰਿਆਕਰੋਦੇਖੋਆਵਨਮੇਖੋਚਲਖਰਚਾ
 ਹੁਤਹੈਤੇਮੇਲਾਕੇਦੀਨਹੀਕੁਸਵੀ॥ ਜੇਕਰਦੇ

ਹੁਲੇਕਮਲੁਮਕਰਲੈਂਨਗੋਤਾਖਵਰਨਹੀਕੀ
 ਦੁਖਦੇਨਗੋਆਵਨਵਾਲੇਨੀਕੀਅਖਨਗੋ
 ਏਨਾਂਕੇਅਨਮੈਰਹਿਮਨਹੀਂ ਜੇਕਰਸਾਧੂਦੁ
 ਖਰੋਇਆਤਾਂਕੀਬਰਹੈਤੇਜੇਅੰਦਨਵਾਲੇ
 ਕੇਕਿਸੇਤਰਾਂਕਾਹੋਇਆਤਾਂਸਾਂਨੁਅਪਨੇਤੇ
 ਭੀਬੜਾਦੁਖਹੈ। ਇਹਬਾਤਤਾਂਮੁਕੀਪਲੀਹੈ
 ਜੇਤਾਂਮੋਰਓਹੈਜੇਹੜਾਗੁਰੂਜੀਨੇਲਿਖਾ
 ਹੈ। ਬਾਫੀਸੁਤਾਤਾਂਤੇਮੇਆਪੋਹੀਅਇਜਾ

ਸ਼ਰੀਰ

142

ਉਕੋਲੀਏਨਤਾਂਲੀਡੋਰੇਤਮੇਜੇਓਹਸਰ
 ਰਨਹੀਤਾਂਮੇਰਾਦਰਸਨਕਰਕੇਕਿਸੇਨੇ
 ਕੀਕਰਨਾਹੈ॥ ਤੁਸੀਵੀਚਾਰਕੇਦੇਖਲਵੇ
 ਆਪਨੇਮਨਮੇਨਾਲੇਤੁਸੀਦੇਸਹਰਦਾਸ
 ਕਾਉਤਾਰਕਰਕੇਤਾਤਪਰਜਡੋਰੇਦੇਦੇਲੀ
 ਹੋਰਭਜਨਬਾਂਲੀਕਰੇਤਕਜੇਹੋਕੇਨਹੀਤੇ
 ਭਾਈਪੂਜਾਦਬਾਇਲੇਦੀਹੈਬਨਾਭਜ

143

ਨਬਾਣੀਮਾਰਲੈਨੀਹੈ॥ ਦੇਖੋਤੁਮਾਰੇਸਾਮ
 ਨਿਪੁਜਾਗੀਆਂਲੋਕਾਂਕੀਮਤਮਾਰੀਗਲੀ
 ਜੇਪੁਜਾਖਾਇਕਰਭੁਜਨਨਹੀਕੀਤਾਂਤ
 ਤੇਗੁਰਮੁਖੀਚਾਲੇਕੋਤੇਭੁਜਨਕੋਕਸੁ
 ਕਹਿਉਨੇ॥ ਵਡੇਛੋਦੇਗੀਆਨੀਪਿਆ
 ਨੀਸਾਧਦੇਦੀਜੇਛੀਇਹਸਿਰਫਬਿਨ
 ਭੁਜਨਬਾਣੀਪੁਜਾਨੇਹੀਮਾਰਲਦੇਹੈਨਾ॥
 ਮਾਜਕਾਲਕੋਪੁਜਾਗੀਬਹੁਤੇਮੁਸਲਮਾਨ

ਹੈ ਨ ਜੇ ਮੁਖੀ ॥ ਬੀ ਬੀ ਨਿ ਦਾ ਤੈ ਲੜਕੀ ਅੰਤ
 ਬਹੁ ਅੰਨੁ ਅਖਰ ਰੁੜਾ ਦੇਵ ਲੇ ਅਨ ਲੇ ਬਾਂ
 ਟੀਕਿ ਨ ਕਰਾਉਂਦੀ ਪਿਛਲੀ ਗਤ ਸਭੁ ਸੇਇ
 ਸਨਾਨ ਕਰਣਾਂ ॥ ਤੇਰੁ ਜਨ ਬਣੀ ਕਰੇ ਤਕੜੇ
 ਹੋ ਕੇ ॥ ਹੋਰ ਹਰਿ ਮਿਸਰੇ ਨ ਮਸਕਾਰ ਬੁਲ
 ਦੀ ਪਵਣੁ ਕਰਨੀ ॥ ਮਿਸਰ ਸੀ ਜੋ ਤੇਰੁ ਜ
 ਨ ਕਰੇ ਗਤਾਂ ਤੇ ਗਰੁੜਾ ਰਾਖੇ ਤੀਰ ਰਨਵ
 ਲਿਆਂ ਨ ਲੇਰੀ ਹਛਾ ਗੁਜਾਰਾ ਲੀ ਗੇਰਾ ॥

ਨ

ਪਰਤੀਤ ਕਰਕੇ ਜਾਨ ਲੀ। ਅਨਾਲੇ ਸੁਖੀ
ਹੋਗਾ। ਤੇ ਨਾਲੇ ਤੇਰਾ ਮਾਦਰ ਕਰਨ ਗੋਤ ਮਿ
ਸ਼ਹੀਰਾ ਦੂਰ ਕੀ ਦੇਖ ਨਹੀਂ ਲੀ ਤੂੰ ਸਾਡੀ ਤਰ
ਫਹੀ ਦੇਖ ਲੈ ਅਸੀ ਗਾਰੀ ਬਜਾਤ ਲੁਹਰ
ਹਾਂ ਤੇ ਸਾਂਤੀ ਗਾਰ ਕਰਕੇ ਪੁਜਾ ਦੇ ਹੈ ਨਹ ਜਾਂ
ਰਾਂ ਲੋਕ ਲੋਹ ਜਾ ਰਾਂ ਰੁਪਯੇ ਰੇਟਾਂ ਰਖ ਦੇ ਹੈ
ਨਾ। ਤੇ ਤੂੰ ਤਾਂ ਬਰਹਮਾ ਦੇ ਤੇ ਜੇ ਤੂੰ ਭੁਜਨ
ਕਰੇਗਾ ਤਾਂ ਤੂੰ ਕਿਉਂ ਨਾਂ ਮਨਾ ਲਗੇ ਤੇ ਅਸ਼

ਕੋਈ ਜਾਣੂ ਮੰਤਰ ਤਾਂ ਹੀ ਕਿਓਂ ਅਥਿਨਾਂ ਕੁਝ
 ਲੁੱਤੇ। ਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਸੁਨੇ ਤੇ ਰੇ ਦੇਖ ਦਿਅਾ ਹੀਂ ਸੁ
 ਪ੍ਰਤਾਪ ਹੋਇਅਾ ਭਜਨ ਕਾ। ਇਹ ਹਰਦਾਸ
 ਸਦੇ ਵਨੀ ਡੇਰੇ ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਕੋਈ ਸਹਰਦਾਸ
 ਕੋ ਅਖਰ ਜੁਜਨ ਜਾਨ। ਬੜੀ ਮਿਹਨਤ ਨ
 ਲਿਖੀ ਹੈ। ਭਜਨ ਬਾਣੀ ਛਡ ਕੇ ਲਿਖੀ ਹੈ
 ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ
 ਜੀ ਕੀ ਫਿਤੇ। ਅਹਰਦਾਸ ਲਿਖੀ ਤੇ ਰਬਦੀਤ
 ਸੰਮਤ ੧੮੩੭ ੧੨

X

ੴ ਲਿਖਤੋਇਆਲਸਿ

ਘਤੇਕਿਪਾਲਸਿਘਜੋਗਸਬਉਪਮਾਂਸਮੁਹ

ਖਾਲਸੇਕੋਸ੍ਰੀਦੁਹਿਗੁਰੂਜੀਕਾਖਾਲਸਾਸ੍ਰੀਦੁ

ਹਿਗੁਰੂਜੀਕੀਫਤੇਬੁਲਾਈਪਦਨਕਰਨੀਜ

ਹੋਰਮਾਂਦੀਆਂਬੀਬੀਆਂਕੋਰਾਂਮਸਤਵਾਚ

ਨੀਂ। ਹੋਰਅਸੀਅਨੰਦਖੁਸੀਹਾਂਤੇਸਮੁਹਸੀ

ਗਤਕੀਖੁਸੀਅਕਾਲਪੁਰਖਪਾਂਸੋਮੰਗਵੇਹਾਂ

ਹੋਰਖਾਲਸਾਸ੍ਰੀਸਧੂਕੋਈਦਖਨਹੀਤੇਇਕ

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ

149

ਸਾਧਸੀਗਤੋਕਵਿਛੋੜੇਕਾਦੁਖਹੈਗਤ
 ਦੇਨੇ॥ ਸੇਏਹੁਗੁਰੂਸਾਹਬਕੇਮੇਦਨਕਹੈ
 ਜਦਗੁਰੂਚਾਹੁਗਤਾਂਮੇਦਦੇਉਗਾ॥
 ਸੋਜੀਸਮੁਹਸੀਗਤਕੀਭੀਮਾਈਨਿ
 ਸਜਿਸਕੀਦਿਠੀਮਾਈਮੂਨਿਸਜਿਸ
 ਨੇਜੇਜੇਚੀਜਸਾਡੇਵਾਸਤੋਭੇਜੀਸੋਸਭ
 ਮਿਲੀਰੁਪਮੇਕਪੁਤ੍ਰੇਤੋਆਦਲੇਕਰਮਿ
 ਲਾਸਭੀਦੇਮਿਲੇ॥ ਸੂਬਸੀਗਤਕੀਖਦ

ਖੜ

147

ਰਸੁ ਨ ਕਰਹ ਰੇ ਹੇ ਦੇਹਾਂ ਤੇ ਸਬ ਨਾਂ ਨੇ ਜੇ ਬਥ
 ਨਾ ਬਿਲਾਸ ਬੋਲਿਆ ਜੇ ਸੁਖ ਸਮਝ ਲਿਆ ॥
 ਹੈ ਹਛੀ ਤਰਾਂ ਜੇ ਤੇ ਨਾਮ ਨਾਮ ਤਾਂ ਸਾਧਿਅ ਕੇ
 ਸਮਝ ਲਏ ਹੈਂ ਨਾਮ ਰਾਭਿ ਨ ਭਿਨ ਨ ਹੀ ਲਿਖੇ
 ਜਾਂਦੇ ॥ ਇਕ ਤਾਂ ਕਾ ਕਤ ਬਧ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤੇ ਭੁ
 ਜਨੁ ਬਦੀ ਕਾ ਹਰ ਜਾਹੀ ਦਾਹੀ ॥ ਮੇਅ ਕਲ ॥
 ਲਿਖ ਨ ਦੁਲਾਹਾਂ ॥ ਤੇ ਭੁਲੀ ਮੈਂ ਇਉ ਬਾਤ
 ਸਮਝੀ ਹੈ ਕੇ ਸੀ ਗਤ ਕੇ ਭੀ ਦੁਰਾਦੁਖ ਹੈ ਦਿ

ਛੇੜੇਕਾਹੋਰਖਲਸਾਜੀਭਿਜਨਬਾਂਲੀਕਰੋਤ
 ਕੜੇਹੋਕੇਉਚਾਕਨਕਰਨਪ੍ਰਭਾਤੇਅਤੇਭੋਗ
 ਗਰੀਬਸਾਹਬਜੀਕਿਪਾਵੇਲੇਜਿਤਨੇਪੁਜਾਮੈ
 ਸੋਇਕਦੁਖਕਿਅੰਸਬੀਦੁਖਮਿਦਜਾਂਦ
 ਏਗੇਸਤਕਰਕੇਮੰਨਨਾਂਗੁਰੂਜੀਕਾਬਚਨ
 ਹੈ॥੬॥ ਸੁਬਰੋਗਕਾਅਉਖਦਨਾਂਮਾਨਾਂਅਕ
 ਤੇਬਾਣੀਕਾਬਡਾਮਹਾਤਮਹੈਪਰਸਪ੍ਰਮੇਸ
 ਹੈਦੇਖਹੁਨਾਂਮਾਦਿਚਕੇਡੀਸਕਤਹੈਕਈਯ

੬੫

ਸਿੰਘ ਬਾਣੀ ਦੇ ਉਚਾਰਨ ਕੋਲਾਏ ਹੈਨਾ ਤੇ ਬਾਣੀ
ਨਾਂ ਮਕੇ ਗੁਣ ਕੋ ਉਚਾਰਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਸੋ ਮਸਲ
ਕਚੀ ਜਾਂ ਹੈ ਨਦੇ ਨੇ ਦੇ ਨਾਂ ਕਾ ਕੁਸਮੁਲ ਨਹੀ ਪਾ
ਇਆ ਜਾਂਦਾ। ਸਿਖਾਂ ਨੂੰ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਨੇ ਮਾਪ ਕਿਰਪਾ ਕਰਦੇ ਤੇ ਹੈ ਸੋ ਤੇ ਸਾਂ ਨੇ ਤ ਕ
ਜੇ ਹੋ ਕਰ ਉਚਾਰਨ ਕਰਨਾਂ ਸਾਰੀ ਸੀ ਗਤ ਨੇ ਤੁਰ
ਦੇ ਫਿਰ ਦੇ ਕੀ ਮਕਿਰ ਤ ਕਰ ਦੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਹੁਕ
ਮ ਹੈ। ਅੰਗਾ ਹਕੂਮਤ ਗਾਪਿ ਛਾਹ ਫੇਰਨ ਮੇ

ਹਰਿ ਕਾ। ਨਾਨਕ ਸਿ ਚ ਸ ਦੇ ਹ ਵ ਹ ਬ ਹ
 ਰ ਨ ਹ ਵੀ ਜ ਨ ਮ ਜ ਸੋ ਪ ਲ ਸ ਜੀ ਜੀ ਮ ਨ ਕ
 ਕਾ ਜੂ ਨਾ ਕੋ ਵ ਡਾ ਦੁਖ ਹੈ ਤੇ ਮ ਨੁ ਥਾ ਜ ਨ ਮ
 ਥੋ ਬ ਨਾ ਕ ਹ ਹੈ ਭ ਜ ਨ ਟ ਨ ਇ ਸ ਨ ਫ
 ਹੋ ਹ ਥਾ ਮਾਂ ਵ ਦ ਹੈ। ਤੇ ਦਿ ਹੁ ਬੀ ਗੁ ਭੁ ਜੀ
 ਹੁ ਕ ਮ ਹੈ। ਏ ਥ ਹੁ ਨਾਂ ਮ ਹੁ ਭੁ ਲਿ ਮਾਂ ਫਿ
 ਹੁ ਥ ਨ ਕਿ ਥਾ ਭੁ ਪਾਇ। ਜੋ ਨੀ ਜ ਭੁ ਭੁ ਵ ਦ
 ਮ ਹਿ ਦਿ ਚਾ ਵ ਸ ਵ ਪ ਚ ਹਿ ਪ ਫਾ ਹਿ।

ਨਾਂਮ ਵਿਚ ਸਬਦੁ ਤਿਆਲੀ ਮਾਂਗੁ ਰੂਜੀ
 ਕਹੀ ਮਾਂਹੈ ਨਾ ਤਿਨ ਕਉ ਮਿਲ ਨ ਕਉ ਮਾਈ
 ਮਾਸ ਦੁਖ ਸੀ ਮਾਸ ਦੁਖਾਉ ਤਿਨ ਮੁਖਿ ਏਕੋ
 ਨਿਕਲਹਿ ਤਿਨ ਮੁਖ ਸਚਾ ਨਾਉ ॥ ਗੁਲੀਸ
 ਮਕੀਤਾਂ ਮਮਿਤ ਦੁਤਿਆਲੀ ਹੋ ॥ ਮੇਰੀ ਜ
 ਮਮਤਿ ਹੈ ਮੇਕੀ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ॥ ਜੇ ਮੇਰਾ
 ਬੁਰਾ ਠਿਕੁ ਦਹਾਂ ਕੇ ਸੀ ਗਰਬੀ ਚਿਰ ਕੇ ਜੇ ਬੁ
 ਜੇ ਲਾਗੇ ਨਾ ਦੁਖ ਸੇਰੁ ਰੂਜੀ ਕਾਹੁ ਕਮਾਂ

ਜੇ ਸਦਾ ਪਹਿਰ ਦੇ ਇਸ ਨਾਨਕ ਰੇਗਾਤ ਹਰਿ
 ਦੀ ਸੇਸ ਸੇਤ ਕੇ ਸੀ ਤੇਗਾ ਰਬਾਂ ਲੀਕਾ ਤੇ ਨਾਂ ਮਥਾ
 ਚਿਤਾਰ ਕਰੇਗਾ ਚਿਸਕੇ ਮੇਰੀ ਦਾਨ ਕਾ ਪੁੰਨ
 ਹੁੰਦੇ ਹੋ। ਫੇਰ ਸੁਦਰ ਨਕਾ ਫੇਰ ਰੁਪੇ ਕਾ ਫੇਰ
 ਤਾਂ ਬੈਕਾ ਫੇਰ ਅੰਨ ਕਾ ਫੇਰ ਦੂਧ ਕਾ ਫੇਰ ਦਿ
 ਨਚ ਜੇ ਪੁੰਨ ਕੁਸੁਨ ਹੀ ਪੀਤਾ ਪੈਂਦੇ ਲੇਦੁ ਹੋ
 ਇਹੁ ਕਮ ਹਾਰਾ ਜਦ ਸਦੇ ਪਾਤਸਾਹੁ ਜੀ
 ਮੁਖਾਰ ਬਿਦਕਾ ਹੋ ਸੇਜਿ ਤਨਾਂ ਬਨਾਮਾ ਵੇਖਿ

ਤਨੀਗਤ ਤੇ ਜਰੂਰ ਕਰਣੀ। ਹੋਰ ਪਾਲ ਸਕੀ
 ਜਿਤਨੇ ਪੁਜਾਅੰਦਰ ਚਿਤਨੇ ਪੁਭੋਗ ਭਾਲੀ
 ਪਾਵਨੇ ਗੁਰੂਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਕੋ ਪਾਵਨੇ। ਓ
 ਆਪ ਪਾਵਨੇ ਤੇ ਜੇ ਕਰਾਇ ਕਘਰ ਤੇ ਨਾਂ ਪੁ
 ਜਾਅਵੇ ਤਾਂ ਏ ਚਾਰ ਸਿੰਘ ਰਲ ਕੇ ਕਰ ਲੈ
 ਲੁਗਾ। ਵਡਾ ਅਡੰਬਰ ਨਹੀ ਕਰਨਾਂ ਬਹੁਤੇ।
 ਤੇ ਏ ਸਿੰਘ ਨਹੀ ਕਰਨੇ ਕਰਨੇ ਜਥਾ ਸਕਤ ਪੁ
 ਜਾ ਦ ਕਰ ਕੇ ਭੋਗ ਪਾਏਨੇ। ਇਕ ਸਿੰਘ ਨੇ

ਸੇਲਿਖਾਹੇਕੇਮੇਰੇਤੇਬੁਲੀਕਿਨਹੀਹਿੰਦੀ।
 ਗੁਰੂਜੀਭੀਦਿਕਾਸਿਖਕੋਕਹਾਸੀਕੋਅਖਰ।
 ਜਿਅਕਰਤੇਓਸਨੇਕਹਿਅਸੀਮੇਰੇਤੇਅ।
 ਖਰਨਹੀਪੜਨੇਆਂਦਏ।ਤਾਗੁਰੂਜੀਨੇਹੁ ੫
 ਕਮਦਿਤਾਤੁੰਦਿਸਜਗਾਂਦਿਕਾਖਰਸੁਦਜ।
 ਇਅਕਰਤਾਂਹਮੇਸ਼ਾਂਸਦਨੇਤੇਫੇਰਲਗ।
 ਗਿਆਪਥਗਾਂਕਾਤਾਗੁਰੂਜੀਨੇਬਚਨਕੀ।
 ਸਿਖਾਜੇਦਿਕਾਅਖਰਬੀਨਿਤਸਿਖੇਤਾਂਸਿ।

ਲਵੇਂ ਤਾਂ ਭਿਅਮਖਰਪੜਗਿਆਸੇਖਲ
 ਸਾਜੀ ਇਕਦੋਤਕਾਂਕੀ ਠਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ
 ਬਾਣੀਕਿ ਠਹੇਜਵੇਗੀ ਸੋਭਾ ਲੀਬਾਂ ਲੀਸੁਬਨੇ
 ਕੀਠਕਰਨੀ ਬੁਢੇਬਾਲੇਨੇ ਮਾਲੀਬੀਬੀਨੀ ਤੇਸੁ
 ਬਨੇਪੜਨੀ ਤੇਜੇਬਾਣੀਪੜੇਗਾਭਜਨਕਰੇ
 ਗਾਤਭਿਸਕੇਦਾਸਤੇਸੁਖਸੁਖਹੋਨਗੇਤੇਰਿਜ
 ਕਾਵਿਚਭੀਬ੍ਰਕਤਹੋਓਗੀਤੇਸਰੀਰਵੀਅਰੇ
 ਗਾਰਹੋਗਾ ਸਤਕਰਕੇਮੀਨਲਾਂ ਗੁਰੂਸਾਹਿਬ

ਕਾ ਬਚਨ ਹੈ॥ ਗੁਰਮੰਤਰੀ ਨ ਸਜੇ ਪ੍ਰਾਣੀ॥
 ਰੀਤ ਨ ਮਰ ਰਿਸੁ ਨ ਹ॥ ਕੁਕਰ ਹਸੁ ਕਰ
 ਹਰਾਧ ਬਹਕਾਰ ਸੁਪਨ ਹਤੁ ਲਖ ਲਹ
 ਦੇਤ ਨਾ ਜੀ ਨਾ ਕੀ ਨਾ ਮਾਂਦੀ ਹੈ ਬਿਨਾ ਭਜਨ
 ਤੇ॥ ਸੋ ਜੀ ਮੇਲੇ ਸੇਵਾ ਸਤੇ ਲਿਖ ਚਾਹੇ ਬਲੁ
 ਕੰਠ ਕਰੇ ਕੇਏ ਹਜੀ ਭਜੀ ਨਾ ਵਿਚ ਨਾ ਜਾਂਦ
 ਨਾ॥ ਮੇਂ ਜਦ ਹਰਦਾਸ ਲਿਖ ਨ ਲਗਾਇਹ
 ਤਦ ਹੀ ਗੁਰੂ ਸਾਹਬ ਮਰੀ ਹਥ ਜੇਰ ਕਰਾ

ਰਜਕਰਦਾਹਾਂ ਬੇਨਤੀ ਕੋਹੇ ਗੁਰੂ ਸਾਹਬ ਜੀ
 ਜੇ ਤੈਨੂੰ ਹਛੀ ਲਗੇ ਸੋ ਮੈਂ ਬੇ ਲਿਖਦਾ ਟੀਕਾਂ ਤਾਂ
 ਜੇ ਗੁਰੂ ਸਾਹਬ ਮੇਰੇ ਤੇ ਲਿਖਵਾਂਦਾ ਹੋ ਸੋ ਮੈਂ
 ਲਿਖਦਾ ਹਾਂ ਭੋਜ ਦਾਹਾਂ ਸੀਗਤ ਕੀ ਚਿਗਾਭਾ
 ਦੀ ਮੇਰੇ ਮੈਂ ਤਾਂ ਕਿਆ ਮਤ ਹੋ ਜੇ ਮੇਰੇ ਮੈਂ ਮਤ
 ਦੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਮਲੇ ਛਾਂਕੀ ਕੋ ਦਵਿਚ ਕਿਉਂ ਮ
 ਦਦਾ ਦੇਖੇ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਕਰਤਾਰ ਦੇ ਰੰਗ
 ਤਮਾ ਸੋ ਕਰਤਾਰ ਕੀ ਇਖਾਵਤ ਹੋ ਹੋ

ਜੀਏਥੋਅੰਨਕੇਸਾਖੀਅੰਕੇਅਰਥਬਹੁਤ
 ਦਿਚਾਰੇਹੈਨਾ॥ਗੁਰੂਸਾਹਬਕੀਮਿਹਰਨਾਲ
 ਸਾਖੀਅੰਦਲਾਮਰੋਥੋਹਜ਼ਾਧੀਅੰਨਜੀ
 ਕੋਈਦੁਖਨਾਂਸੀਭਿਜਨਬਾਣੀਜੁਖਸਹਿਤ
 ਕਰਦੇਸਾਂਖਾਨਪੈਨਲਕੀਕੋਈਕਮਤੀਦੁਖ
 ਖਾਨਪੈਨਨਕੀਨਾਂਸੀ॥ਜਾਂਹੁਨਦੁਖਹੋਇ
 ਆਤਾਂਗੁਰੂਕੀਆਬਚਨਾਂਦਲਾਧੀਅੰਨ
 ਏਆਤਾਲਗੋਫੂਰਕਰਨ॥ਬਿਨਾਂਦੁਖਵੈਦ

ਕੀ ਦੂਤ ਨਹੀ ਕਰੀ ਦੀ। ਜਾਂਹੁ ਨ ਦੁਖ ਹੋ
 ਦਿਆ ਤਾਂ ਲਗੇ ਵੈਦਾ ਕੀ ਦੂਤ ਕਰਨਾ।
 ਸੋਭਾ ਦੀ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਸਾਖੀ ਅੰਕੇ ਬਚਨ
 ਸਤ ਹੋਨ ਪਰ ਅਰਥ ਬੋਧ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਕਰ
 ਦੇ ਬਿਨ ਨਹੀ ਹੋਵਾ। ਪਹਿਲੇ ਤਾਂ ਅਸੀ ਬ
 ਅੰਦੇ ਹੋਵੇ ਸੇ ਕੇ ਸਿਖ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਕੇ ਸ
 ਥ ਕਿਉਂ ਦਿਰੋ ਪਰਖ ਦੇ ਹੋਨ ਸੇ ਦੇ ਨਾਂ ਕੇ ਬ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਹੁਕਮ ਹੀ ਥਾ। ਰਿਅਾਨੀ ਧਿ

ਨੀਰੁ ਨੀਪਨਾਛਾ॥ ਨਾਂਮੁ ਜਪਤ ਪਰਪੁਰ
 ਮਹਿ ਆਛਾ॥ ਨਾਂਮੁ ਜਪਨ ਵਾਲਿ ਆਂਕੇ ਸਭ
 ਆਛਾ ਕਰਨਗੇ ਸੋ ਪੁਜ ਕੇ ਕੀਤਾ ਸਿਰਤਾਂ
 ਈ ਸਭਨੇ॥ ਸੋਭਾ ਈ ਦੇਹੁ ਕਿਸੇ ਸਮੇ ਕੇ ਫਿ
 ਰ ਕਾਰੇ ਹੋਏ ਹੋਂ ਨਾ॥ ਦੇਹੁ ਸਰਾਫੇ ਹੋਏ ਹੋਂ ਨ
 ਦੇ ਨਾਂ ਕੇ ਕੀਦੁ ਸਹੈ ਸਭ ਕੇ ਜੇ ਮ੍ਰਿਗ ਮੇ ਆਛਾ
 ਇਨ ਕੇ ਸੋਧ ਕਨ ਮੇ ਸੀ ਕਨ ਹੀ ਕੀਤੀ॥ ਹੋ
 ਰਖਾਲ ਸਾਜੀ ਆਖੀ ਆਂਕੇ ਬਚ ਸਤ ਹੋ

ਅ

153

ਗੁਰੂ ਸਾਹਬ ਕਾ ਬਚਨ ਹੈ॥ ਦੇਹੁ ਨੀਤ ਕਰ
ਕੇ ਸਤ ਸਾਤ॥ ਫੇਰ ਬਰਸ ਬੀਤ ਜਾਂਦੇ
ਸਸਤ ਸਤ ਰਾਂ॥ ਦੇਇ ਸਾਲ ਫਿਰਤਾਂ
ਮਿਲੈ॥ ਰੋਲੀ ਪੜ੍ਹੇ ਸਸ ਬਰਲੇ॥ ਸਰਬ
ਰਸ ਹੋਇ ਤੇਤੀਸਾ॥ ਸੇਖਾਲ ਜਾਚੁ ਦੇਹ
ਤੀ ਦੇ ਰੋਲੀ ਤਾਂ ਪੈ ਗਈ ਹੈ॥ ਮਗੋ ਜੋ ਕਲਕ
ਵਾਲੇ ਗੁਰੂ ਸਚੇ ਪਾਤ ਸਾਹੁ ਕਾਹੁ ਕਮ ਹੋ
ਪੁਰਾ ਪੁਰਾ ਵਰਤੇਗਾ ਸਤ ਕਰ ਕੇ ਮੰਨ ਲਾ॥

ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਕੀਲਿਖੁਨਹੈ ਅਗੇਤਾਂ ਬਿਲਿ
 ਅੰਕੇਨਾ ਸਕਾ ਸਮਾਂ ਹੈ ॥ ਤੇਗਾਂ ਸਦੀਕੇ ਮੁਕ
 ਮੁਕ ਜਾਂ ਲਕਾ ਬਚਨਹੈ ਸੋ ਸਭ ਪੂਰੇ ਹੋਵਨ
 ਸੁਰ ਹੋਨਾਂ ਚੋ ਤੀ ਦੇ ਮੇਰੇ ॥ ਅਸੀ ਬੀ ਅੰਦੇ ਹੁੰਦੇ
 ਥੋ ਕੋ ਜੇ ਕਰ ਚੋ ਤੀ ਮੇਰੇ ॥ ਆਤਮਾ ਅਗੇ ਭੀ ਸਭ
 ਕੁ ਸਹੇਵੇਗਾ ॥ ਸੋ ਚੋ ਤੀ ਦੇ ਮੇਰੇ ॥ ਕੁ ਸਕਹਾ ਥਾ
 ਸੋ ਸਭ ਸੁਹੇਦਿਆ ॥ ਆਹੈ ਤੇ ਅਗੇ ਵੀ ਸਭ
 ਸਹੇਵੇਗਾ ॥ ਅਗੇ ਦੇਖੋ ਕਰਤਾਰ ਦੇ ਰੰਗਤ

ਮਾਸੇਜੋਕੀਇਖਾਵਦਾਹੈ॥ ਹੋਰਜੇਸੀਗਤ
 ਨੇਲਿਖਾਥਾਕੇਪਜਾਬਮੈਤੁਸੀਕਿਦਾਅਵੇਗੇ
 ਸੇਖਾਲਸਾਜਬਸੇਬਸੁਰੀਫਿਰੁਗੀਤਾਂਅੰ
 ਵਾਰੋਭਾਈਅਗੋਗਾਰੁਬਿਅੰਤਹੈਜੇਚਾਹੇ
 ਸੇਕਰੇ॥ ਆਪਨੇਕਰਤਬਜਾਨੈਆਪਾਹੇ
 ਰਸੀਗਤਨੇਲਿਖਾਥਾਕੇਇਧਪਵੇਗਾਤਾਂ
 ਥੇਕਦੀਦੇਗਾ॥ ਸੇਖਾਲਸਾਜੀਇਧਕੇਸਮੇ
 ਸੁਬਸਿਧਾਂਨੇਮਿਲਕਰਕੇਦੀਹਛੀਜਗਾਇ

ਚਾਰਲੈਲੀ॥ ਓਥੇਕਟਲੈਲਾਂ॥ ਪਰਮਜੇਤ ०
 ਬਖੇਰਾਵੁਰਹੈਨਾਲੇਹਛੀਤਰਾਂਸੇਅਜੇਅ
 ਗਨਹਾਂਮੀਚੀਲਕੜੀਬਾਲਨਾਮਕਟਹੁੰਦ ०
 ਏਹੋਰਖਾਲਸਾਜੀਪ੍ਰਤੀਤਰਖਲੀਸੋਭਜਲ
 ਬਲੀਨਾਂਮਦਾਂਨਦਿਸਨਾਨਕਰਨਾਂ॥ ਪਾਠ
 ਗਾਇਹੁਘਾਲਜੇਕਰੂਗਾਓਸਕੀਬਿਰਖੀ
 ਨਾਜਾਓਗੀਗੁਰੂਜੀਕਾਬਚਨਹੈਇਕਤਿ
 ਕਨਹੀਭਿਨੈਘਾਲੇ॥ ਏਸਬਚਨਕੀਪ੍ਰਤੀਤ

ਰਖਣੀ॥ ਹੋਰਖਾਲਸਾਜੀਜੇਸਨਬੀਧੀਸਰੀ
ਰਛੁਤਜਾਵੇਤਾਂਓਸਦੇਪਿਛੇਕਿਸੇਰੋਵਲਾਂਪ
ਟਨਾਂਨਹੀ॥ ਜੇਕੁਸਬਲਾਮਾਵੈਜਥਾਸਕਤੁ
ਸਾਦਪੁੰਨਦਾਂਨਬਸਤਜਿਤਨਾਂਪੁਜਾਮਾਵੈਸੇ
ਕਰਨਾਂ॥ ਤੇਰੋਲੇਪਦਤੋਭਾਈਦੇਕਤਾਪੁਮੇ
ਸਰਤੇਬੇਮੁਖਹੋਲੀਦਾਹੈਤੇਸ੍ਰੀਰਕੋਭੀਕਿਸ
ਦਹੀਦਾਹੈਤੇਨਾਲੇਪਲੇਵੀਕੁਸਨਹੀਪੈਂਦਾ
ਤੇਜਿਸਕੋਰੋਵਦੇਹੈਨਓਸਨੂੰਵੀਖੇਦਹੀਦਾ

ਹੈ ਸੀ ਡਾ ਅਰੋ ਵਨ ਕਾ ਪਾਣੀ ਉਸ ਕੇ ਉਪਰ
 ਗਿਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਪਾਣੀ ਆਖਦਾ ਹੈ ਕੇ ਹੋ ਪ
 ਮੇ ਸਰ ਦੇ ਨਾਂ ਕੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਆਨੁਖ ਮਰੇ ਤਾਂ ਹ
 ਛਾਹੈ ਕਿਵੇਂ ਮੇਰੀ ਪਛਾਛਤ ਦੇ ਵਨਾ ਸੋ ਜੀ
 ਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕੋ ਸੁਖ ਹੀ ਹੋਇਆ ਤਿਹ ਥਪਲੇ ਭੀ
 ਕੁਸਨਾਂ ਪਿਆ ਤੇ ਨਾਂ ਕੁਝ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਨਾਲ ਹੀ
 ਫਲਗਾ ਸੇ ਮਹਾਂ ਰਾਜ ਜੀ ਕਿਹਿੰਦੇ ਹੋ ਨਾਂ ਕੇ
 ਸਾਕਿ ਮੁਲ ਨਕੀਏ ਚਿਤਾ ਮੰਤ ਪਛੇਤਾ

ਮੇ॥ ਜੇਖਾਲ ਸਾਜੀਭੁਜਨ ਬਾਣੀਯੜ
 ਕਰਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਮਰੀਗਲ ਮੇਪਲ
 ਪਾਣੀ ਕੇ ਹਥ ਜੇੜ ਕਰਗੁਰੂ ਮਤ ਦਾਨੁ
 ਮਦਾਨੁ ਸਿਟ ਕਰੁ ਰੋਸਾ ਮੰਗਨਾਂ ਬੋਨਤੀ
 ਕਰਕੇ ਮਰੇ ਜੇਗੁਰੂ ਜੀ ਕੋ ਭਾਵੈ ॥ ਖਾਲ
 ਸਾਜੀ ਕੋਈ ਹਮੇ ਸਾਭੀ ਸਾਡੇ ਮਰਗੁਰੂ
 ਨਹੀਰ ਹਿਲੀ ਸਮਾਂ ਸੋਈ ਤਜਾਵੇ ਗਾਖ
 ਵਰਨਹੀ ਜੇ ਸਾਡੇ ਕਿਤਨੇ ਕੁਪਾਧਥੇ ਗੁਰੂ

ਜੀਨੇ ਬੋਝੇ ਮੇਰੀ ਦੂਰ ਕਰਦੀ ਜੇਹਨ ਨਿੰਦ
 ਚੰਦ ਕਰਦਾ ਇਕੋ ਮੇਰੇ ਇਹ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ
 ਠੀਕੁ ਹੋਰ ਭਾਈ ਨੇਹਾਂ ਸਿੰਘ ਜੀ ਤੇ ਭਗਵੰ
 ਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਤੇ ਨਿਧਾਂ ਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਹੁਰ ਹਰ
 ਸਤੁ ਸਾਂਸਾਰੀ ਸੀ ਗਤ ਕੇ ਸੁਨਾ ਦੇਵੀ ਸ੍ਰ
 ਬ ਦੇ ਸਾਂਦਿ ਚ ਖਾਲਸੇ ਕੋ ਜੋਇ ਸਹਰਦ
 ਸ ਕੇ ਬਚਨ ਮੰਨੇਗਾ ਕਿਸ ਕਾ ਬਹੁਤ ਭਲਾ
 ਉਗਾ ਸਤ ਕਰ ਮੰਨਣਾ ਸੇਭਾਈ ਖਾਲਸਾ

ਜੀ ਸਾਰੀ ਬਾਤ ਮੇ ਅਖੀਏ ਖੀ ਹੈ ਆਪਣੀ॥
 ਭਜਨ ਬਣੀ ਭੀ ਸੀ ਗਤ ਵਲ ਲਿਖ ਦੇ ਗਾਂਤ॥
 ਸਾਡਾ ਕੋਈ ਕਿ ਮਨ ਹੀ ਖੜਾ ਪਰ ਉਪਕਾਰ ਵ॥
 ਸਤੇ ਲਿਖ ਦੇ ਗਾਂਗਾ ਰੂ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਚਿਟਕਰ ਕੇ॥
 ਦਿਨ ਕਰ ਦੇ ਹੈਂ ਨ॥ ਤਾਂ ਨਹੀ ਸਾਡਾ ਕੋਈ ਟਿਕਾਣਾ॥
 ਨਹੀ ਬਾ॥ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਤੇ ਬਿਨਾਂ॥ ਹੁਕਮ॥
 ਸਤ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤੇ ਹੈ॥ ਗੁਣੀ ਕੇ॥
 ਈ ਕਰਮ ਸਾਂਝੇ ਏ ਬੇਲੇ ਆਇਆ ਹੈ ਬੇਲੀ ਜ॥

ਹਗਾਟੇਹਟੁਖਾਂਕੀਥੀਪਰਬੈਹੜਕੁਸਭ
 ਜਲਬਾਲੀਕੀਤਾਸੀਨਾਂਅਧਰੀਕਹੀਸੋਸ
 ਨੂੰਦੇਤਨਾਂਗੁਰੂਜੀਕੀਸੁਨਨੇਕੋਲੀਦੁਖ
 ਨੇਜੇਨਹੀਂਆਵਨਾਦਿਤਾਗੁਰੂਜੀਸੁਨ
 ਪੜੇਕੀਰਾਖਤਾਹੈਦਿਹੁਬਿਰਧਸੁਆਮੀ
 ਕਾਹੈਗੁਲੀਦਿਹੁਚਿਲੀਸੁਬਦੇਸਾਕੇਵਸ
 ਸਤਿਲਿਖੀਹੈਸੁਬਕੇਸੁਨਾਦੇਵਨੀਜਿਥੇ
 ਤਸੀਸਾਵੇਜੇਹੜਾਤੁਹਾਰੇਪਾਸਆਵੇ॥

ਤੇ ਜੇਹੜਾ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਸਾ ਮਾਵੇ ਜੇ ਕਰ ਦੇ
ਈਹਾ ਹੋਤਾ ਉਤਰ ਕਰ ਕੇ ਦੇ ਲੀ ਜਿਥੇ ਮੁ
ਜੀਹਾ ਹੋਓ ਥੇ ਕੇ ਜੇ ਦੇ ਵਲੀ ਜਿਤਨੀਆਂ
ਚਾਹੇ ਉਤਨੀਆਂ ਚਾਹੇ ਉਤਨੀਆਂ ਉਤਰ
ਲੈ ਲੀਆਂ। ਨੈਲਾਂ ਸਿੰਘਾਂ ਧਾਰੇ ਮੇਰੇ ਪਾਸ
ਅਦਾ ਸਰਹੇ ਤਾਂ ਹਫ਼ੀ ਹੋ ਮੇਲਿਖ ਨਨਾ
ਜਾਂਦਾ ਬਾਈ ਨੈਲਾਂ ਸਿੰਘ ਜੇ ਤੋਂ ਮਾਪ ਕੇ
ਪਾਸ ਰਖੀ ਤਾਂ ਬਹੁਤੀ ਬਾਈ ਤੂੰ ਜਾਂਦੇ

ਇਖਾਂਵੀਂ) ਅੰਮ੍ਰਤਸਰਲਹੋਰਭੀਜਇਕੇ
 ਹਛੀਤਰਾਂਸਾਂਭਕੇਲੇਜਲੁਪੀਤੇਕੇਪਸੀ
 ਨਲਿਲਗਕੇਅਖਰਨਾਂਜੁਜਜਾਂਵਣ।
 ਹੋਰਕੁਈਫਿਰੀਗੀਕਾਨੋਕਰਨਾਂਕੋਈਹੋਵੇ
 ਜਿਹੋਊਗਾਜੇਬਹੁਤਾਮਓਖਾਹੋਊਗਾਭੁ
 ਈਦੇਨਾਂਕੋਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਿਅਨਕਰੁਤਾਂਤਕੀ
 ਮਾਰਕਾਹੁਕਮਹੈ॥ ਅਗੇਗੁਰੂਜੀਲੇਹੋ
 ਰਸਾਡੇਵਲਕੋਈਏਣੀਲਿਖੇਤਾਂਸੁਧ

ਲਿਖਨੀ ਕੋਈ ਕੋਈ ਚਿਨੀ ਮੈ ਜੀਆਂ ਵਦ
 ਹੈ ਕੋਬਹੁਤ ਖੰਡਤ ਕੋ ਸਿਰਪੇਰ ਨਹੀ ਹਥ
 ਸਕਾ ਆਂ ਵਦਾ ਹੋਰ ਕੁਈ ਸੁਬਰੇਖਾਂ ਕੀ
 ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਸਰਕੀ ਚਿਤ ਨੀ ਪੁਜਾ ਮਦੇ
 ਜਥਾ ਸਕਤ ਭਾਵੇ ਨੀ ਦਿਆ ਕਰਨ ਵਲੋ
 ਦੇ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਵਲੋ ਕੋ ਸੇਵਾ ਕਾ ਫਲ ਤੇ ਨੀ
 ਦਿਆ ਵਲੋ ਕੋ ਨੀ ਦਾ ਕਾ ਫਲਾ ਆਪ ਸੁਬ
 ਕਿ ਸਾਥ ਮਨੀ ਦਰਹਿਨਾ ਖਾਲ ਸਾਜੀ ਹੈ

176

ਨਾਂ ਬਿਲਿਅਾਂ ਕੋ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਇੰ ਉਰੁ ਰਮਪਾਇ
 ਆਹੈ ਚੰ ਚੋ ਚੰ ਗੋ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਕੋ ਕੁ ਕੇ ਤਮਾਰ
 ਜਪੇ ਸਲੈ ਨਗੋ ਅਗੋ ਵਾਂਗੁ ਸਿੰ ਵੇ ਚਰਾਇ
 ਆਪਾ ਸੋ ਪੋਹ ਲਿਆ ਸਾਏ ਹੁ ਚਿਹੀ ਸਿਧ
 ਹੋਂ ਨਾ ਲੋਕਾਂ ਵਾ ਕਹਿ ਆਮੈ ਨ ਕੇ ਦੇਹ ਸਭੇ
 ਪਿਛੇ ਪੈ ਗਏ ਹੋਂ ਨ ਤੇ ਭਾਈ ਸਾਡੀ ਤਾਂ ਸਲਾਹ
 ਮਨਸਾ ਕਿਸੇ ਕੋ ਕਖ ਦੁਖਾਂ ਵਨ ਕੀ ਭੀ ਨਾ ਸਾ
 ਇਕ ਗਉ ਕਾ ਤਰਸ ਨੀ ਕਾ ਆਂ ਵਦਾ ਹੋਂ ਹੁਨ ਵੀ

X

ਦੇਖਲਵੇਗਾਉਮੇਰਾਨਤੋਂਬਹਤਹੈਨਤੇਅ
ਵਰਾਨੁਇਕਵੀਨਹੀਹੈ। ਰੁਲਚੁਕਲਿਖ
ਗਕਿਬਖਸਨੀ। ਸ੍ਰੀਵਾਹਿਗੁਰੂਜੀਕਾਖਸ
ਸਾਸ੍ਰੀਵਾਹਿਗੁਰੂਜੀਕੀਛਤੇ
ਚਰਦਾਸਲਿਖੀਧੋਹਦੀਸਤਦੀ॥
ਸ੍ਰੀਮਤਉਨੀਸਿਸੰਤ॥੧੮੩॥

ੴ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤੇਹ ॥ ਲਿਖਤ ਮਹਾਰਾਜ ॥
 ਜਤੇ ਸਮੁਹ ਸੰਗਤ ਨਾਂ ਮਧਾਰੀ ਮਾ ਕੀ ਤੇ
 ਜੇਗ ਸਮੁਹ ਪੁਜਾਰੀ ਮਕਾਲ ਬੁਧੇ ਵਾਲੇ ॥
 ਕੇਸੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ ਸਿੰਘ ਵਾਹਿਗੁਰੂ
 ਰੂਜੀ ਕੀ ਫਤੇਹ ਬੁਲਾਈ ਪਵਾਂਤ ਕਰਾਈ ॥ ਹੇ
 ਰਾਇ ਹਰਗੋਬਿੰਦ ਕੇਵੀ ਬੁਲਾਈ ਪਵਾਂਤ ਕਰਾਈ
 ਨੀ ॥ ਹੇ ਰੂਜੀ ਮਤਲਵ ਦੇਹ ਹੇ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿ
 ਬਜੀ ਬੋਹੜੇ ਹੀ ਮੈਂ ਸਮਝ ਲੈ ਲਾਂ ਕੇ ਜੀ ਨਾਂ ਕੇ

ਕੂਕੇਆਇਹੋਤੇਰਾਂਮਸਿੰਘਕੋਜੇਕਹੀਏਹੋਸ
ਤਗਾਰਸੇਜੇਤਾਂਇਹੁਰਚਨਾਂਦਸਮੇਂਪਾਤ
ਸਾਹੁਕੀਮਲੁਮਹੀਦੀਤਾਂਤੇਤੁਸੀਸਾਰੇਏ
ਸਾਕੇਪੁਜਾਰੀਤਨਖਹਿਬਖਸਾਦਹੁਹ
ਬਜੇਜਕੇਤਾਂਗੁਰੂਬਖਸੀਦਹੇਗਲਮੇਪ
ਲਾਪਾਕਰਾਮਾਖਹੁਕੋਮਸੀਭੁਲਗਾਏ
ਹਾਂਤਾਂਗੁਰੂਬਖਸਲੇਵੇਗਾਕਹੋਕੋਮਸੀ
ਗੁਰੂਜੀ ਕੇਸੁੰਗਕੇਨਹੀਜਾਂਨਸਕੇ॥

ਤੋਹੁ ਕਮ ਕਬੂਲ ਕਰੋ ਜੇ ਨਾ ਮਧਾਰੀ ਕ
ਰਾਇ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਸਾਂ ਨੇ ਬਜ਼ੀ ਮਨ ਮਤ ਕੀਤ
ਹੈ ਸਭ ਨੇ ਰਲ ਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਹੁਕਮ ਨਾ
ਟਾਵਾ ਬੰਨਿਆ ਮਾਹੈ ਅਰ ਤੁਸੀਂ ਜਾਂ ਨਦੇ
ਹੋ ਕੇ ਦਿਹੁ ਹੁਕਮ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਨਹੀਂ। ਰਾਮ
ਸਿੰਘ ਨੇ ਹੀ ਰੂੜਾ ਪੜ ਕਰ ਲੀਤਾ ਹੈ
ਕਰਾਂ ਮਪੜ ਕੇ ਤਾਂ ਤੇ ਭਾਈ ਰਾਂ ਮਸਿੰਘ
ਕੇ ਨਾਂ ਮਧਾਰੀ ਤੁਹਾਡੇ ਮਗੇ ਕੀ ਮਚ

ਜਹੰਨ ਕਿਉ ਕੇਤੁ ਸੀਆ ਪਭੀ ਵਡੇ ਹੋਤੇ ਤੁ
 ਮਾਰੇ ਪਖੀ ਵੀ ਤੋਹੈ ਨਰਾਜੇ ਬਲਧਾਰੀ ਸੁ
 ਰਿਰਲ ਕੇਰਾ ਮਸਿਘ ਕੇਤੁ ਤੋਹੈ ਦੂਰ ਕਰੇ
 ਦੇਹਾਂ ਬਾਤਾਂ ਤੇ ਇਕ ਕਰੇ ਜੇਤੁ ਹਾਂਠੁ ਹਛੁ
 ਲਗੇ ਜੇ ਕਰੇ ਹੇਹਾਂ ਤੇ ਇਕ ਨਾਂ ਕੀਤੀ ਤਾਂ
 ਤੁਹਾਡੇ ਪੇਸ਼ਾ ਆਵੇਗੀ ਦੇਹੁ ਮਤ ਮਤ
 ਤੁਸੀਂ ਵਰਤੀ ਹੋ। ਜੇਤੁ ਸੀ ਕਿਹੋ ਕੇ ਕਦਾ
 ਦੇਹੀ ਤਾਂ ਭਾਈ ਕੇਹਤਾਂ ਮੁਕਰਾ ਦੇਹੈ ਨਾ॥

ਹੁੰਨਕਦਮਰਹਿਗਦੇਹੈਨਾ। ਤਕਜੇਹੋਕੇ
ਕਰੋਇਕਬਾਤਜੇਦੁਖਕਰਰਹੇਗੇਤਾਂ
ਤੁਮਾਰੀਮਬਹੁਤਵਿਗੜਜਾਵਿਗਾ
ਸਭਤੇਹਛੀਬਾਤਹੈਸੋਕਰੋਦੇਹੁਬਾਤ
ਨੀਨਾਂਜਾਨਲੀ। ਸਾਡਾਤਾਂਜੋਵਿਗੜ
ਨਾਂਥਾਸੋਵਿਗੜਚੁਕਾਹੈਮਬਤੁਮਾਰੇ
ਦੁਹਾਰੀਅਲੀਹੈਨਾਲੇਤੁਮਾਰੇਪਖੀਅ
ਕੀਹੈ। ਦੇਹੁਜੇਮਸਾਂਲਿਖਿਆਹੈਸੋਅ

ਵਾਗਉਣਨਾਂ ਜਾਨਨਾਂ॥ ਜੇਕਰਗੁਰੂਜੀ
 ਕਾਕਹਿਨਾਂ ਝੂਠਹੈ ਤਾਂਦੇਹਥੀਝੂਠਹੈਵੇ
 ਗਾਤੇਗੁਰੂ ਜੀਕਾਹੁਕਮਤਾਂਸਦਾਹੀਸ
 ਚਾਹੈਤਾਂਦੇਹਥੀਸਚਹੈਹੁਣਦੇਰਨਹੀ
 ਕਰਨੀਦੇਬਾਤਾਂਤੇਇਕਕਰਲਵੇ॥ ਤੇ
 ਜਿਸਦਿਨਤੁਸੀਨਾਂਮਧਾਰੀਪੰਥਕੇਮ
 ਦਾਦੇਵੇਗੋਦੇਰਾਮਸੀਸਾਹੇਦੇਸਾਂਕੇਨਾਂ
 ਮਧਾਰੀਤੁਮਾਰੇਤੇਤਨਖਹਲੁਮਾਲੇਵੇ

ਗੇਤੇ ਅਗੰਦੀ ਨਹੀ ਬਖਸਾਵਦੇ ਭਾਂਦੇ
 ਤੁਸੀਂ ਕਿਤਨਾਂ ਕਹੇ ਸਾਰੇ ਅਕਲੇ ਹੋ ਕਰਪੁ
 ਜਾਗੀਤੇ ਨ ਲੇਕਾਲੀ ਪੋਸ ਨਿਹੰਗਾ ਬੋਝੇ
 ਲਿਖੇ ਕੋਬਹੁਤਾ ਜਾਨਣਾ ਜਿਥੇ ਜਿਥੇ ਮ
 ਗੇਲਿਖ ਕਰਕੇ ਜਿਅਹੈ ਤਸਾਂ ਨੇ ਕੇਲਾਂ
 ਮਧਾਰੀ ਕਲਾਂ ਅਜਪਾਏ ਹੋਨ ਚਿਥੇ ਚਿਥੇ
 ਦੇ ਸਹਰਦਾ ਸਕਾਭੀ ਹੁਕਮ ਸੁਣਾਂਦੇ ਵ
 ਟਾਂ ਉਕਨਾਂ ਨਹੀਂ ਸਾਰੇ ਅਕਲ ਭੀਰੋਤਿ

ਰੀਦੇਹਫੇਲੀਹੋਕੇਕੁਕੇਕਲਾਂਮਪੜਦੇ
 ਹੋਨਾ।ਜਿਸਤਾਂਤੁਖਮਾਰੀਹੋਹੁਨਦੇਹਥੀ
 ਖਵਰਕਰਦੇਵੇਕੇਕੁਕੇਦਿਹੁਆਂਧੇਹੋਨ
 ਸਭਨੀਥਾਂਦੀਕਰਦਿਹੁਤਗੜੇਅਗੇ
 ਵਾਂਗੁਸਿਖੀਨਿਬੰਨਪਾਇਆਤੁਸੀਧੀਨਹੇ।
 ਤੇਜਿਤੁਨਾਂਓਰਤਸੀਦੇਹਾਂਬਾਤਤੇਦਿ
 ਕਨਕਰੋਓਤਨਾਂਓਰਤਸਾਂਦਾਕਹਿਨਾਂਦਿ
 ਓਲਗਦਾਹੈ।ਓਤਨਾਂਓਰਅਸੀਤਨਖ ०

ਹਬਖਸਾਵਨਨਹੀਖਜੇਦੇਭਾਂਦੇਤੁਸੀਂ
 ਤਨਾਂਬਕੇ। ਓਤਨਾਂਦਰਤੁਸਾਂਦਾਕਹਿਲੁੰ
 ਸਾਨੂੰਇਉਲਗਦਾਹੈਜਿਸਤਾਂਬੂਤਕੀਇ
 ਟਹੁੰਦੀਹੈਭਾਂਦੇਤੁਸੀਂਕਿਤਨਾਂਕਹੇਤੇਮੇ
 ਤਨਾਂਚਰਜੇਦੇਬਾਤਾਂਅਖੀਅਹੈਨਉਨਾਂ
 ਵਿਚੋਂਇਕਕਰਲਵੇਗੇਤਾਫੇਰਅਸੀਅ
 ਪਹੀਤੁਹਾਭੇਅਗੇਹਬਜੇਜਕੇਖਜੇਹੇਜਾਂ
 ਵਾਂਗੇਸਾਰੇਦੇਸਾਂਕੇਨਾਂਅਧਾਰੀਜੇਅਰਜੀ

ਹੋਵੇ ਸੇਤ ਨਖਾਹਲਾ ਵਸੀ ਪਹਿਲਾਂ ਤੁਸਾਂ ਸਾਂ
 ਨੁਤ ਨਖਾਹਲਾ ਵਸਨੀ ਨਹੀਂ ਮਾਥਨਾ ਦੇਹਾਂ ਬ
 ਤਾਂ ਤੇ ਇਕ ਕਰ ਨਕਾ ਉਪਾਇ ਕਰੋ ਜੇ ਕਰਨ
 ਹੀ ਉਦਮ ਕਰਨਾਂ ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੁਪ ਕਰਰ
 ਹਿਲਾ ਸੀ ਤੁਸਾਂ ਕਾਕੀ ਹਨੁ ਕਸਾ ਨਹੀਂ ਦਾਸੀ ਹ
 ਨੁਤਾਂ ਤੁਸਾਂ ਦੀ ਤਾਂ ਹੀ ਪਤਰ ਹਿੰਦੀ ਹੋ ਜੇ ਨਾਂ ਮ
 ਧਾਰੀ ਪੰਥ ਕੋ ਮੇਲਾ ਕੇ ਦਿਖਾਵੇ ਨਹੀਂ ਤਾਂ

ਸਿਥੇ ਸਿਥੇ ਕਿਨੇ ਕਲਾਂ ਮਲਿਖ ਕੇ ਫੇਰ
 ਹੋਓ ਓਥੇ ਭੁਮਾਰੇ ਮੁਹ ਉਪਰ ਮੀਦੀ ਪਉ
 ਗੀ ਮਿਦਾ ਦੇ ਹੋ ਚਾਹੇ ਸਾਰੇ ਲਗ ਕਿ ਚਹੇ
 ਬੋਹ ਝੇ ਲਗ ਕੇ ਤੇ ਇਕੋ ਮਿਲ ਪਵਾਹ
 ਬਜੇ ਕਰ ਬਖਸਾਵੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਿਲ ਕਰ
 ਸਾਂਝੀ ਭੀ ਅਪਾਰੇ ਤਾਂ ਮਸੀਹ ਬਜੇ ਕਰ
 ਰਬ ਖਸਾਇ ਲਵੇ ਗੇਤੁ ਸਾਂਕੇ ਅਗੇਤ
 ਜੇ ਮਰ ਜੀਤ ਨਖਾਹ ਲਾ ਲੋਵ ਲੀ ਮਸੀ

ਅੰਪਲਾਂਦਿਲਾਜਾਪਹੀਦਸਦੇਹਾਂ
 ਜੋਤਹਾਂਨੂੰਹਛੀਲਗੇਸੋਕਰੇਅਗੇਹੋਰ
 ਕੀਲਿਖਨਾਹੈਜੋਕਰਤਸਾਂਤੇਦੇਹਾਂਤੇਇ
 ਕਵੀਨਾਹੋਈਤਾਤਹਾਂਨੂੰਹਛੀਲਹਉਮ
 ਏਬਚਿਰੀਦੇਸਬਾਬਕੀਪ੍ਰਤੀਤਜਾਨ
 ਲੀਅਸੀਭੂਖਨਹੀਬੋਲਦੇਦੇਸਬਾਬ
 ਹਿਦੁਬਦਹਿਗੁਰੂਮੀਦਿਹਿਗੁਰੂਸਬਕੇ
 ਹਿਰਦੇਵਸਸੁਆਮੀਹੋਰਖਾਲਸਜੀ

199

ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਦੀ ਬਰਸ ਹੋ ਗਏ ਹੋ ਨ ਕਹਿੰਦੇ
 ਅੰਕੇ ਕੁ ਕਿਓਂ ਤਨਖਾਹ ਬਖਸਾਵਹੁ ਤੇ
 ਅਸਾਂ ਨੇ ਦੇ ਸਕਰ ਕੇ ਨਹੀਂ ਬਖਸਾਈ ਅ
 ਸਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਾਣਿ ਅੰਕੇ ਆਗੁਤ ਹੋ ਨ
 ਅੰਧੇ ਹੋ ਨ ਮੋਤੀ ਆਫਿਰ ਹੋ ਨ ਕੇ ਬੁ
 ਧਰੁ ਪੀਏ ਤਾਂ ਉਤੇ ॥ ਮੋਤੀ ਆਜਿ ਸਕੇ ਨ
 ਤਾਂ ਉਪਰ ਫਿਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਚਿਸ ਦੇ ਨੇ ਤ ਦੇ
 ਨ ਕੇ ਤਾਂ ਹਛੇ ਹੁੰਦੇ ਹੋ ਨ ਪੁਨ ਜਰਨ ਹੀ ॥

ਵਦਾਂਦੇਖੰਨਕੋਤਾਂਤੁਸੀਭੀਸਿੰਘਦਿਖਦੇ
ਭੇਖਜਦਤੁਸੀਆਖਭਿਨੋਤਾਂਨਾਂਮਧਾਰੀ
ਕਲਾਂਮਜਪਦੇਹੈਨਤਾਂਸਿੰਘਨਹੀਤਾਂਮ
ਸਮੇਤੀਆਜਾਨੁਲੀਤਨਹੀਤਾਂਬਖਸ਼ਾ
ਹੀਲੇਂਦੇਤੁਸਾਂਕੋਈਸਾਡਾਪਰਵਾਰਤਾਂ
ਹੀਸੀਜਪਤਕਰਲੇਲੁੰਪ੍ਰਮਸਾਂਤਾਂਮ
ਖਿਆਭਾਈਦੇਹਨਾਂਮੀਨਿਆਂਪਾਸੇਕੀਬ
ਖਸਾਵਲਾਹੈਂਦੇਨਾਂਮਗਰਨਾਂਲਗਦੇਤੁ

ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਸਾਥ ਮਹਾਵਨੁ ਵਲੇ ਹੋਨ। ਤੇਏ
 ਰਾਮ ਸਾਂਕਹਿ ਅਕੇ ਦੇਖਹੁ ਤਾਂ ਸਹੀਲੀ
 ਤਕਨੀਹ ਛੀਉ ਦੀਰੈ ਹੁਨੇ ਨ ਮੋਤੀਆ ਦਸ
 ਤੇ ਨਾਂਹ ਤਿਨ ਖਹਿਬਖਸਾਵਹਾ। ਭੁਲਾਯੇ
 ਬੋਹੜਾ ਬਹੁਤਾ ਦਿਸਾ ਆਇ। ਛੇਤੀ ਤਾਂ ਕੀਮ
 ਭੁਤਾਂ ਕਾਹੂੰ ਦਾਹੈ ਤੇ ਹੁਨਾ ਮਸਾਂ ਜਾਇਆਂ
 ਕੇਤੁ ਸਾਂਕੋ ਅਜੇ ਤਾਂ ਦੀਕੁਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿਸਨ

ਲਗਾ ਕਿਉਂ ਕੇ ਹੁਨ ਤਾਂ ਦੀ ਕੁਸ਼ਨ ਹੀ ਦਿਸਨ
ਲਗਾ ਦੇ ਹੁਕਮਿੰ ਦੇ ਹੋ ਕੇ ਕੁ ਕੁ ਤਨਖਾਹ ਲਵਾ
ਵਹਾ ਸੋ ਜੀ ਜੇ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਗੁਰੂ ਦੇ ਰਾਹ ਬੰਦਿ
ਨਾਂ ਹੋ ਰਕੁਸ ਕਰ ਦੇ ਹੀ ਦੇ ਤਾਂ ਤੇ ਅਸੀਂ ਤਹਾਨੂੰ
ਜਾਂਦੇ ਕੇ ਦੇ ਹੁਕਮ ਰੇਖੇ ਹੋ ਨ ਕੇ ਦੇ ਨਾਂ ਨੇ ਸਾ
ਰਾ ਪਾਖੰਡ ਜਾਹਰ ਕਰਨੀ ਤਾਹੀਂ ਤੇ ਅਸੀਂ
ਰਾ ਭਾਈ ਦੇ ਹਾਂ ਰੰਧ ਸਾਹਿਬਾਂ ਤੇ ਬਿਲਾਂ ਹੋ

ਰਬਾ ਲੀ ਬੀ ਨਹੀ ਪੜਦੇ ਤੇ ਗੁਰਮੰਤ੍ਰ ਬੋਧਿ
 ਹੋਰਮੰਤ੍ਰ ਬੀ ਨਹੀ ਝਪਦੇ ਤੇ ਦਿਹੁ ਕੀ ਕਹਿ ਦਈ
 ਨਾ) ਫੇਰ ਅਸਾਂ ਜਾਂ ਲੁਲਿਅ ਕਿਸਰਾ ਫਾਂ ਕੀਜ
 ਗਾਤਾਂ ਠੀਕ ਬੈਠੇ ਹੋਂ ਨ ਪਰਾ ਅਖਾਂ ਤੇ ਮੰਨੇ ਹੋਂ
 ਗੁਰਸਬਦ ਕਰ ਕੇ ਜਾਂ ਲੁਲਿਅ ਗੁਰੂ ਸਾਹਬ
 ਕਾ ਬਚਨ ਹੋਂ) ਅੰਧਾ ਪਾਰਖ ਹੋਇ ਕੈ ਰੂਤ ਨ ਪ
 ਰਖ ਲੁਜਾਇ) ਰਤਨਾਂ ਸਾਰਨ ਜਲਦੀ ਅਵੈ
 ਅਪਲਖਾਇ) ਜਦੇ ਸਚੀ ਮਨੀ ਕਿਠੂ ਟੀਬੋ

ਉਠੇ ਤਾਂ ਧੁਨੀ ਕੋ ਸਚੀ ਤਾਂ ਸਭ ਲੋਕ ਜਾਂ ਲੁਏ ਹੋ
 ਨ ਕੋ ਸਰਾਂ ਫਤਾਂ ਹੋ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਤੇ ਮੀਧਾ ਕੋ ਦੇ ਨਾਂ ਤੇ
 ਕੀ ਪ੍ਰਥਮਾ ਵਲਾ ਹੈ ਫੇਰਾ ਮਸਾਂ ਦੇ ਸੇਤਰਾਂ ਕਾ ਹਿ
 ਮਾ ਕੋ ਦੇਖ ਛੇਤੀ ਨਾਂ ਕਹੋ ਮੀਧੇ ਤੇ ਨਾਂ ਹੀ ਤਨ
 ਮਾ ਹੁਬਖਸਾ ਵਹਾ ਭੁਲਾ ਤੇ ਪ੍ਰਥਮਾ ਛਾਂ ਉਕਸ
 ਦੇ ਸਾਮਾ ਦੇ ਮੇਤਰਾਂ ਨੂੰ ਮਜੇ ਤਾਂ ਦੀ ਨਾਂ ਲਰ
 ਦੇ ਸਨ ਪ੍ਰਥਮਾ ਵਕਿਉ ਕੋ ਮਜੇ ਬੀ ਦੇ ਸੇਤਰ
 ਹੀ ਕਹਿ ਦੇ ਹੋ ਕੇ ਨਾਂ ਮਧਾਰੀ ਚਿਤਨ ਪਾਹ ਬਖ

ਸ

ਸਾਦ੍ਹੁ ਸਚੀ ਮਨੀ ਕੋ ਬੁਝੀ ਦਸੀ ਜਾਂਦੇ ਹੋਤੁ
ਸੀਪ ਕੇ ਅੰਧੇ ਹੋਏ ਕਰ ਕੇ ਅਸੀਂ ਉਪਕਰ
ਹੋਰਾ ਰੂਜੀ ਬਾਹੁ ਕਮਰੇ ਛੇਤੀ ਕਰਨਾ ਭੂਤਾਂ
ਕੇ ਮਹਾਂਦਾਹ ਮਨੁਖਾਂ ਕਾ ਕੀਮਤ ਹੀ। ਸੋ ਜੀਅ
ਅਸਾਂ ਭੂਤਾਂ ਕਾ ਕੀਮਤ ਹੀ ਕੀਤਾ ਤੇਤ ਸਾਂਭੂਤ
ਕਾ ਕੀਮਤੀਤਾ। ਕੁਸਦੇਖੀ ਮਨ ਹੀ ਤਸਾਂ ਨੇ
ਕੁਸਖ ਰਖੀ ਮਨਾਂ ਕੋ ਲੀਧੀ ਰਜਨਾਂ ਕੀਤਾ
ਤਤ ਕਾਲ ਹੀ ਸਾਰਿ ਮਨੇ ਮਲ ਕੇ ਸਚੀ ਮਨੀ

ਕੋਈ ਨੀਕ ਹੋਇ ਨੇ॥ ਭੁਤਾਂ ਕਾ ਸੁਭਾ ਉਥਰ
 ਤਿਆ ਦੇਸ ਕਰ ਕੇਤੁ ਮਾਰੇ ਮਾਰੇ ਤਨਖਹੁ
 ਲਵ ਵਲ ਨਹੀ ਖੜੇ ਹੋਏ॥ ਪਰ ਫੇਰੁ ਹੁ
 ਨਭੀ ਤਨਖਾਹ ਲਵਾ ਉਵਾਸ ਤੇ ਪੁਕਾਰੇ
 ਕਰਖੜੇ ਹੋਜਾਏ ਹਾਂ ਪੁਜੇ ਦੇ ਬਾਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ
 ਅਖੀਆਂ ਹੋਨ ਸੇ ਤਨਾਂ ਮੇਰੇ ਕਰਕੇ ਸੋ
 ਤਨਾਂ ਮਧਾਰੀ ਪੰਥ ਕੇ ਮੇਲਾ ਦੇਵੇ ਤੇ ਜੇ
 ਠੀ ਮਲੀਹੋ ਤਾਂ ਸੁਦਾ ਦੇਵੇ ਨਾਂ ਮਧਾਰੀ ਮਾਕੇ

ਪਲਿਓਜੇਹੜੀਬਧੀਫਿਰਦੈਹੈਨਾਜੇ
ਕਰਨਹੀਕਰਦੇਹੋਹਨਤਾਂਪਹਿਲੇਕੋਰਾਂ
ਕਿਉਉਨਾਈਸੀਤੋਹੀਕੀਦੀਰੋਲੀਪਾਇ
ਸ੍ਰੀਤੀਹਛਾਦੇਖਲਵੇਜੇਬਾਤਬਨਦੀ
ਹੈਜੇਬਨਾਵੇਪ੍ਰਸਾਨ੍ਹੀਤਾਭਾਈਦਿਉਦਿਸ
ਦਾਹੋਕੋਈਕਰੇਕੇਮੈਚਲਦੇਹੜਦਹੀਜ
ਉਮੈਬੰਧਮਾਰਦੇਵਾਂਤਾਂਪਹਿਲੇਤਾਂਪਸ
ਦਾਹੀਨਹੀਜੇਕਰਕੋਈਪਾਵੀਲਵੇਤਾਂ

ਤਚਿਸਕਾਬੀਦਹੇਨਾਂਪਹਿਲੇਤਾਂਪਿਛਰੋੜ
 ਦਾਹੈਫੇਰਬਾਂਧੇਕੋਰੋੜਕਰਮਗਾਭੀਰੋੜਦਾ
 ਹੈ। ਦੇਤਨਾਂਨਕਸਾਲਚਿਸਬੀਧੋਪਾਵਨਮੇਹੀਦਾ
 ਹੈਤੇਤਸਾਜਤਿਨਾਂਮਕੋਪਵਾਹਮੇਬੀਧਾਪਾਇ
 ਮਾਹੈਤਾਂਦੇਖੀਦੇਤਸਾਕਕਰਿਵਾਲਹੀਦਾ
 ਹੈਜਿਸਦਕਤਤਸਾਪਰਵਾਹਮੇਬੀਧਪਾਂਦੁ
 ਨੇਕਾਮਰੀਭੁਕੀਤਾਤਾਂਮਜਾਂਜਾਂਲੁਲਿਮਾ
 ਕੇਦਿਹਤਾਂਮੀਨੇਮਾਗੁਹੈਨਸਾਬਮੁਹਾਦੁ
 ਨਵਾਲੇਹੈਨ। ਦੇਨਾਂਪਸੋਕੀਬਖਾਵਲੁਹੈ।

ਏਹਨਾਮਗਰਨਲਗੋਤਾਂਤੇਅਸੀਤੁਹਡੇਪ
 ਲੇਝੁਣੀਅਲੀਜਦੁਕੇਨਲਗੋਅਗੋਗੁਰਸਾ
 ਹੇਥਜਦੇਤੋਅਸੀਤਾਂਤੁਹਡੇਪਛਾਜੀਹਾਂ
 ਰਤਸਾਂਕੀਮੇਹਰਹੈਤੁਸੀਕੁਸਕਰੋ॥ਪਕਇ
 ਉਥਾਤਹੈਕੇਝੁਨਤਾਂਭਾਂਵੇਛੋਹਹੋਵੇਭਾਂਵੇ
 ਵਡਾਹੋਵੇਦੈਹਾਂਕੇਖੁਦਾਗੀਰੀਦੀਹਾਂ॥ਅਜੇ
 ਵੀਦੇਖਲਵੇਹਛੀਤਰਾਂਜੇਕਰਝੁਣੀਅਲੀਹੈ
 ਕੁਕੀਅੰਪਾਸਜਾਤੁਸਾਝੁਣਬੋਲਕਰਸੁਨ॥

201

ਕੇਰੇਲੀਧਾਇਤੀਹੈਹਛੀਤਰਾਂਪਰਖਕਰੇ
 ਦੇਸਬਾਤਿਕੀ। ਬਹੁਤਹੋਰਕੀਲਿਖਲੁਹੈ
 ਧੋਹਕਾਂਲਿਖਾਂਬਹੁਤਕਰਕੇਸਮੁਣਲੇਲੇ
 ਹੋਰਸਿੰਘਸਾਹਬਜੀਦੇਹਬਾਤਹੈ। ਕੇਤੁ
 ਸਨੇਉਨੀਸੈਉਨੀਦਿਚੌ੯੯੯੯੯੯੯੯
 ਧਮਾਲਾਤੇਮਾਖਾਮਾਕੇਤੁਸੀਨਾਂਮਧਾਰੀ
 ਸਰਚਨਖਾਹੀਹੋਤੇਤਨਖਾਹਥੈਬਿਨਾਂਨਤ
 ਤੁਹਾਨੂੰਕਿਸੇਰਾਹਦਵਾਰੇਮਥਾਦੇਕਨਦੇ।

202

ਹੈ ਤੇ ਨਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪ੍ਰਸਾਦ ਬੇਦ ਕੀ ਹਰ ਦਾ ਸਕ
 ਰ ਨੀ ਹੈ। ਤੇ ਹੋਰ ਵੀ ਮਾਰ ਕੁ ਦਗਾ ਲਗ ਲੇ
 ਦੀ ਬਹੁਤ ਕੀਤੀ ਤੇ ਮਸਾਂ ਤੁਹਾਂ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ
 ਲਿਆ ਦੀ ਮਜ਼ਤ ਕਰੇ ਦੀ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ
 ਤਾ ਸੋਹਣਾ ਮਸੀ ਦੇ ਸਬਾਤ ਕਾ ਉਤ੍ਰ ਤੁਹਾਂ
 ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿੰਦ ਸਹਰ ਦਾ ਸਕੇ ਆਦਮੀ
 ਲਿਖਾ ਹੈ ਕੇ ਤੁਸੀਂ ਹਥ ਜੋੜ ਕਰ ਤਨਖਾਹ
 ਖਸਾਵਹੁ ਸੋ ਮਸਾਂ ਤੁਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਵੇ ਹੀ ਬਾਂਤ

ਭਡੀਅਤੇਮਸੀਹੀਤੁਹਾਡੇਅਗੇਹਥਜੇ
 ਜਕਰਖਜੇਹੁਏਹਾਂਤਨਖਾਹਲਵਾਵਲ
 ਕੇਤੇਜੇਮਰਜੀਹੋਵੇਸੇਤਨਖਾਹਲਵਾਵਲ
 ਸਾਨੂੰਪ੍ਰਦਾਨਹੈਮਸੀਹਾਹੋਤੇਤਸੀਜਿਤੇ
 ਪਰਸਾਡੇਨਾਲਮਿਲਜਾਵੇਚੁਕਕਿਮਜਾਂਲ
 ਕਰਤਹਾਂਤੁਸਰਬਖਸਿਮਾਜਿਤਸਾਂਤਸਾਂਦ ०
 ਹਧਾਕੀਤਾਹੈਪ੍ਰਦੇਤਨੀਬਾਤਕਹਿਏਵੇਕੇ
 ਨਾਂਮਧਾਰੀਪੰਥਗੁਰਜੀਕਾਹੈਸਾਰੇਜਿਥੇ

204

ਤਿਥੇ ਆਖ ਪਲਿ ਆਹੈ ਕੇ ਨਾਮ ਧਰੀ ਥਰੁ
 ਰੂਕਾ ਨਹੀ ਰਾਤਿ ਆਰਣੀ ਸਾਸੁਟ ਰਾਮੇਰ
 ਸੁਬਗਾਰੁ ਦਵਾਰਿ ਮਾਮੇ ਲਿਖ ਭੁਭਿ ਮਾ
 ਹੰਤ ਸਾਨੇ ਕੇ ਨਾਮ ਧਾਰੀ ਕਲਾਮ ਜਪ ਦੇਹੈ
 ਇਹ ਨਾਮ ਕੇ ਕਿਤੇ ਛੋਹ ਨਹੀ ਦੇਵਨਾ ਸਿਧੇ
 ਤਾਤ ਹਾਂ ਨਿਗਾਰੁ ਕਾ ਨਹੀ ਮਲੁ ਮਹਿ ਦਾਤਾਨ
 ਦੇਹੈ ਕੇ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਨੇਹੀ ਰੂਭਾਖ ਜਾ ਕਰ ਲਿਖ
 ਹੈ ਭੂਟੀ ਬਾਤ ਬਨਾਨ ਲਈ ਹੋ ਕਲਾਮ ਧਰੁ

ਤਾਂ ਤੇ ਸਿਸਕੇ ਅੰਦਾ ਦੇ ਵੇ ਬਡੇ ਛੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਲ
 ਰਕਿ ਤੇ ਤਿਤਾ ਦਿਨ ਤੁਸੀਂ ਨਾਂ ਮਧਾਰੀ ਪੀਥਕੇ
 ਅੰਦਾ ਦੇ ਵੇ ਗੋਮ ਸੀਫੇਰ ਸਾਰੇ ਦੇ ਸਾਂ ਦੇ ਨਾਂ
 ਧਾਰੀ ਹਥ ਜੋੜ ਕੇ ਖੜੇ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਗੋਮ ਮਰਜ਼
 ਹੋ ਦੇ ਸੇਤ ਨਖਾਹ ਲਾਂ ਵਲੀ ਸਾਂ ਨੂਪ ਦਾ ਨਹੈ
 ਤੇ ਅਸੀਂ ਸਭਾ ਆਪਕਾ ਉਪਕਾਰ ਮੰਨਾਂਗੇ
 ਕਹਾਂ ਗੋ ਕੇਤ ਸੀਧੀ ਨਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਂ ਨੂ ਕੁਰਾ
 ਹੋ ਕਛ ਕੇਰ ਸਤੇ ਪਾਇਆ ਹੈ ਤੇ ਜੇ ਕਰ ਪ੍ਰੀਤ

206

ਰੂਪਾਨਾਹੋਉਤਾਂਹੀਮਿਦਜਾਉਗਾਤੇਭਾਈ
 ਦੋਹਬਾਤਹੋਕੇਮਨੁਖਕੀਥਕਾਈਤਾਂਮਨੁਖ
 ਹਟਸਕਦਾਹੈਤਾਂਮਕਾਲਪੁਰਖਕੀਥਲਦ
 ਮਨੁਖਤੇਨਹੀਹਟਦੀਜੇਕਰਕਹੋਕੇਹਟ
 ਮਿਦਾਤੇਇਦੋਪੁਸਾਰੋਫੋਜਦਾਰੀਨਹੀਰਾ
 ਜਾਮੰਗਰੇਜਕਾਹੈਤਾਂਭਾਈਝੂਠਹੋਦੋਹਬਾ
 ਤਾਂਕਿਉਕੋਰਾਜਫੋਜਦਾਰੀਨਲਖਝੂਭੀ
 ਤਾਂਨਹੀਹੋਇਆਮੀਤਸਕਤਨਲਹੋਇ

207

ਅਰੈ ਤੇ ਮੰਤ੍ਰ ਸਕਤ ਨ ਲਹੀ ਮਿਦਾ ਦੇ ਵੇਤ
 ਸਾਧਿਅੰਦੇ ਹੋ ਜੋ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਨੇ ਹੀ ਕੀਤਾ ਹੈ
 ਕੂਕਾ ਬਤਾਰਾ ਮਸਿਘ ਅਕਲੇ ਦਾ ਕੀਤਾ ਤਹੁ
 ਸਾਧਿਅੰਤੋ ਨਾਂ ਮਿਦਸ ਕਿਆ ਤਾਂ ਜਾਂ ਨਾਂ
 ਪੰਥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤੇ ਜੋ ਕਹਿੰਦੇ ਕਦ
 ਕੀਤਾ ਸਾਧਿਅੰਤੋ ਨਾਂ ਮਿਦਾ ਮਾਤਾਂ ਤਸੀ
 ਤਨਖਾਹ ਕੀ ਲਾਵੇਗੇ ਤੇ ਬਖਸੇਗੇ ਕੀਤਾ
 ਨੁਬਤੀ ਨਮੋ ਸੀ ਹੋਵੇਗੀ ਤਿਹ ਜੋ ਤਨਖਾਹ

ਲਾਂਵਲਕੇਆਂਦੇਹੋਮਗੋਤਸੀਜਲੇਗਾਈ
 ਜਿਸਪਾਸੇਕੁਜਹੋਊਥਸੇਪਾਸੇਮੁਕਜਾਉਮੁ
 ਕੁਜਮੇਫੁਰਤੀਚਲਾਕੀਤਾਂਬਹੁਤਉਂਦੀਹੋ
 ਪਦਮਕਨਹੀਉਂਦੀਸਚਬਰਾਬਰਹੋਰਜਿ
 ਸਕੰਮਕੋਤਸੀਲਗੇਨਾਲਸਿਪਸਭਾਵਲੀ
 ਅੰਕੋਵੀਨਾਲਲੇਲਾਂਕੁਛਬਾਕੀਨਾਂਰਖਲੇ
 ਈਨਾਲਓਨਾਂਕੋਭੀਸਾਮਲਕਰਲੇਲਾਂ
 ਜਿਸਕੰਮਕੋਤਸੀਲਗੇਜਸਨੇਜਿਸਨੇਮੁ

ਨ

ਕਤ ਸਰਜੀ ਕਿਲਾਂ ਮਲਿਖ ਕੇ ਰੇ ਜੀ ਹੋ ਅਪਨੀ
 ਸਹੀ ਖਕੇ ਫੇਰੀ ਹੋ ਸਾਰੀ ਅਸਥਾਂ ਨੀ ਸਾਰੇ ਸਿ
 ਅਸੁ ਦਾਰ ਰਾਜੇ ਖਾਲ ਸੇ ਦਾਲ ਹੁਪੀ ਦਿਨ
 ਕੇ ਲਾਇ ਤੇ ਹੋ ਨਾ ਇਹ ਸੁਥਾ ਆਪ ਕਾਹੀ ਭਿਖ
 ਕਾਰ ਹੋ ਧੀਨ ਹੋ ਤਸਾਂ ਸਿਖੀ ਕਿ ਬੀ ਨਾਪਾਇਆ
 ਤੇ ਰਖਾਇ ਖਾਇਆ ਹੋ ਜਿਥੇ ਨਾਂ ਮਧਾਰੀ ਗੁ
 ਰਕਾ ਅਸਥਾਂ ਨ ਜਾਨ ਕਰ ਮਥਾ ਦੇ ਕਲਾਤ
 ਇਹੋ ਰਾਂ ਮਗੋ ਪੁਜਾਰੀ ਮੁਸਿਖ ਦੂਰ ਦੂਰ

ਕਰਕੇਪੈਦੇਹੈਨਾਸਭਨਾਂਦੇਸਾਂਕੀਗਾਰ
ਦੁਵਾਰੀਜੇਕਰਸਿੰਘਓਨਾਂਪਾਸੇਸਿੰਘਓਨ
ਪਾਸਹੁਪੁਛਦੇਹੈਨਕੇਕਿਓਨਹੀਅਥੁਦੇ
ਕਲਦਿਦੇਤਾਂਅਗੋਓਹਆਪਦੇਹੈਨਕੇਤੁ
ਸਾਂਕਾਕੀਹਦਾਸਤੋਹੈਗਾਰਦੁਵਾਰੀਆਨਾ
ਮੁਸਲਿਆਂਕਾਤਾਂਸਿੰਘਪੁਛਦੇਹੈਨਕੇਤੁਸ
ਮੁਸਲੇਕਿਓਕਹਿਦੇਹੈਸਾਂਨ੍ਹੀਅਸੀਤਾਂਸਿ
ਘਹਾਂਗਾਰੂਜੀਕੇਤਾਂਓਹਕਹਿਦੇਹੈਨਕੇਸਾਂ

ਨੂੰ ਅਕਾਲ ਬੁਰੀ ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਮਾਇਆ ਹੈ ਵਡੇ
 ਵਡੇ ਮਹਿਤਾਂ ਦੀ ਸਹੀ ਨਾਲ ਤੇ ਅੰਤ ਬੁਰੇ ਮਹਿ
 ਤਾਂ ਨੇ ਸੁਣ ਤੇ ਨਹੀ ਬੋਲ ਪਾ ਲਿਆ ਜਾਵੇ ਪਰੰਤੂ
 ਰਹੇ ਨਾਂ ਤਾਂ ਸਿੰਘ ਮੁੜ ਕਰਕੇ ਹਿੰਦੇ ਹੋ ਨਕੇ ਹੋ
 ਗੁਰੂ ਤੇ ਗੀਰ ਜਾਇ ਸੋ ਅਸਾਂ ਹਿਰ ਹਰ ਦਾਸ
 ਰਹਾ ਭੇ ਸਾਂ ਮੇਰੇ ਜੀ ਹੈ ਤੁਸੀ ਮੁਖ ਹੋ ਸਾਰੇ
 ਪੰਜਾਬ ਕਾ ਅਕਾਲ ਬੁਰੀ ਵਾਲੇ ਤੇ ਨਾ ਲੇਤਾ
 ਭੋ ਪਾਸ ਸਿੰਘ ਸਭਾ ਲਗਾਈ ਹੈ ਤੇ ਤੁਸੀ

ਆਪਦੀਵਡੇਤੇਤਹਾਡੇਪਖੀਭੀਵਡੇਹੈ
 ਨਰਾਜੇਬਲਪਾਹੀਦਿਹਾਕਿਸਾਮੁਕਾਛੁਡੇ
 ਜਿਸਤਾਂਮੁਕਦਹੈ॥ ਪਾਇਆਭੀਤੁਹਾਂਦਹ
 ਟਿਆਹੈ॥ ਭਾਈਜੋਬਾਂਲਸਿਖਾਂਦਾਰਖੇਤੇ
 ਪੜੇਕਲਾਂਮਸੇਬਡਤਨਖਾਹੀਹੈ॥ ਤੇਜੇ
 ਕਰਬਾਲਵੀਸਿਖੀਕਾਰਖੇਤੇਬਾਂਲੀਭੀਦੇਹ
 ਰੰਧਸਾਹਿਬਾਦੀਬੰਬਿਨਾਂਹੋਰਨਾਂਪੜੇਤੇਮੰ
 ਤਬੀਸੇਈਜਪੇਜੇਦਸਾਂਗਾਭੁਆਕਾਹਕਮ

ਹੋਵੇ ਤੇ ਭਿਸਕੇ ਦੂਰ ਦੂਰ ਕਰਨਾ ਤੇ ਨਾਲੇ
 ਮੁਸਲੇ ਕਰਿ ਦਿਤੇ ਨਾਲੇ ਮਾਰਨਾ ਹਟਾਵ
 ਨਾ ਗਾਰ ਸਬ ਦਤੇ ॥ ਦੇਹੁ ਤੁਸੀ ਮਾਪਨੇ ਮ
 ਨ ਮੇਵਿ ਚਾਰ ਕਰੋ ਕੇ ਚਿਹ ਤੁਖਾ ਹੀ ਹੈ ਨਜਾ
 ਮਾਰਨੁ ਹਟਾਵ ਨਵਾ ਲੇ ਤੇ ਭਾਈ ਮੁਸੀਤ
 ਬਾਂਟੀ ਗੁਰੂ ਗਰੰਥ ਸਾਹਿਬਾਂ ਕੀ ਪੜ੍ਹ ਦੇਹਾਂ
 ਤੇ ਮੰਤ੍ਰ ਸੇਜ ਪਦੇਹਾਂ ਜੇ ਦਸ ਗੁਰਾਂ ਮੇ ਪੂਰ
 ਦਹੈ ਤੇ ਨਹਿ ਗੰਨਾ ਗਿਆ ਮੇ ਪੂਰੁ ਲਹੈ ਤੇ

ਨ

ਟੋ

ਟੀਪਗਾਂਦਾਸਾਂਨੂੰਕੋਈਡਰਪਾਪਨਹੀਭਾਂਵੇ
 ਕਿਸੇਕੀਰਹੇਛਾਹੋਕੀਲਹੇਕਿਉਕੇਡਰਪਾਪ
 ਹੋਉਤਾਂਜਿਨਾਂਕਾਹੁਕਮਹੈਭਜਨਬਾਂਟੀਕਰ
 ਨਕਾਭਿਹਜਾਂਨਲੁਟਸੇਪਾਤਸਾਹੀਆਂਕਿਉ
 ਕੇਬਿਨਾਂਭਜਨਬਾਂਟੀਤਾਂਕਿਸੇਕੀਨਹੀਲੈਯ
 ਤੇਜੇਕਰਕਹੇਕੇਅਨਾਂਗਾਂਬਰਸਾਂਪਿਛੇਦਿਉ
 ਬਾਤਕਿਉਕਹਿਦੇਹੋਤਾਂਸੁਨੇਕੇਅਸੀਤਰ
 ਤੇਤਰਫਦੇਖਦੇਰਹੇਕੇਅਜਕਲਮੁਜ

ਕਿਸੇ

ਜਾਂਦੇ ਹੈਨ॥ ਜਦ ਤੁਸੀਂ ਮਨ ਰਾਬਰ ਸਦਿ
ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਰਹੋ ਹੋ ਕੇ ਕੁ ਕਿਓ ਤਨ ਮਾਹੁ ਬਖ
ਸਾਦਹੁ ਤਾਂ ਹੁਨ ਹਰ ਦਾ ਸੁਤੁ ਸਾਂਬ ਨੇ ਭੇਜ
ਹੋ ਕੇ ਕੁ ਸਕਰੋ ਜੋ ਕੁ ਸਾਂਝਿ ਛੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਨਹੀ
ਤਾਂ ਮਸੀ ਸਾਗੀ ਬੀ ਜਤੁ ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੇਜ ਦੇਵਾਂਗੀ
ਜੇ ਸੁਭਾਉ ਤੁਸਾਂ ਵਹਿਤਾ ਮਾਂਹੋ ਕੁ ਸਹੇਰ ਬੁ
ਵਿਆਜ ਵਜੇ ਮੇਜ ਦੇਵਾਂਗੀ ਤੇ ਜੇ ਕਰਕਹ
ਕਦੇ ਮੇਜੇ ਰੋਤਾਂ ਜਦੋਂ ਗੁਰੂ ਮੇਜ ਉਤਾਂ ਫੇਰ

ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਮੇਰੇ ਜਨਮ ਦੇ ਹੋਏ ਤਾਂ ਦੁਨੀਆਂ
 ਭਰ ਦੀ ਚਾਹੋ ਕੀ ਬਾਜ਼ੀ ਕਿਉਂ ਸਿਰ ਤੇ ਰਖ ਦੇਈ
 ਨਾਲੇ ਹੋਰ ਬੀਬਾਤ ਹੋ ਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਲਿਖਾ ਹੈ ਹਕ
 ਦ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਛੇਤੀ ਕਿ ਮਕਰਨਾਂ ਭੂਤਾਂ ਕਾ ਹੋਛੇਤੀ
 ਕਰਨੀ ਮਨੁਖਾਂ ਕਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਬਿਨਾਂ ਦਿਓ ਰੋਛੇ
 ਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਤੇ ਤਸਾਂ ਨੇ ਕੰਮ ਭੂਤਾਂ ਕਾ ਕੀਤਾ ਹੈ
 ਪਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਨੁਖ ਹੋਏ ਉਯੋ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ
 ਛਾਹੀ ਲਵੁਗਾ ਫਲੀ ਕੀ ਮਜੇ ਤੁਹਾਡੀ ਮਤ

ਜਾਨੇ ਮਾਰੀ ਹੋਈ ਹੈ ਮਸੀਹਾ ਕੀ ਤਰਾ ਦੇਹਾਂ ਬਾਤ
 ਤੇ ਇਕ ਕੀ ਤੇ ਬੋਧਿ ਨਾਂ ਮਸੀਹਾ ਤਰਾ ਪਾਛਨ
 ਹੀ ਛਡ ਦੇਇ ਕੇ ਤਾਂ ਮੇਲਾ ਦੇਵੇ ਤੇ ਇਕੇ ਮੇਲੇ
 ਦੇਹਾਂ ਬਾਤਾਂ ਤੇ ਜੇਹੜੀ ਤਰਾ ਨੂੰ ਹਛੀ ਲਗੇ ਸੋ
 ਰਾਮ ਸ੍ਰੀ ਦੁਹਿਰਾ ਰੂਪ ਜੀ ਕਾ ਪਾਲ ਸਾ ਸ੍ਰੀ ਦੁਹਿਰਾ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤੇ। ਬੁਲਾਈ ਪਵਨ ਕਰਲੀ
 ਸੁਬਤ ਨਾਂ ਮਧਾਰੀ ਚਿਕੀ ਬੋਹੜਾ ਲਿਖਿਆ ਬ
 ਹਤ ਜਾਨਨਾਂ। ਹੋਰ ਜੇਹੜਾ ਸਿੰਘ ਤਰਾ ਨੂੰ

312

ਚ ਦਾਸ ਦੇ ਲੁਆਵੇ ਚਿਸ ਕੋਤੁ ਸਾਂਅ ਪਛਾਹ ਕ
ਮਸੁਨਾਇ ਦੇਵਨਾਂ ਜੇਹ ਜੀਬਾਤ ਤੁਸਾਂ ਕਰਨੀ
ਰੋਵੇ ਹੁਨ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਚਰਤਾਂ ਦੀ ਸੁਨਾਂ
ਵਲਾਂ। ਇਹ ਹਰ ਦਾਸ ਲਿਖੀ ਫਗਲੁਦੀ
ਪਹਿਲੀ ੧ ਸੰਮਤ ੧੮੩੮ ਓਨੀ ਸੰਮਤ
ਤੀ ਵਿਚ ਰੁਗਵਨ ਸਿੰਘ ਮੰਤਰ ਸਰੀ ਦੇ
ਹਥ ਭੇਜੀ ਸਤਿਨਾਮ ਕਾਲ ੧੨

ੴ ਲਿਖਤੁ ਮਇਆ ਲਸਿਯਾ ਮਗੇ ਜੋਗ ਮਾਈ
 ਜੁ ਵਲਾਏਈ ਬਹੁਤ ਕਰਕੇ ਸਤ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਵਾ
 ਚਲੀ ਹੋਰ ਮੇਰਾ ਕਹਿਣਾ ਦੇਹੁ ਹੈ ਕੇਤੂ ਇਕੰਤ ਜਹ
 ਗਾਨਾ ਇਕਰ ਬੈ ਬੀਰ ਜਾਹ ਮਾਲਾ ਫੇਰਿ ਮਾ ਕਰ
 ਸੇਚਹੇ ਇਮਾਨੁ ਵਲਾਤ ਕਰਨੀ ਸਨੇ ਕੇ ਸੀਇ
 ਸਨਾਨ ਕਰਨ ਸਭ ਨੇ॥ ਬਾਣੀ ਪੜ੍ਹਨੀ ਜਪ ਜਾ
 ਜੁਖ ਮਨੀਆ ਕੀਏ ਬਾਣੀ ਇਨਹੁ ਜੋ ਪੜ੍ਹ
 ਨੀ ਪਹਿਰਾਤ ਤੇ ਮਾਲਾ ਫੇਰਨੀ ਤੇਰਾ ਤਸੇਇ ਜਾਂ

ਜਾਵਲਾਂਹੋਰਤੂੰਕੋਈਕਿਮਨਾਂਕਾਰਿਆਕਰਤੂੰਬ
 ਨਕਤਨਦਾ॥ਇਕਪੁਸਾਦਬਨਾਇਆਕਰਤੇ
 ਭਜਨਕਾਰਿਆਕਰਭਜਨਕਰਨਦਾਇਆ
 ਕਾਭਾਂਵੇਬੋਹਛਾਪਨਭੀਹੋਵੇਪਦਾਰਥਤੋਭੀਮਿ
 ਦਾਨਹੀਂਇਹਬਚਨਸਤਕਰਮੰਨਦਾਜਿਤਨਾਂ
 ਕੁਸਰੇਓਤਨਾਂਪ੍ਰੀਤਦਾਨਵੀਕਰਨਾਂਜਥਾਸਕਤ
 ਭਯੋਕੋਮੰਨੀਰੋਕੋਬਸਤ੍ਰਜਿਤਨਾਬਨਾਮਾਵੇ
 ਤੇਜਦਪਖਾਨੇਜਾਵਲਾਂਤਦਹੀਂਇਸਨਾਂਨਕਰ

ਨਾਂ ਦੇ ਵਰਤ ਸਦਾ ਹੀ ਇਸ ਨਾਂ ਨ ਕਰਨ ਤੇ
 ਰਵਖਤ ਰਾਗੁ ਸਾਹਿਬ ਮਰੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ
 ਹੋਰਾਗੁ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਮਸੀਪਾਪੀ ਮਪਰਾਪੀ
 ਉਹਾਂ ਤੇ ਰਾਪਤ ਤਪਾਂਦੁ ਨ ਬਿਰਧ ਸੁਨ ਕੇ ਦੁਵਾ
 ਰੇ ਤੇ ਰੇ ਤੇ ਮਾਇ ਡਿਗੇ ਹਾਂ ਜੀ ਤ੍ਰਿਸਾਂਨੁ ਮਪਨੀ
 ਰਗਾਂ ਹੋਰਾਗੁ ਮਤ ਕਾਖੇ ਰਪਾਉ। ਤੇ ਮਨ ਮਖਾਂ ਦੇ
 ਮੇਲੇ ਥੀ ਹਥ ਦੇ ਕਰ ਰਖ ਲਈ ਤੇ ਰਾਗੁ ਮਖਾਂ ਕ
 ਹੋਵੇ ਹੋ ਮਹਾਂ ਰਾਜ ਜੀ ਜਿਥੇ ਮੇਰਾ ਜੀ ਉਜਾਵੇ

੭੭੭

ਤਿਥੇ ਹੀ ਰਾਛੀ ਮਾਕਰੀ ॥ ਮਰਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੇਤੀ
 ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਬ ਮੇਂ ਹੁਕਮ ਦਿਤਾ ਹੈ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ
 ਪਾਠ ਕੇ ਸੋਝੀਆ ਪਾਠ ਹੁਕਮ ਮੇਂ ਨੂੰ ਸਦਾ ਹੀ ਮਨ
 ਦੀ ॥ ਜਿਥੇ ਮੇਰਾ ਜਾਤਿ ਜਾਵੇ ਮੇਂ ਨੂੰ ਮਪਾਨੇ ਹੁਕਮ
 ਉਤੇ ਪ੍ਰਤੀਤ ਕਾ ਦਸ ਦੇਵੀ ਤੇ ਮਹਾਂ ਰਾਜ ਜੀ ਮੇਂ
 ਨੂੰ ਜੇਭਾਵ ਤੇ ਸਦਾ ਹੀ ਰਖ ਲਈ ਤੇ ਰਿਆਜ
 ਰਨਾਂ ਤੇ ਬਿਨਾਂ ਮੇਰੀ ਦੂਜੇ ਬਾਂਕ ਦੇ ਵੀ ਨਾ ਪ੍ਰੀਤ ਹੋ
 ਦੇ ਮੁਹਿ ਮਹਾਂ ਰਾਜ ਮੇਂ ਨੂੰ ਸਦਾ ਹੀ ਬੇਮੁਖੀ ਤੇ ਰਖ

ਲਈ ਬਡਾ ਦੁਖ ਹੈ ਬੇਮਖੀ ਦਾ ਭਾਈ ਬੇਮਖੀ ਦੇ
 ਸਕਾਨਾ ਮੈਂ ਜੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਹੁਕਮ ਬੋਝਿ ਰਿਖਾਨਾ ॥
 ਦੇਹ ਮੰਗਾਰ ਵਖਤ ਗੁਰੂ ਪਾਸੇ ਮੰਗਲੀ ਕਦ ਬੋ
 ਲਕੇ ਤੇ ਕਦੇ ਮੰਦਰ ਹੀ ਮੰਗਲੀ ਗੁਰੂ ਮੰਤਰ
 ਜਾਂ ਮੀਰੀ ਚਿੰਤਾ ਰੇ ਹੀ ਸੁਨਦਾ ਹੈ ॥ ਹਰ ਵਖਤ
 ਦੇਹ ਮੰਗ ਮੰਗਲੀ ਗੁਰੂ ਤੇ ॥ ਹੇ ਮਹਾਰਾਜ ਸਾ
 ਸਿਸਾ ਸਿਤੋ ਰਾਨਾ ਮਾਛਤਾ ਮਏ ਨਾ ਕਵੇ ਦੁਖ
 ਵਿਚਾ ਵਿਸਰੀ ਨਾ ਸੁਖਾ ਵਿਚਾ ਵਿਸਰੀ ਸਦਾ ॥

ਹੀਸਾਭੇਹਿਰਦੇਵਸੀਸੰਨੁਕੋਲੀਹੋਨਰਹੇ
ਸਦਾਹੀਤੇਰੇਨਾਂਅਕੀਭੁਖਲਗੀਰਹੇਤੇਸਾਭੇ
ਆਪਦਰਥਾਵੇਚੇਆਪਲੀਦਰਗਾਹੇਅ
ਪਲੇਦਿਤੇਹੇਇਉਤੇਸੀਤੇਖਦਾਦੰਨਦੇਵੀਤੇ
ਇਹੁਹਰਦਾਸਤੀਸਦਾਹੀਅਪਨੇਪਾਸਰਖੀ
ਮੰਗਜੇਆਖੀਹੋਸੋਮੰਗਲੀਗੁਰੂਸਾਹਿਬਤੇ।
ਤੇਹੋਰਜੇਕੋਲੀਮੰਨਲਵਾਸਾਹੇਵੇਚਿਸਕੋਵੀਸ
ਨਾਵਲੀਇਸਮੰਗਮੰਗਨਤੇਸਾਰੇਹੀਇਖਸੀ

ਟਜਾਂ ਨਗੇ ਤੇ ਕਦੇ ਬੀ ਕੋਈ ਦੁਖ ਨ ਹੋਵੇ ਗਾਇ
 ਸਜੀ ਦਿਕੇ। ਏ ਸਭ ਲਛਣ ਤੇ ਤੇਰਾ ਦੀ ਮੈਂ ਕੀ
 ਅਖ ਲਾਂ ਹੈ। ਮਗੋਹੀ ਸਾਰੇ ਚੰਦ੍ਰ ਸਾਹਬ ਮੇਲਿ
 ਖਿਆ ਹੋ ਕੇ ਜੀਵ ਕਾਤਾਂ ਮੰਗ ਮੰਗ ਲੁਟਾਹੀ ਕਿ ਮਹੇ
 ਏ ਦੁਲ ਦੁਲਾਤਾਂ ਗੁਰੂ ਹੈ ਜੀਵਾਂ ਕੋ ਮੰਗ ਮੰਗ ਲੁਟਾ
 ਹੀ ਦੁਖ ਹੋਇ ਹੈ॥ ਸਤਿ ਪਤੀ ਤਜਾਂ ਨਲੀ। ਤੇਰੇ
 ਤਮ ਕੋ ਵੀ ਏ ਹੁਰ ਦਾ ਸਚਿ ਤਰ ਕਰ ਦੇਵਲੀ
 ਰੰਗ ਵੀ ਤੇਰੀ ਸਹੇਲੀ ਹੈ॥ ਹੋਰ ਗੁਰੂ ਖਾਲਸੇ ਮੇ

ਵੀਸਰ ਬਕੇ ਸੁਨਾਇ ਦੇ ਵਲੀ ਤਿਹਰ ਵਕਤ
 ਪ੍ਰਮੇ ਸੁਕਾ ਜਾਪ ਕਰਨਾ ਤੇ ਦੇਹ ਬੇਨਤੀ ਕਰ
 ਲੀ। ਹੇ ਪ੍ਰਮੇ ਸੁਜੀ ਤੇਰੀ ਸੁਨਹਾਂ ਜਿਉਰਾ ਵੇ
 ਤੇਉਰਾ ਖਲੈ ਤੇ ਮਨ ਮੁਖੀ ਤੇਰਾ ਖਲਾਈ। ਤੇਰੇ
 ਰਾਮਤ ਕੀ ਦਾਤ ਬਖਸੀ। ਤੇਰਾ ਦੀਗਾ ਰੂਹਿ
 ਲਹੈ। ਜੇ ਸੁਨਾ ਮਾਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਠਲਾਵੈ ਦੇਹ
 ਬਿਰਧ ਸੁਆਮੀ ਜਿ ਦਾ। ਤੇਰਾ ਦੀ ਸਿਤਲੇ
 ਖਹੈ ਨ ਸੋ ਲੋਕ ਪੁਲੋਕ ਕੇ ਸੇਰਾ ਰਾਮ ਤਿਵਿਤ

ਵਿਚਹੈ ਨ ਤੇ ਜਿ ਤਨੇ ਦੁਖਹੈ ਨ ਸੋ ਮਨ ਮਤ ਵਿਚ
ਵਿਚਹੈ ਗੁਰੂ ਕੀ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਆ
ਵੈ ਮਨ ਮੁਖ ਜਾਵੈ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਵਿਚ ਜੋ ਦਾਖ
ਵੈ॥ ਜਿ ਤਨੇ ਨ ਰਕ ਸੁ ਮਨ ਮੁਖ ਭੋਗੇ ਗੁਰੂ ਮੁਖ
ਲੇਪ ਨ ਮਾਸਾਹੈ॥ ਮੈ ਤਾਂ ਅਖ ਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਬਾਤ ਸੋ
ਗੁਰੂ ਕੀ ਕਹੀ ਹੁਕਮ ਸੁਨੰਦ ਦਾ ਹਾਂ ਭਾਈ ਮੈਂ
ਤਾਂ ਮਾਜੇ ਕੀ ਮਾਰਫਤ ਹਾਂ ਰਪਦੀ ਦੇ ਕੀ ਨਿਮ
ਦੀ ਕੋਈ ਬੜਾ ਆਦਮੀ ਨਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਹੋ

ਰਖਾਲਸਾਜੀਏਹੁਬਾਤਿਕਰਨੀਜੇਸੁਰਜਤ
 ਜੇਤੋਪਲਸਾਇਤਪਹਿਲੇਏਫੀਕੀਵਾਰਕਾਪੁ
 ਜਰੂਰਕਰਨਾਂਸਬਨੇਹੋਰਬਾਂਏਭਾਂਵੇਅਗੋਪਿ
 ਛੇਭਾਈਪੰਜੀਜਾਵੇਤੇਵਾਰਕਾਪਾਨਜਰੂਰ
 ਕਰਨਾਰਿਸਮਾਂਤੋਪਹਿਲਾਂਸਵੇਰੇਤੇਓਥੀਲਾ
 ਕਰਨਾਂਗੁਰਾਪਤਕਰਨਾਂਬਹੁਤਭਲਾਹੋਵੇਗਾ
 ਸਤਿਕਰਕੇਮੰਨਣਾਂਸ੍ਰੀਵਾਹਿਗੁਰੂਜੀਕਿਖਾ
 ਲਸਾਸ੍ਰੀਵਾਹਿਗੁਰੂਜੀਕੀਫਤੇਅਦਸਏਤੋਂ

224

ਸੰਮਤ ੧੮੩੭ ਉਨੀਸੈਅਠਤੀ ੧੮੭
ਲਿਖਤੁ ਮਾਇਆ ਲਸਿਘ ਅਰੋਜੋਗਰਾਏ
ਬੁਧਸਿੰਘ ਜੀ ਕੋ ਸ੍ਰੀ ਵਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖਲਸਾ
ਸ੍ਰੀ ਵਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤੇਹੋਰ ਸੁਬ ਦੇਸਾਂ ਕੀ
ਸਮੁਹ ਸੰਗਤ ਕੋ ਫਤੇਬੁਲਾਈ ਪਦ ਲਖਰ
ਨੀ ਹੋਰ ਭਾਈ ਮੈ ਬਹੁਤਾ ਮਨਿ ਦੁਖ ਸੀ ਹੰਤ
ਸਮੁਹ ਸੰਗਤ ਕੀ ਖੁਸੀ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਸੰਸ
ਮੰਗਦੇਹਾ ਹੋਰ ਭਾਈ ਮੈ ਬਹੁਤਾ ਖੁਸੀ ਮਨਿ

ਦਹਾਂਤੇਇਕਸੰਗਤਕੇਵਿਛੋੜੇਕਾਥਜਾ
 ਦੁਖਹੈਸੋਗਰੂਭਾਵੈਸੋਕਦਦੇਵੇਗਾ
 ਹੋਰਹਨਜੇਕਰਕਦੇਕੋਈਅਵੇਤਾਰੁਤ
 ਕੀਬਿਨਾਂਨਾਅੰਦਨਾਂਹੋਰਜੇਕਰਘੋੜਾ
 ਕਾਨਫਾਹੇਵੇਤਾਰਖੇਤੇਅਸਦਾਰੀਦਾਸਤੇ
 ਕਾਸਨੀਰਖਲੇਤਸਨੇਕਿਥੇਜਲਾਹੈਤੇਖੇ
 ਕਾਵੀਥਖੇਰਹੈਅਦਮੀਬਹੁਤਨਾਂਰਖਨੇ
 ਕੀਮਕਾਰਵਸਤੇਰਖਲੇਵਲੇਹੋਰਲਹਿ

ਕੁੰਧਿਯਜੇਕਰਜਮਿਲਮੈਗੇਤਾਂਦੇਦੇਵਨੀ
 ਭਾਈਮੇਸਾਂਸਮਾਂਜਾਂਮਾਂਦੁਟਹੈਤੰਮਿਤ੍ਰ
 ਵੀਵੈਗੀਹੋਜਾਂਦੇਹੈਨਾਹੋਰਕਮੜੀਭੋਥਪੁ
 ਤਕਰਕੇਮਾਖਲਾਂਕੇਦਿਵਹਕਹਾਇਲੇਵੇਕੇ
 ਸਾਰੀਉਮਰਲੰਗਾਉਮੈਖੀਹੈ॥ਸੁਖਤਕੇ
 ਹੁਕਮਹੈਕੇਭੁਜਨਖਲੀਸਾਸਕਰਨਾਇ
 ਹਾਂਕਾਮੇਲਤਾਂਕੇਦੀਇਨਕਾਹੀਹੀਦਾਹੈ॥
 ਤੇਹਦੀਕਾਵਿਹਾਰਤਕੜੇਹੋਕੇਕਰਲਾਂਕੇਦ

ਸਾਧਾਮਾਵੇਤਾਂਓਸਕੀਸੇਵਾਕਰਨੀਅੰਨਬਸਤ੍ਰਕੀ
 ਨਥਾਸਕਤਾਸ੍ਰੀਦਹਿਰਾਕਾਜਪਕਰਨਾਹੇਰਖਨੇ
 ਵਾਲੀਅੰਤ੍ਰੀਕੋਆਖਣਕੋਕਿਤੇਦਿਵਾਹੁਕਰਾਨੇਦੇ
 ਰੁਰੀਉਮਰਲੀਘਨੀਅੰਪੀਹੈਤੇਜੇਦਿਲਕੁਲਨਹੀ
 ਕਰਾਂਦਈਤਾਂਪੜੀਤਕੜੀਰਹੇਸਤਸਤਦਿਓਤਾਂ
 ਹਛੀਹੈਤੇਮੇਰੀਆਵਲਈਤਾਂਦੁਨਕੀਆਸਹੈ
 ਹਛਾਭਾਈਪ੍ਰਮੇਸਰਕੀਰਜਇਹੋਰਬੀਬੀਇ
 ਉਤਮੀਕਾਮਾਦਰਹਖਣਲੀਜ਼ਾਕਪੜਾਬੀਕੁਸਏ

ਵਨਾਂ ਉਤਮੀ ਬੀਭਜਨ ਬਲੀ ਕੀ ਮੁਰਤ ਹੋ ॥ ਉਤ
 ਮੀ ਤੈ ਵੀਭਜਨ ਬਲੀ ਕਰ ਦੇ ਰਹਿਯਾ ਗਤ ਦਿ
 ਨ ਕਿਤੇ ਮਾਵਾਗ ਵਨ ਫਿਰਨਾਂ ਨਹੀ ॥ ਤੇ ਸੁਖੁ ਕ
 ਥਾ ਰਬ ਰਾਏ ਮੁਹ ਲਖ ਲਾਨ ਤ ਕ ਦੇ ਕਿ ਮੇ ਕ ਦੇ
 ਕਿ ਮੇ ਕੀ ਕਿਹਿ ਨ ਹੋ ਦੇ ਮੇ ਹੀ ਰਹੂ ਅਗੇ ਬੀਖਾਣਾ ਸੁ
 ਹਨ ਬੀਖੀ ਮਾਖ ਦੇ ਕੁ ਸਹਾ ਲ ਨਹੀ ਹੋ ਨਾ ਤੇ ਮੁਹ
 ਕਾਲ ਗਾਂਏ ਮਾਂ ਬਾਲਿ ਮਾਨੇ ਕਰਾਇ ਮਾਹੋ ਤੇ
 ਤੇ ਹੁਨ ਦੇ ਬੇ ਮਾਰਿ ਮਾਹਾਂ ਤੇ ਹੁਨ ਦੇ ਹਕੀ ਚਾਂ ਹੁੰਦੇ

੨੩੫

ਹੈਂ ਨਾ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਭੁਜਨ ਪ੍ਰੀਤ ਕਰਿ ਅਕਰਿ ਤੇ ਚਿਹ
 ਪਦੇ ਖੇਹ ਪਾਨੁ ਤੁਸੀਂ ਭੋਗਿ ਰਾਗੁ ਰਿਖ ਸਾਹਿਬ
 ਜੀ ਰਿਖਾ ਦਿਹੁ ਤੇਰੀ ਰਖ ਨੇਹ ਮੇਸਾਂ ਜਟ ਕੇ ਤੁਸੀਂ
 ਭੋਗਿ ਪਾਨੁ ਕਰਨ ਲਗੇ ਹੋ ਚ ਬਕਾ ਮੇਰੇ ਪਾਸੇ ਭੁਜ
 ਨ ਬਲੀ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦਾਹੈ ॥ ਹੋਰ ਸਾਧੂ ਹਨ ਤੁਸੀਂ
 ਚਾਸਾ ਸਾਧੂ ਕਦੇ ਕੁ ਸਨਹੀ ਪਾਲਨਾ ॥ ਤੁਸੀਂ ਇਥੇ
 ਮੇਰੇ ਨਾਉ ਤੇ ਭੁਜਨ ਪਾਨੁ ਭਟਕਾਨ ਕਰੋ ਜਿਤਨ
 ਬਲਾ ਮਾਵੈ ਤੇ ਹਨ ਕੋਈ ਮਾਇਆ ਦੇ ਬੇਨਾਮਾ

॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 ॥ श्रीगणेशाय नमः ॥
 ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 ॥ श्रीगणेशाय नमः ॥
 ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 ॥ श्रीगणेशाय नमः ॥
 ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 ॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

ਰਾਖਾ ਰਵਿਚ ਹੈਨੁ ਸਬਨੈ ਬਲੀਕਿ ਨ ਕਰਨੀ
 ਤੇ ਭਜਨ ਕਰਨੁ ਨ ਲੇਖਾ ਲੀਪ ਜਨੀ ਸਦਾ ॥
 ਪਹਰ ਤੇ ਉਨ ਕਰ ਸਭ ਦਿਸਨ ਨ ਕਰਿਆ
 ਕਰੇ ਭੇਰਾ ਤ ਕੋ ਜੇ ਦੀਆਂ ਕੇ ਸਬਦ ਪੜ ਲੇ
 ਨੇ ਬੋਹ ਜੇ ਰੋਲਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ॥ ਤੇ ਜਪ ਜਪ ਬਾਰ
 ਆਸਾ ਕੀ ਸੁਖ ਮਨੀ ਹੋਰ ਸਿਤ ਨੀ ਤ ਫੀਕ ਹੋ
 ਦੇ ਚਿਤ ਨੀ ਕਿ ਨ ਕਰਨੁ ਨ ਲੇਖਾ ਲੀਪ ਜਨੀ ॥ ਤੇ ਨਾ
 ਲੇਖਾ ਰਾਖਾ ਪਰ ਕਾ ਜਪ ਕਰਨੁ ਸਭ ਨੇ ਤੇ

ਨਾਮਸਾਖਰਚਾਅੰਗਿਅਤੇਨਾਂਥਾਪ੍ਰਸੰਨ
 ਰੋਜਇਤਹੈਹਛਾਹੁਨਤੁਸਾਂਸਭੇਵਾਸਤੇ
 ਕਦੇਕੁਸ਼ਨਹਭਿੰਨਨਾਂਅਸੀਦੇਨਾਂਤੇਏ
 ਕੇਬਰਤਿਅਸੀਗਊਪ੍ਰੰਨਕੀਤਿਸੀਤੇਬ
 ਹਿਮਲਜਿਮਾਦੇਥੇ। ਤੇਤੁਸਾਂਨੇਵੀਬਹਮਲ
 ਕੇਮੰਨਦੇਰਹਿਨੁਭੰਨਨਕਪੜਾਇੰਦੇਰਹਨ
 ਨਥਾਸਕਤਹੋਰਤੁਸਾਂਰੜਕੀਜਿਦਿਕੇਇ
 ਮਾਠਸਿੰਘਕੇਆਖਨੁਕੇਪੈਥੀਗਰਿਥਕਿ

ਸੇਕੇ ਮਗਵਾਨੈ ਦੇਵੇ ॥ ਤੇਨ ਲੇਖੁ ਸੁਖ ਸਾਂਤਕ
 ਖਵਰ ਦੇਵਨੀ ॥ ਦੇਹੁ ਕਾਗਤ ਲੈ ਜਨਮ ਤੇ ਕੁ
 ਸਰਪ ਮੇ ਸੰਨੁ ਬਾਬੇ ਨੇ ਦਿਤੇ ਹੋ ॥ ਦੇਸੈ ਇਕ
 ਵਾਰ ੩੦ ॥ ਤੇ ਸੁਖ ਦਿਕ ਵਾਰ ੬੦ ॥ ਤੇ ਪੰਜੀ ਦਿ
 ਕ ਵਾਰ ੩੫ ॥ ਦਿਤੇ ਹੋ ਸੰਨੇ ਤੇ ਫੇਰ ਦਿਹੁ ਰੁਪ ਮੇ
 ਤੁਹਾ ਭੇਮ ਲੇਸਾਨੁ ਤੇ ਦਿਹੁ ਹਰ ਦਾਸ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ॥
 ਕਮ ਸੁਖ ਤੇ ਸੁਖ ਕੇ ਸਾਭੀ ਦਾਹਿਰਾ ਰੂਜੀ ਕੀ ॥
 ਲਸਾ ਸ੍ਰੀ ਦਾਹਿਰਾ ਰੂਜੀ ਕੀ ਛਿਤੇ ਬੁਲਾਵ ਲਿਖ
 ਜੋ ਕੇ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਹੁਕਮ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ ਕਹੈ ਨਾਥ ਸੇ

੨੩੧

ਹੋਇਆ ਭਰੀਇਮਹਾਰਜਰੇਨਦੀਆਂਦੇਦਿਬੇ
ਕਰੇਤੇਥਲੇਅਸਗਾਹਕਰਾਇਦਹੈਕਰਤੇਪੁ
ਰਖਕੇਹਥਹੈਸਭਕੁਸਭਿਸੇਕੀਸਰਨਹਾਂਹੋਰ
ਤਾਂਕੋਲੀਓਦਨਹੀਂਜਦਸਦੁਇਸੀਭੇਜੇਤਸ੍ਰ
ਬਹਾਲਿਖਨਾਂਹਭਭਾਈਪਰਮੇਸ਼ਦੇਤਨਹ
ਮੇਲਲਿਖਾਥਾਸੇਦਗਾਹਕੀਲਿਖੀਨੁਕਦਾ
ਮੇਜੇਦੇਖੋਕਿਸਤਰਾਂਭਾਨੁਬਰਤਿਆਹੈਪ
ਰਮੇਸ਼ਕਾਹੋਰਭਾਈਹਰੀਸਿੰਘਤ੍ਰਿਭੀਪੰਜਰੰ

ਥਾਮਾਟਨਾਯੋਮਕਾਲਉਸਤਤਹਮੇਸੰਧ
 ਜਿਥਾਕਰਗਭੇਬੀਬੀਨਿੰਦੰਤੁਬੀਪੰਜਗਰਿ
 ਥਪਾਨਜਾਪਜੀਹਮੇਸਪਜਿਥਾਕਰਹੇਰ
 ਸੁਬਤਕੋਹਕਮਹੇਕੇਭਜਨਬਾਨੀਕਰੇਤਕ
 ਜ਼ੋਰੇਕੇਸ਼ੀਵਹਿਗੁਰੂਜੀਸਹਦਿਤਾਕਰ
 ਨੀਜੀਤਕਰਨੀਸੁਬਸੀਗਤਕੀ॥ ੧੬
 ਸਤਿਸ਼੍ਰੀਮਕਾਲਹਰਦਾਸਾਸਿਖਾ
 ਸੰਮਤ੧੮੩੮

१६ ਸਿਖਤਮਾਣਮਾਲਸਿਖਤੇਉਜਲਈ
ਟਾਰਨਿਮਲਬੁਧਸੁਬਉਪਮਾਂਜੋਗਰਾਈ
ਸਿਖਮਸਿਖਤੇਕਾਹਨਸਿਖਤੇਜੀਵਨਸਿ
ਘਤੇਹੋਰਸੁਬਤਸਾਧਸੀਰਾਤਕੇਹਥਜੋ
ਕਰਵਾਹਿਰਾਹੁਜੀਕਾਕਾਲਸਾਸ਼ਿਵਾਹਰਾ
ਹੁਜੀਕੀਛਿਤੇਬੁਲਾਈਪ੍ਰਵਾਨਕਰਨੀਸੀ
ਹੋਰਮਾਣੀਆਂਬੀਬੀਆਂਕੋਰਾਂਮਸਤਵ
ਚਨੀਹੋਰਜੀਮਸੀਬਹੁਤਮਨੰਦਖਸੀ

ਹਾਂ ਤੇ ਤੇ ਸੁਬਖਾਲ ਸੇਕੀ ਸਹਾਇ ਤਾਰਾ
 ਸਾਹਬਾ ਸੇ ਮੰਗਦੇ ਹਾਂ ਹੋਰ ਜੀ ਦੇ ਹੁਬ
 ਚਨ ਮੇਰਾ ਸੁਬਨੇ ਮੰਨ ਲਾਂਗੇ ਸਬਨੇ ਬਾਣੀ
 ਕੰਨ ਕਰਨੀ ਤੇ ਲੜਕੇ ਬਾਲੇ ਮਾਈ ਬੀਬੀ
 ਸੁਲਾਂਗੇ ਉਨ ਕੇ ਸਭ ਲੇ ਦੇ ਸਨ ਨ ਕਰਨਾਂ
 ਭਾਈ ਦੇ ਸਰੀ ਤੇ ਤੇ ਬਹੁ ਚੁਲ ਹੋ ਉਰ
 ਤੇ ਅਖਰ ਦੀ ਲੜਕੀ ਮਾਂ ਬੀਬੀ ਮਾਂ ਕੰਧ
 ਜਾਏ ਵਨੇ ਚਿਤ ਨੇ ਬਹੁ ਮਾਵਨ ਚਿਤ ਨੇ

੧੫੩

ਰੋਗਵੀਰਿ ਬਸਾਹ ਬਜੀ ਕੇ ਪਾਵਨੇ ਸਭ
 ਨੇ ਤੇਰੇ ਨਬਾਣੀ ਕਿਰਕੇ ਰਾਗ ਮਤ ਕਾਇ
 ਨਮੰਗਲੁ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਤੇ ਹੋਰ ਰੂਪੀ ਸਿ
 ਮਾਂ ਮਸਿ ਪਜੀ ਤੁਸੀ ਦੇਹੁ ਪਤਿ ਤਜ ਨਾਨਕ
 ਕੇ ਦੇਹੁ ਸਿਤਖਾ ਲਸੇ ਕੀਨੀ ਹਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ
 ਆਪ ਰਖੀ ਹੋ ਤੇ ਦੇਹੁ ਕਿਸੇ ਮਨੁਖ ਦੀ ਹਰ
 ਦੀ ਹਰ ਦੀ ਨਹੀ ਹਰਾ ਵਨ ਵਸਤੇ ਬਹੁ
 ਅਨੇ ਏਕ ਮਾਰੀ ਹੋ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਾਰੀ ਜਾਂਦੇ

2011

ਹੈ ਨ ਤੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਾਰਨ ਰੋ ਪ੍ਰਾਣੀ ਮਨੁਖ ਕੀ
 ਦਾ ਦੀਤਾ ਮਨੁਖ ਹਦ ਦੀ ਹੈ ਜੇ ਕਰ ਮਨੁਖ ਕੀ ਹੀ
 ਬਨਾ ਦੀ ਹੋਵੇ ਤੇ ਮਕਲ ਪੁਰਖ ਕੀ ਬਨਾ ਦੀ ਨਹ
 ਹਦ ਦੀ ਮਨੁਖ ਤੇ ਮਰੇ ਜੇ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਕੋ ਬਣੇ
 ਤੇ ਭਿਹਰ ਹਰ ਦਾ ਸਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਾਲ ਦੇ ਦਿਖਾਈ ਸ
 ਤੇ ਸਕਿ ਮਕੀ ਵੀ ਤਿ ਮਾਰੀ ਹੋਈ ਬਨਾ ਦੇ ਹਾਂ ਹਛੇ
 ਹਛੇ ਲੋਕ ਦੀ ਜਿਥਾਂ ਨੀ ਹੋਰਾ ਮਸਾ ਗੁਰੂ ਸ੍ਰੀ
 ਕੀ ਮਸਾ ਧੀ ਮਾਂ ਕਾ ਵੀ ਬਚਨ ਬਿਭਾ ਗੈ ਹੋ ਸ

245

ਕੁਸਕਕਿਮਦੇਹਚੈਤੀਸਾਲਮੇਸਰੂਹੇਲੰਚਾਹੀ
ਏਅਮਗੇਗੁਰੂਦੀਅਗੁਰੂਹੀਸਾਲੇਜੋਸਾਖੀਅ
ਹੈਨਸੇਸਤਹੈਨਪ੍ਰਦਿਸਦਕੁਦਾਹੈਨਪ੍ਰਦਿਚਾਰਨ
ਮੇਫਰਕਹੈਤੇਗੁਰੂਜੀਕਿਬਚਨਸਤਹੈਨਤੇਪਚੀ
ਸਾਲਮੇਗੁਰੂਜੀਕਿਹੁਕਮਥਾਕੇਸਿਖਹੋਹਿਗੇਸੋ
ਤਾਂਤੁਸਾਅਖੀਦੇਖੋਹੈਨਕੇਸਿਖਤਾਂਦੇਹੀਹੋਦੇ
ਨਤੇਭੇਕਰਸਿਖਹੀਦੇਤਾਂਗੁਰੂਸਾਹਬਦਿਉਕਿ
ਤਿਕਹੀਦੇਕੇਸਿਖਹੋਹਿਗੇਤੇਮੰਥੀਦੇਖਾਹੈਸਿਖ

ਮੇਰਹਿਕੇਲਹੋਰਮੇਤੇਤੁਸੀਵੀਜਾਂਨਦੇਹੀ
 ਹੋਰਿਜੇਸੀਕੂਸਿਖੀਥੀਲਹੋਰਮੇਮੁਸਲੀ
 ਲੜਕਾਮਾਸਦਹਾਮਾਂਮਤੇਰੁਜਨਬਲੀ
 ਰਿਤੇਸੇਮਾਤੁਸੀਬੀਜਰੂਪਤੇਤੁਸਾਂਕੀਭੀ
 ਦੇਤਨੀਉਮਰਹੋਲੀਹੋਦਿਤਨੇਭੋਗਪਾਨ
 ਰਿਥੇਹੋਏਸਾਨਅਜੇਤਾਕੋਲੀਹਦਾਵਦ
 ਭੀਨਾਥਭੋਗਾਂਤੇਤੇਹੁਨਹੀਦੇਖਲਵੇਕੇ
 ਲੋਕਰਿਤਨੇਕੁਭੋਗਪਾਵਦੇਹੋਨਬਿਨਾਂਨ

੨੫੭

ਨਾਂ ਮਧਾਰੀ ਅੰਤੋ ਬਡੇ ਬਡੇ ਬਡੇ ਬੈ ਠੇ ਹੋਂ ਨ
 ਪੁਜਾਰੀ ਅੰਤੋ ਗੁਣੀ ਰੀ ਥੀ ਗਿਆ ਅਨੁ ਤੇ
 ਸੁਡੇ ਲੋਕ ਕੋ ਕਹੀ ਦੇ ਹੋਂ ਨ ਤਨ ਖਾਹੀ ਸੋ ਦੇ
 ਖੰਤ ਨ ਖਾਹੀ ਅੰਮੇ ਤਾਂ ਭੋਗ ਪਾਠ ਕਰੇ ਜਾਂ
 ਹੀ ਹੋ ਦੇ ਹੋਂ ਨ ਤੇ ਓਨਾਂ ਮੇ ਤਾਂ ਕਿਤੇ ਕੋਲਾਂ ਮਧੇ
 ਇਕ ਹੋ ਸੋ ਦੇ ਖੋ ਕਰਤਾਰ ਕੋ ਰੰਗ ਤਮਾਸੇ
 ਕਰਤੇ ਕੀ ਕਿਤ ਭੁਜਨ ਬਾਨੀ ਕਰੋ ਤਕ ਜੋ ਹੋ ਕੇ
 ਗੁਰੂ ਹਛੀ ਕਰੇਗਾ ਅੰਤ ਭੁਜਨ ਤੇ ਸੁਖ ਹੋ

ਸੋਕੋ ਸੁਖਤ ਖਾਲਸਾ ਮਿਲਕਰ ਕੇ ਸ੍ਰੀਵ
 ਹਿਰਾ ਰੂਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ ਸ੍ਰੀਵ ਹਿਰਾ ਰੂਜੀ
 ਕੀ ਫਤੇ ਬਲਾਵਣੀ ਸੁਖਤ ਕੇ ਸਤ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾ
 ਲਾ ਦੇ ਹੁਰਦਾਸ ਲਿਖੀ ਸੰਮਤ ੧੬੩੬
 ੧੭ ੧੬੬੬
 ਰੂਜੀ ਕੀ ਫਤੇ ਲਿਖਤ ਮਹੀਰਾ ਸਿੰਘ ਮਗੇਜ
 ਰਾਸ ਮੁਹ ਖਾਲਸਾ ਜੇ ਦੇਖੇ ਮਾ ਦੇ ਹੋਂ ਸ੍ਰੀਵਾਹਿ
 ਰਾ ਰੂਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ ਸ੍ਰੀਵ ਹਿਰਾ ਰੂਜੀ ਕੀ ਫਤੇ

949

ਬੁਝਾਈ ਪ੍ਰਵਨ ਕਰਹੀ ਜੀ ਹੋਰ ਅਤਲ ਬਢੇ
 ਹੁਰੈ ਕੇ ਸਾਨੂ ਕੁ ਸਹੋਰ ਨਹੀ ਏਵਨ ਦਿਕ ਜਰ ॥
 ਬਾਂਧਾ ਸਲੈ ਮਾਵ ਨੀ ਮਾ ਜੇ ਕਰ ਸੁਖ ਹੋਵੇ ॥
 ਲੈ ਮਾਵ ਨ ਜੇ ਕਰ ਲਿ ਮਾ ਜਾਵੇ ਗਤਾਂ ਲੈ ਲੇ ॥
 ਗੋ ਨਹੀ ਤਾਂ ਨ ਸਹੀ ਤੇ ਹੋਰ ਦਕਾ ਪੈ ਸਾਮੁ ਦਰ
 ਸਬ ਡੇਰੇ ਲੈ ਜਾਵਹੁ ਤੇ ਮਰੇ ਲਾਲ ਸਿੰਘ ਰਾਮ
 ਦੀਵਾਲੇ ਕਾ ਬੇਟਾ ਪੀ ਨਾ ਸਿੰਘ ਪਕੜ ਕਰ ਲੇਗ
 ਏਹੈ ਨ ਨ ਲੇ ਓਸ ਕੇ ਪਾਸ ਹੁਕਮ ਨ ਮੇਥੇ ਸੋਹ

ਨਹੁ ਨਹੁ ਕਮਨਾਂ ਮੇਕਾ ਵੀਦਿਕਾ ਅਖਰ ਨਹੀਏ
 ਦੇਹੁ ਹੋਰ ਤੁਸਾਂ ਲਿਖ ਕੇ ਜੇ ਸੋਈ ਦਿਤੀਹੋ ਸੋਭਿਸਾ
 ਕੋ ਅਰਥ ਮੇਸਮਝਿਅਹੈ ਸਾਹਾ ਹੋਰ ਨਹੀਕਿ
 ਸੇਕੋ ਮਾਛੁ ਮਤੇਹੁ ਨਸਮਾਂ ਨਹੀਦਸਨੋ ਕਾਜ
 ਦਮੇ ਦੇਸਾਮ ਉਤੰਬਹੁਤਾ ਅਰਥ ਦਸਦੇਵਾਂ
 ਰਾਖਾਲਸੇਕੇ ਤੋਹੋਰ ਸਾਖੀਆਕੇ ਬੁਝੀਅਰਥ
 ਬਹੁਤ ਫਰੇਹੋਨ ਮੇਨੁ ਸੋਭੀਦਬੁਰਾ ਹੋਰਹੁਨੁ
 ਸੀਦੇਬੰਨਾਂ ਆਦਿਓਕੇ ਦੀਯਾਕੇ ਜਿਤਨਾਂ ਸਾਹੇ

ਕੀ ਸਿੰਗਤ ਤੇ ਬਲੁ ਅਵੇ ਭਿਤ੍ਰਾਂ ਪਾਠ ਵਰਲੀ
ਕਰਾਵੇ ਸੁਰੇਵੇ ਸਾਹਬੁ ਜਾ ਕੇ ਫੇਰ ਮੇਵੀ ਤੁਹ
ਡਿਵਿਤਾ ਮਾਜਾ ਦਾਗਾ ਤੇ ਨਾਲੇ ਸਿੰਗਤ ਕੇ ਮਾਜੇ
ਕਦੁ ਪਹੋਰ ਵੀ ਮਿਦ ਜਾਨੁ ਗੋਜੇ ਕਰਨ ਕੀਤਾ
ਪਾਠ ਵਰਲੀ ਤਾਂ ਤੁਮਾਰਾ ਦੁਖ ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ
ਦਦਾ ਭਾਰੁ ਜੀ ਕੀ ਹੀ ਹੁਕਮ ਹੋ ਬਿਨੁ ਹੁਕਮ ਮੀਨੇ
ਦੁਖ ਨਹੀਂ ਮਿਦਦਾ ਹੁਨ ਦੇਖੋ ਕੋਈ ਨਾਮੁ ਦੇਵਾ
ਤੇ ਭਜਨ ਵਰਲੀ ਪਾਠ ਕੋ ਜੋਰ ਦੇਵੇ ਸਾਹੇ ਦੇਸ

ਕੇਲਾਮਧਾਰੀਸੁਹੇਦੇਸਾਹਿਬਜਕੇਕਲੇਹੇਕਰ
 ਕੇਫੇਰਸਰੇਦੁਖੀਅਦਜਲਹੇਦੁਸ਼ੀਵੇਹਦੇਹ
 ਕਾਰਤਪਜਲੇਲੰਗੁਲੀਦੇਬੇਤਾਂਸਡੇਪਸਕਿ
 ਕੋਖਜਾਬੀਨਹੀਹੋਇਦੇਤੇਨਾਂਕੁਸਦੇਲਲੇਲ
 ਹੀਦੇਦੇਹੋਨਾਂ।ਤੇਤਸੀਕਿਉਆਦੇਹੋਮਸਾਂਤੇ
 ਕਲੀਵੇਰਮਨੇਕੀਤਸੀਤਿਹਨਜੇਕਰਕੇਲੀ
 ਪੁਛੇਤਾਂਕਹਿਨਾਂਕੇਨੋਕਰੀਚਕਰੀਕੋਆਦੇਹਾਂ
 ਮੇਰਾਬਚਨਕਿਉਨਹੀਮੰਨਦੇਦੇਬੇਆਵਨਮੇਕਿ

210
 5
 /

213

ਉਥਿਅਰਥਧਨਖਰਚਕਰਦੇਹੋਏਸਧਨਕਾ
 ਪਾਨਵਰਨੀਕਰਾਵੇਸੁਹੇਵੇਸਾਹਿਬਜਾਕੇਹੁਨ
 ਦੇਖੇਨਾਂਅਏਓਕੋਲੀਜਦਜਹਾਜਤੁਰੇਤਾਂ
 ਜੋਜਾਂਲੁੰਸਭਨੇਦੇਨਲੈਨਹੀਏਦੇਕੁਮਫਿਰ
 ਦੇਭਾਂਦੇਸਾਰਾਹੀਦਿਨਰਹੇ। ਜੇਤਾਂਅੰਲਾਦੇ
 ਦਨਤਾਂਭਾਂਦੇਸੰਭੀਅਦੇਤਾਂਹਛੁਹੈਅਗੇਦਿ
 ਕਦਜ਼ਿਅਥੈਨਹੈਧੀਨਾਂਸਿੰਘਸਾਂਨੂਭੀਕਿਜਾ
 ਨੀਅੰਕੀਆਖਨਗੋਤੇਅਗੇਸੰਗਤਕੀਕਿਰ
 ਪਾਨਾਭਦੇਖੇਅਦੇਹਾਂਹੁਨਦੇਖੇਅਗਾਤੇਰ

੨੫

ਨਾਹੈ ਤਾਂ ਮਾਉ ਤੁਮਾਰੀ ਖੁਸ਼ੀ ਭਾਲੀ ਖਲਸੇ
 ਪਰ ਦੇ ਨਾਂ ਮੇਰੇ ਜਾਂ ਕੀ ਬੜੀ ਕਰੜੀ ਨਿਗਾਹ
 ਹੈ ਨਾਂ ਮਧਾਰੀ ਮਾਉ ਪਰਾ ਤੇ ਗਰੂਰਾਂ ਦੇ ਬਚ
 ਲੇਵੇ। ਦੇ ਨਾਂ ਮੇਰੇ ਤੇ ਹਮਾਰੇ ਮੇਰੇ ਤਾਂ ਜੇਰ ਸਕਤ ਕ
 ਛਨ ਹੀ ਤੇ ਕੁਛ ਲਾਇਆ ਕੋਆ ਖਲਾਂ ਕੇ ਤੂੰ ਮੇ
 ਘਨੀ ਕੋਏ ਡੀ ਚਰਿਤ ਕਾ ਪਾਨ ਸੁਲਾਇਆ ਕ
 ਰ ਕੁਛ ਦਿਨ ਛਿਪੇ ਤੇ ਤਾਂ ਮਰਾਂ ਮੇਰੇ ਜਾਉ ਸਤਿ
 ਦਿਨ ਸੁਨਾਇ ਕਰ ਦੇਖ ਲੈਵੇ ਨਾਂ ਨਾਲੇ ਸਿਖਲ

੨੫੫

ਭੁਜਲੁ ਕਰੇ ਤਾਂ ਭੈਲੁ ਛਡ ਦੇ ਚੁਗੀ ਤੇ ਹੁਲ
 ਹੋਰ ਹੁਕਮ ਨਾਂ ਆਂ ਨਹੀ ਮਿਲ ਦਾ ਕਿ ਸੇ ਕੋ
 ਅਰਥੇ ਹੀ ਦੇਖ ਲੈ ਲੇ ਜੇ ਮੰਨ ਲੇ ਹੋਵਨ ਤਾਂ
 ਤੇ ਭਾਈ ਬਿਨਾਂ ਹੀ ਨੇ ਸੋ ਹੁਕਮ ਨਾਂ ਆਵੀ ਕੁ
 ਛਕੈ ਮਨ ਹੀ ਦੇ ਦਾ ਤੇ ਭਾਈ ਦੇ ਨਾਂ ਕੋ ਭਲਿ
 ਅਕੋ ਬਹੁਤ ਛਿਲ ਹੈ ਤੇ ਬੁਝਿ ਅਕੋ ਰਤੀ
 ਭਰ ਬੀ ਛਿਲ ਨਹੀ ਕਰ ਦੇ ਦੇ ਨਾਂ ਕੋ ਬਿਤ ਬੁ
 ਹੁਤ ਕਰ ਜੇ ਹੈ ਨ ਬਾਣ ਸਾਹ ਕੋ ਕਿ ਸਕਰੇ

ਕੇਨਾਮਦਾਨਇਸਨਾਨਨਹੀਇਨਾਂਕੇਦੇਸਕ
 ਕੇਕਰਜੇਹੈਨਾਂਗਾਦੀਬੁਧਸਿੰਘਜੀਕੋਆਖਦੇ
 ਦੁਲਾਰੇਜੇਦਿਵਾਹਕੀਤਾਸੁਰਤਸਿੰਘਕਾਤਾਂਬ
 ਸਿਤਸਿੰਘਕੀਬਹੁਜੈਸੈਗਾਹਿਏਪਾਦੇਵਨੇਦੁਲ
 ਕਾਸਕੇਪਾਦਨੇਹਨਾਤੇਸੁਹੇਵੇਸਾਹਬਜੇਜੇ
 ਵੇਪਾਨਕਰਨਸੇਦਿਕਪਾਨਬੀਡੀਦੀਬਾਹਕ
 ਪਹਿਲਾਂਸਬਨੇਕੋਰਥੇਵਲਾਂਫੇਰਜੇਮਰਜ
 ਅਵੇਸੋਕਰਨਾਂਤੇਪਹਿਲਾਦਸਾਗਾਰਤੇਜੇ

੨੧੭

ਪੋਥੀ ਨਿਕਲੀ ਹੈ ਸੋ ਉਸ ਮੇਂ ਜੋ ਪਾਠ ਕਰਨਾਂ ਲਿਖਿ
 ਖਾਹੈ ਸੋ ਕਰਨਾਂ ਅਸੈਂ ਚੀਕਾ ਅਥ ਜਾਣੇ ਗੁ
 ਰੂ ਮੇਂ ਨੂ ਯੈ ਅਉਤ ਮੇਂ ਦਸ ਦੇਵ ਗਾ ਸੀ ਗਤ
 ਕੇ ਚਾਰੇ ਬੇ ਦੇਵੀ ਤੇ ਪਾਰਵੀ ਤੇ ਅਜਿਤ ਨਗ
 ਦੀ ॥ ਅਤੇ ਹੁਕਾ ਗਤ ਸਮਾਧ ਕੇ ਦੇਖ ਕੇ ਤਰ
 ਤਪਾਨੀ ਮੇਂ ਗਾਲ ਦੇਵਨਾਂ ਤੇ ਪਾਸ ਨਾਂ ਰਖ
 ਲਾਂ ॥ ਜੇ ਕੋ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਦੁਖ ਦੇ ਉਤੇ ਭਜਨ ਪ
 ਠ ਜਰੂਰ ਕਰੇ ਸੁਹੇਵੇ ਸਾਹਬ ਸਾਕਰ ਸਾਰੇ

ਦੇਸਾ ਕੇ ਨਾਂ ਮਧਾਰੀ ਫੇਰ ਸਾਰੇ ਦੁਖ ਮਿਲ ਜਾਵੇ
ਨਗੇ ਰਾਹੁ ਸਾਹਿਬ ਕੇ ਬਚੁ ਨਾ ਉਪਰ ਪ੍ਰਤੀਤ
ਰਖ ਨੀਚਾ ਹੀ ਏ (ੴ) ਤੇ ਮੇਰਾ ਕੀ ਪੁਛ ਦੇ ਹੋਰ
ਰਾਹੁ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਅਗੇ ਹੀ ਲਿਖ ਛਡਿਆ ਹੈ ਸਿਖ
ਵਾਸ ਤੇ ਸੋਈ ਕਰੇ ਗੋਤਾਂ ਮੇਰੀ ਤੁਮਾਰੇ ਵਿਚ
ਆਜਾਵਾਂ ਗਾਨਾ ਕੇ ਹੋਰ ਵੀ ਸਿਰ ਚਕੇ ਅਤੇ
ਕਦੁਖ ਮਿਲ ਜਾਵੇ ਨਗੇ ਜੋ ਪੈਸੀ ਮਿਲਿ ਪੈ
ਕਰਨਾ ਸੋ ਕਰੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਕਰ ਕੇ ਵਡਤੀਰਥੀ

259

ਤੇ ਜੋ ਪੈਖੀ ਨਿਕਲ ਰਿਸੇ ਉਸ ਕੇ ਉਪਰ ਪ੍ਰਤੀ
 ਤਰਖ ਲੀਦੀ ਸ੍ਰ ਕੇ ਬਚਨ ਅਸਥਾਨ ਹੀ
 ਦੇ ਤੇ ਹਰ ਦਾਸ ਬਥੇਰੀ ਅਲਿਖ ਦਿੰਦੇ ਪ੍ਰ
 ਦੇ ਹ ਦੇਖ ਲੈਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਬੜਾ ਦੁਖ ਦੇਂਦੇ ਹੋ
 ਨ ਕੇ ਹਰ ਅਦਿਲ ਨਹੀਂ ਹੈ॥ ਬਾਤ ਸਾਹਾਂ ਕੇ॥
 ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁ
 ਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤੇ॥ ਬੁਝਾਈ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰ ਲੀਸ
 ਬਸੰਤ ਰਾਤ ਨੇ॥ ਸਤਿ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ॥ ੧੮

26

੨੬ ਸਤਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਲਿਖਤੋਂਦਿਆ
 ਲਸਿਘਤੇਕ੍ਰਿਪਾਲਸਿਘਤੇਭਾਈਜੋਗਹਰ
 ਨਾਮਸਿਘਤੇਸੰਮੁਹਖਾਲਸੇਜੋਗਸਿੰਦ੍ਰਾ
 ਹਿਰਾਰੁਜੀਕਾਖਾਲਸਾਸਿੰਦ੍ਰਾਹਿਰਾਰੁਜੀਕ
 ਫਤਹਬਲਾਈਪ੍ਰਵਾਨਕਰਨੀਤੇਭਾਈਹ
 ਰਨਾਮਸਿਘਜੋਬਾਤਾਂਮੇਕਹਿਲਿਖੀਆਹੈ
 ਨਸੋਭੈਯਾਦਰਖੀਤੇਭਾਵੇਕਾਗਤਫੇਰਦੇ
 ਵੀਸਾਰੇਦੇਸਾਂਦੇਸਿਘਾਂਨੂੰਕੇਮੇਰੇਮਰੇਤੇ

261

ਨਾਂ ਨੂੰ ਸਿੰਘਾ ਅਭਿਰਾਸਭ ਕੋਆਖੀਜੇਮੇ
 ਰੇਨਾਮਿਤਭੋਗਪਾਇਦੇਨਰਬਾਅਰਬਭ
 ਦੀਮੇਹੁਪ੍ਰਾਅਧੀਨਹਾਂ ਸਿੰਘਨਾਅਖ
 ਕਿਤੇਨੂੰਰੋਕਨਹੋਵੇਗੀਤੇਗਾਜੀਉਕਰੇਤ
 ਮਿਲਜਾਵੀਕਿਏਪਰਹੁਨੇਨਾਂਤੇਬੀਬੀਨਿ
 ਦਾਂਕੋਮੇਗੀਗਾਂਅਸਤਾਅਖਨੀਬੀਬੀਜਿ
 ਬੇਤੇਗੀਅੰਮਰਗਦੀਓਥੇਮੇਵੀਅਰਗੀ
 ਆਤੇਤੂੰਪ੍ਰਮੇਸ਼ਕਾਭਜਨਕਰਜੇਸਦਾਸਿ

268

ਗਰਹੇ ਤੇ ਨ ਲੋ ਸਾਰੀ ਖਵਰ ਲਿਖ ਨੀ ਗਾਲ ॥
 ਦੁਸਿ ਘਈ ਤੇ ਸਰੁ ਪਸਿ ਘਈ ਤੇ ਭਾਈ ਏ
 ਨ ਲੋ ਕਾਂ ਨੇ ਆਪ ਸਬ ਕੁ ਸਕਰ ਕੇ ਤੇ ਸਿਰ
 ਮੇਰੇ ਤੇ ਲਾਇ ਆਸ ਬਨ ਨੇ ਤੇ ਭਾਈ ਗਾਜਿ
 ਆਂਤ ਕੇ ਨ ਹੋਂ ਨ ਆਖੀ ਨਹੀਂ ਈ ਆ ਕੇ
 ਦੀ ਬਦਲਾ ਲੈ ਨ ਥਾਧਿ ਛਲੇ ਜਨ ਮਕਾਸੇ
 ਸਿਖ ਬਲ ਕੇ ਲੈ ਲੀਤਾ ਹਛਾ ਮੇਰੀ ਆਜੁ ਕਿ
 ਸਮਤ ਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ ਕੀ ਰਿਜਾ ਦਿਨਿ ਬੇਕਿ ਬੇਉ

੨੬੩

ਪਾਧਰੀਕੀਤੀਸਭਨੇਤੇਆਪਤੰਡਬਲੰ
ਨਾਲਮੇਨ੍ਹੀਵੀਲੇਡੁਬੇਤੇਮੇਤੁਹਾਂਨੁਬਹੁਤ
ਲਿਖਦਾਹਾਂਕੇਤੁਸੀਬੀਕੋਈਬਾਤਲਿਖੋ
ਜੋਕੋਈਆਵੇਮੇਅਪੀਆਸੀਚਿਨ੍ਹੀਲਿਖ
ਕੇਲਿਖਾਵੇਅਪਨੇਹਾਲਕੀਤੇਤੁਸਾਂਕੁਛ
ਨਦਸਿਆਤੇਹੁਨਜੇਕਰਕੋਈਆਵੇਤੁ
ਦੇਕਾਆਵੇਦੇਨਾਅਵਨਾਕੋਈਦਿਨਸੀ
ਰਹੇਗਾਗਾਮਨੇਫੂਕਦਿਤਤੁਬਹੁਤਆ

ਦਮੀਘਰਨਾਰਖਨੇਤੇਨਕੇਦੀਘੋੜਾਰਖ
 ਤੇਜੇਕਰਤੇਰੇਪਾਸੇਇਹਕਾਰਤਜਾਂਨਤਾ
 ਕਿਕੇਲੇਜਾਂਦੀਤੇਭੈਲੀਸੰਜਲੁਣੁਹੋਰਸੁਬ
 ਕੇਅਖਦੇਲੁਕਿਭਜਨਬਲੀਕਰਦੇਰਹਿ
 ਲੁਮੀਤਭਜਨਤੇਸੁਖਹੋਹੋਰਹੁਨਭੀਅਰ
 ਜੀਪ੍ਰਮੇਸਰਅਗੇਪਾਦਹੋਰਕੇਦੀਨ
 ਹੀਸੁਨਦਾਤੇਜੇਮੁਕਬਰਹੋਲਸੇਨਲਨ
 ਹੀਰਹਿਨਦੇਲੁਸਿਘਾਂਦੇਘਾਤੀਰਾਉਦੇ

ਬਧਕਰਨੇਹਾਰੇਮੇਰੇਦੇਖੀਦੇਹੀਚਾਰਹੈਲ
 ਦੇਨਕੇਨਾਲਵਰਤਨੁਨਹੀਸਿਰਤਨੇਦੇਹ
 ਅਹਾਂਪੀਹੈਨਹੀਬੀਦਾਵੇਦਿਨਕਦਲੈ
 ਨਿਭਜਨਕਰਨਾਂਤੇਬਾਨੀਪਜ਼ਸੀਤੇਭੋਗਰੰ
 ਬਯਕਿਧਾਵਨੇ॥ ਰਾਹੁਰਾਵੈਸੇਕਰਦੇਉ॥
 ਤੇਪਾਠਾਮਖੰਡਦਿਸਰੀਤੀਨਾਲਕਰਨਾਂਕੇ
 ਪ੍ਰਥਮੇਤਾਂਪਾਠਸੁਣਦਿਕੇਕਰਨਾਂਜੇਚੀਤ॥
 ਛੁਡੇਤਾਮਰਕਾਂਤੋਜੀਬਾਂਹਵਾਤੇਗੋਡਾ॥

26

ਤੇ ਜੀ ਲਤਾਂ ਧੋ ਲੈ ਲੀਆਂ ਤੇ ਭਲੇ ਕਰ ਦੇ ਤੇ
 ਮੰਜੇ ਉਪਰ ਪਾਠੀ ਨਾਂ ਸੋ ਵਲ ਭੁਆ ਮਾਸੁ
 ਰਹਿ ਨਗ ਸਤ ਨਾ ਵਰ ਤੇ ਜੇ ਗ੍ਰਹ ਸਤੀ ਹੋ
 ਦੇ ਤਾਂ ਜਿਸ ਜਗ ਪਾਠ ਹੋ ਦੇ ਤਾਂ ਓਥੇ
 ਮਾਮਾ ਦਮੀ ਬੈਠ ਕਰ ਗਲਾਂ ਨਾਂ ਕਰੇ।
 ਤੇ ਮੰਡ ਨਹੀ ਲਾਵ ਨਾ ਪਾਠ ਵਿਚ ਬਾਹਰ
 ਸੋ ਪਾਂਝਿ ਨਾ ਪਾਠ ਨਹੀ ਤੇ ਰਨਾਂ ਅਤੇ ਪਾਠ
 ਥੋਹ ਜਾਛ ਕੇ ਜਿਸ ਮੇ ਪਵ ਨਾ ਸਰੇ ਰੇ।

267

ਰਮਾਲਯੋਲੈਨੇਜੇਕਰਕਪਜੇਕੇਹੋਦਨਤ

ਸ੍ਰੀਦਾਹਰਾਰੂਜੀਕਾਖਾਲਸਾਸ੍ਰੀਦਾਹਿਰੂ

ਰੂਜੀਕੀਫਤੇਹਰਦਾਸਲਿਖੀ ੧੯

ਸ੍ਰੀ: ੧੯੩੩ ਈਵਿਚ ਸਤਿਸ੍ਰੀਅਕਾਲ

ਸ੍ਰਵੇਗਸਿੰਘਮਹਾਦੇਵਸੇਕੇਹਥਭੇਜਾ
ਰੰਗੂਨਸੇ

268

ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਸਾਧਨੁ ਤੇਰਾ ਮਨੁ ਤੇਰਾ
ਚਰਿਤ੍ਰੁ ਤੇਰਾ ਸਾਧਨੁ ਤੇਰਾ ਮਨੁ ਤੇਰਾ
ਸਾਧਨੁ ਤੇਰਾ ਸਾਧਨੁ ਤੇਰਾ ਮਨੁ ਤੇਰਾ
ਸਾਧਨੁ ਤੇਰਾ ਸਾਧਨੁ ਤੇਰਾ ਮਨੁ ਤੇਰਾ
ਸਾਧਨੁ ਤੇਰਾ ਸਾਧਨੁ ਤੇਰਾ ਮਨੁ ਤੇਰਾ
ਸਾਧਨੁ ਤੇਰਾ ਸਾਧਨੁ ਤੇਰਾ ਮਨੁ ਤੇਰਾ
ਸਾਧਨੁ ਤੇਰਾ ਸਾਧਨੁ ਤੇਰਾ ਮਨੁ ਤੇਰਾ

